

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Torsdag den 28. oktober 1999 kl. 17.30

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): God aften. Mødet er åbnet.

Jeg skal allerførst, og jeg er helt overbevist om, at jeg har hele forsamlingen bag mig, byde velkommen tilbage til Martin Geertsen efter endt sygeorlov. Velkommen tilbage, Martin, vi er glade for, at du er sammen med os igen.

Der er til mødet i aften udsendt en dagsorden på i alt 39 punkter. Vedrørende punkt 4 på dagsordenen, 433/99, skal jeg meddele, at der efter udsendelse af dagsordenen er konstateret fejl i indstillingen, som har forudsat en fornyet behandling af sagen i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget og i Økonomiudvalget. Den tilrettede indstilling er omdelt på medlemmernes pladser.

Vedrørende punkt 33 på dagsordenen, sag 414/99, skal jeg oplyse, at jeg fra Den Socialdemokratiske Gruppe har modtaget meddelelse om, at Winnie Berndtson først ønsker at påbegynde sin orlov den 15. november, idet Sif Holst genindtræder i forsamlingen 1. november. Der er det ikke 4. stedfortræder, Hanne Dahlerup, men derimod 3. stedfortræder, Erik Vinding, der indkaldes.

Jeg skal høre, om der i øvrigt er bemærkninger til den udsendte dagsorden. (*Ophold*). Det er ikke tilfældet, så er den godkendt.

1) 418/99

*Indstilling om udtalelse til H:S om redegørelse vedrørende specialeplanlægning mellem H:S og Københavns Amt indenfor lungemedicin, neurokirurgi og øjenkirurgi.
(Sundheds- og Omsorgsudvalget)*

Borgmester **Peter Martinussen**: Jeg skal kun knytte ganske få bemærkninger til denne sag, der, som det fremgår, bygger på et frivilligt samarbejde mellem HS og Københavns Amt, hvor man har kigget på nogle af de områder, der er på hospitalssiden, neurokirurgien, lungemedicinen og øjenkirurgien, og hvor der, som det fremgår, ligger en i øvrigt enstemmig indstilling fra Sundheds- og Omsorgsudvalget til Borgerrepræsentationen om at vedtage de i virkeligheden mindre ændringer, der sker på området.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Den største del af ændringen handler om den specialiserede del af lungemedicinen, der flyttes fra Rigshospitalet til Københavns Amts Sygehus i Gentofte. Det er der fagligt gode grunde til.

Det, vi er opmærksomme på i Sundheds- og Omsorgsudvalget og vil arbejde for, også når dette sker, er, at vi her har med en gruppe borgere at gøre, som ikke alle sammen af sig selv kunne finde på at tage uden for København til Gentofte for at blive behandlet for tuberkulose.

Vi vil derfor sørge for, at der er en særlig opsporing og særlig indsats over for de situationer, vi kender, med tuberkuloseproblemer på f.eks. Christiania og inden for de udsatte grupper, som især ses på de københavnske herberger. Jeg tror, det er fantastisk vigtigt, at der over for disse svage grupper fortsat er et opsøgende arbejde, hvor smitteopsporing finder sted i de mest udsatte miljøer. Ellers kan vi risikere, at problemet ikke løses.

Det fremgår også af redegørelsen, at der skal tages højde for denne gruppe af borgere.

Når det gælder neurokirurgien, kunne det godt være, at nogle havde forestillet sig, at vi kom med et forslag om, at der på sigt, eller måske allerede nu, kun skulle være én specialafdeling for dette speciale. I givet fald vil jeg mene, den burde tilkøbes Traumecentret på Rigshospitalet. Så langt er vi altså ikke kommet i samarbejdet endnu. Jeg tror, der på sigt vil være en udvikling i den retning, og der er både økonomiske og faglige argumenter for dette. Men den justering, der sker på området her, er i hvert fald et skridt i den rigtige retning.

Så skal jeg ikke undlade at gøre opmærksom på, at når det gælder det tredje område, der er nævnt her, øjenkirurgien, så tyder de seneste signaler fra Københavns Amt på, hvor man selvfølgelig også drøfter denne sag sideløbende med os, at man alligevel ikke ønsker at være med til de ændringer, der skitseres her på øjenkirurgiområdet, så vi formentlig kommer ud af det her med et status quo på dette speciale.

Det kan man have flere forskellige meninger om. Jeg mener ikke, at det ændrer sagen til ugunst for os i HS-området, og skal derfor fortsat anbefale, at man tiltræder indstillingen.

Lars Hutters (L): I indstillingen til Borgerrepræsentationen er det anført, at ifølge sygehusloven og HS-loven så skal det her være til høring i de pågældende amtskommuner, Københavns Kommune, Frederiksberg Kommune og formentlig naturligvis også ude i Københavns Amt.

Nu siger borgmesteren, at der ikke er tale om nogen særligt store ændringer, og det kan jeg da godt være enig med borgmesteren i. Nu hører vi lige, at øjenkirurgien er sikkert status quo,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

og når man kigger på, hvad der er med hensyn til neurokirurgien, er det jo heller ikke noget særligt at tale om.

Men dér, hvor der virkelig er et problem, og hvor der er anført allermindst i redegørelsen, i indstillingen til Borgerrepræsentationen, er lungemedicinen.

Borgerrepræsentationens medlemmer er jo udmærket bekendt med, at nogle af de sygdomme, der medvirker til, at overdødeligheden er særligt stor i København, skyldes bl.a. de tobaksrelaterede sygdomme. Må jeg gøre opmærksom på, at astma og andre allergisygdomme er kraftigt stigende, og som jo normalt også bliver behandlet omkring spørgsmålet om lungemedicin. Der er hele transplantationsområdet, som foregår på Rigshospitalet. Det kan jeg ikke gennemskue ud fra denne her meget summariske indstilling.

Jeg må sige, at sådan som sagen er forelagt her, så mener jeg ikke, at den er særlig godt belyst. Jeg konstaterer også, at denne sag skulle have været i Økonomiudvalget, og så læser jeg, at »På vegne af Økonomiudvalget bemærkes, at overborgmesteren ingen bemærkninger har til, at nærværende forslag søges gennemført.«

Jeg er medlem af Økonomiudvalget. Jeg vil gerne have mig frabedt, at overborgmesteren på mine vegne på en stærkt kritisabel indstilling godkender det her.

Det her vil i allerhøjeste grad komme til at skade folkesundheden. Jeg fatter overhovedet ikke, hvorfor man nedlægger den specialiserede lungemedicinske afdeling.

Så vil jeg gerne spørge borgmesteren: Hvor meget har det egentlig kostet, at man først nedlagde en af de mest fremragende lungemedicinske afdelinger, på Bispebjerg Hospital, for 3 år siden og flyttede den pågældende afdeling ind på Rigshospitalet med ombygninger og nu vil flytte den ud på KAS Gentofte? Jeg vil gerne have det præcise beløb oplyst her i aften i Borgerrepræsentationen, for det må jeg da gå ud fra, at borgmesteren har.

Så vil jeg gerne have oplyst, hvordan det ligger med tuberkulosetilfældene i København. Som almindelig oplyst borger ved jeg jo, at de er stigende på Christiania såvel som i indvandrergupper. Hvorfor svækker man så hele spørgsmålet om det lungemedicinske ved at flytte det helt ud på KAS Gentofte? Hvad er argumentet for, at hele HS-området skal mangle hele det lungemedicinske område med de tobaksrelaterede sygdomme, med allergisygdommene, med astmatilfældene, som er kraftigt stigende? Det er jo sådan i øjeblikket, at der er en stigning på over 10 pct. af den københavnske befolkning. Hvad er det sundhedsmæssige argument? Det har jeg ikke hørt. Jeg tror ikke, der er nogen borgerrepræsentant, der har hørt det.

Så på den baggrund vil jeg selvfølgelig gerne have, at denne sag bliver behandlet fuldstændig korrekt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Jeg undrer mig over, at Sundheds- og Omsorgsudvalget ingen bemærkninger har til den pågældende sag. Det er for mig fuldstændig ufatteligt. Det er en større skandale efter min mening end nedlæggelse af skadestuen på Rigshospitalet, og så er der overhovedet ingen bemærkninger fra Sundheds- og Omsorgsudvalget. Jeg vil da gerne efterlyse, hvorfor man ikke har det.

Hvor er Grete Henius fra De Konservative henne? Hvor er Inger Marie Bruun-Vierø, som også sidder i HS' bestyrelse, som oven i købet også har set det? Hvor er Bente Møller fra Enhedslisten henne i denne sag ... (*Afbrydelse*: Hun er her ikke). Hun er her ikke i så vigtig en sag. Der er Bente Møller fra Enhedslisten, som sidder som næstformand i Sundheds- og Omsorgsudvalget, som sidder som medlem af HS-bestyrelsen og med en så ufatteligt ringe, elendig indstilling.

Jeg vil gerne bede om, at borgmesteren kommer op og forklarer, hvordan økonomien er, hvad der er brugt for at flytte den lungemedicinske afdeling fra Bispebjerg Hospital til Rigshospitalet. Når vi så har færdigbehandlet den her i dag, så vil jeg gerne bede om, at den bliver behandlet korrekt, og at den inden den kommer til endelig godkendelse kommer igennem Økonomiudvalget, således som man er forpligtet til.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Hvor Bente Møller er henne, ved jeg ikke, men jeg ved, at Grete Henius er på talerlisten. Det er først Marlene Krogh, der har ordet.

Marlene Krogh (F): Jeg vil starte med at sige, at SF er enig i, at der sker de her sammenlægninger imellem amtet og HS.

Vi mener, det er overordentlig vigtigt, at vi begynder at se på, hvordan vi bruger vores ressourcer. Vi ved, at dette er et højt specialiseret område, og vi ved, at vi skal prioritere de funktioner og de penge, vi bruger til det.

Derfor er det også interessant, at vi nu er gået i gang med at lave nogle samarbejdsaftaler med amtet. Vi mener det især for de her aftaler, hvor det er ganske få mennesker, der bliver behandlet.

Jeg kan oplyse Lars Hutters, at det faktisk måske drejer sig om 30 mennesker på årsbasis, der bruger de her afdelinger, og det kan ikke være rimeligt, at vi skal betale mange, mange penge for det, hvis vi kan slå det sammen og få en lige så god ydelse til mindre penge. Det vil jeg gerne minde dig om, Lars Hutters, inden du går op og snakker om, hvordan og hvorledes vores sygehusvæsen skal være.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Jeg vil også godt minde jer om, at jeg synes, det er vigtigt, og vi ved, hvilken økonomi vi har i HS, at vi nu laver nogle tiltag, som ikke forringer borgernes muligheder for at få behandling. Det kan jeg kun se som en fordel.

Så derfor skal jeg sige, at SF også i fremtiden ser med positive øjne på, at vi indgår i flere samarbejdsaftaler om landsdelsfunktioner, altså specialer på de her områder. Vi mener, det er utrolig vigtigt, at vi får de bedste tilbud til vores patienter, og ikke, om vi selv har det, og så drive det for nogle dårligere midler. Det er vores pointe i det her.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så kan jeg oplyse, at Bente Møller rent faktisk er repræsenterende Københavns Kommune Sund By-netværket i Wien. Ret meget bedre grund for ikke at være til stede og kunne svare på Lars Hutters' spørgsmål kan man vel ikke finde.

Martin Geertsen (V): Jeg er meget enig med Marlene Krogh fra SF i, at hvis man kan lave nogle aftaler, hvis man kan lave noget specialisering, som gør, at man kan få nogle højere specialiserede ydelser, nogle bedre ydelser og nogle billigere ydelser, jamen så er det jo al ære og respekt værd.

Det, som enkelte medlemmer af Venstres Gruppe og til sidst hele Venstres Gruppe undrede sig lidt over, da vi endelig fik hakket os igennem denne indstilling, er den meget negative tone, som indstillingen i virkeligheden er skrevet i.

Nu kan man altid diskutere, hvordan man skal opfatte et høringsvar, og hvor meget vægt et høringsvar i virkeligheden har. Men når man læser indstillingen, så støder man på begreber og udtryk som at »det kan undre« og at det »findes acceptabelt« osv., osv. ned ad den boldgade. Det er jo ikke ligefrem, fordi det er nogen jublende begejstring, som man har taget i anvendelse i denne indstilling.

Men ikke desto mindre kan det ikke få Venstre til at rykke sig i spørgsmålet. Vi kan i og for sig godt acceptere den indstilling. Det kan vi ikke mindst fordi vi kan høre sundhedsborgmesteren nu gøre rede for, at på øjenkirurgien sker der formentlig ingenting, fordi Københavns Amt er ved at bakke ud af aftalen.

På spørgsmålet om neurokirurgi sker der stort set ingenting. Så har vi i og for sig kun diskussionen om selve lungemedicin tilbage, og der beroliger det faktisk mig, og det beroliger Venstres Gruppe, at man fortsat vil satse voldsomt på at lave noget opsøgende arbejde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Men det rykker ikke ved det faktum, at det ikke er en indstilling, som bærer meget præg af den store entusiasme, og det fornemmer jeg i og for sig heller ikke hos sundhedsborgmesteren.

Grete Henius (C): Det er jo sådan, at når man skal rydde op i sit porcelænsskab eller i sit klædeskab eller man skal plante bedene til i haven, så kan det jo ikke alt sammen stå samme sted, og der kan ikke være kopper på alle hylderne og glas på alle hylderne. Der må rykkes sammen, og der må rykkes om.

Sådan vil det også være, når man skal lave en specialeplanlægning som her, specielt når det ikke kun drejer sig om HS alene, men et begyndende samarbejde mellem amtet og HS.

Det siger sig selv, at hvis amtet skal handle hos HS, så vil de selvfølgelig også forlange, at HS handler hos amtet, altså hvis bageren vil have, at slagteren skal købe kager hos ham, så må han altså også købe kød hos slagteren. Det er for så vidt meget forståeligt.

Jeg kan imidlertid godt forstå, at Lars Hutters ikke er ganske tilfreds med dette her. Det har jeg heller ikke været. Jeg har i udvalget rejst spørgsmål om denne sag. Jeg har også været lidt bekymret ved, at den lungemedicinske afdeling skulle flytte ud til Gentofte, især fordi vi ved, at der er en stigning i tuberkulosetilfældene. Man kunne have sin tvivl om, hvorvidt christianitter og subsistensløse og svage borgere ville finde ud til Amtssygehuset i Gentofte.

Men det er jo blevet lovet, at man vil forsøge at finde et sted, en klinik, som var mere i nærområdet, eller i hvert fald et sted i byen, som alle kunne finde, på samme måde som vi i gamle dage havde Tuberkulosestationen ude i Ingerslevsgade.

Hvis det viser sig, at det ikke bliver indrettet, jamen så er der ikke nogen tvivl om, at så vil jeg rykke i den sag. Men jeg har et håb om, at man vil stå fast ved det løfte, man har givet, om at forsøge at finde et sted, hvor man kunne have en akutklinik, subsidiært en vogn, som man jo også havde i gamle dage, der kørte rundt og tilbød de grupper af borgere, som ikke af egen drift søger til en undersøgelse.

Men det er jo ikke kun tuberkulosen, for det er jo ganske rigtigt, hvad Lars Hutters siger, der er jo også mange andre. Der er astmapatienter, der er mennesker med lungesygdomme, stenlunger og rygerlunger. Hvordan de overhovedet kan få prustet og stønnet sig ud til Gentofte, kan man jo nok have sin tvivl om.

Det ville nok ikke være noget problem for mig, hvis det var mig, der fejlede det, fordi jeg har en bil, jeg kan sætte mig ned i, men man kan ikke planlægge ud fra, at alle mennesker har en bil, de bare lige kan sætte sig ud i og køre rundt i hele Københavnsområdet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Så man må i hvert fald sørge for, at de mennesker, som har svært ved at bevæge sig, som ikke har fysisk kraft og luft til at bevæge sig rundt til behandling, får en mulighed for at blive undersøgt andre steder end i Gentofte.

Mange mennesker har så dårlige lunger, at de dårligt kan gå ned ad én trappe. Jeg taler slet ikke om at gå ned fra 4. sal eller 3. sal, jeg taler om at gå ned ad en halv etage, altså én trappe. De mennesker er man nødt til at give nogle tilbud, sådan at de ikke udebliver fra undersøgelser og udebliver fra behandling, som jo er meget vigtig, hvis man har nedsat lungefunktion.

Hvad nu angår Astma- og Allergiklinikken, så skulle den forhåbentlig fremdeles være på Rigshospitalet, og i hvert fald vil der være en astma- og allergiklinik i HS-regi.

Men som sagt er dette jo et forsøg på at få et samarbejde i gang mellem amtet og HS, og så må der altså gælde det engelske ordspil »You can't win them all«, og så er vi nødt til at afgive noget.

Jeg har også været ked af at måtte acceptere – og jeg siger »acceptere«, fordi jeg har accepteret, at det er mulighederne det her – at der skal gå neurokirurgiske patienter fra Rigshospitalet til Glostrup eller Gentofte, eller hvor man nu så vil tage dem, og at kun de ultratraumatiserede, altså de, der har været ude i færdselsulykker, skal have førsteprioritet på Rigshospitalet. Det kunne også være mennesker med hjernesvulster eller med andre neurokirurgiske lidelser, diskusprolaps, stenoser og meget andet.

Men jeg håber, at dette her vil kunne være også til HS' gavn, og når jeg siger HS, så er det ikke HS som en maskine, men så er det selvfølgelig borgerne i HS-området. Hvis det viser sig, at det er det ikke, så må man jo tage sagen op igen i HS, og der har jeg den fornøjelse også at sidde.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Ikke flere indlæg i første runde, vi går til anden.

Borgmester Peter Martinussen: Jeg vil gerne sige tak for opbakningen, ikke mindst fra Marlene Krogh og fra Martin Geertsen, og jeg fornemmede egentlig også fra Grete Henius, der var med på resultatet af det her.

Jeg synes, at Lars Hutters formår at dramatisere en i virkeligheden lille sag ganske utrolig meget. Jeg er nu mere enig med Martin Geertsen. Det er helt rigtigt læst, når Martin Geertsen læser forvaltningens – det er jo ikke borgmesterens, det er mere for, at Lars Hutters hører det en gang til, magistratsstyret er afskaffet – når man læser Sundhedsforvaltningens kommentarer til

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

denne lille pakke omkring samarbejdet med Københavns Amt, som jeg er enig med Grete Henius i, at vi under alle omstændigheder skal udvikle og har en fælles interesse i at udvikle, ja, så er jeg mere enig med Martin Geertsen i, at så er det da ikke ligefrem, fordi begejstringen er overmåde stor. Så store ændringer er der nemlig slet ikke tale om. Der er tale om en ganske lille justering, om end den går i den rigtige retning på neurokirurgien.

Og så er der tale om, ja, øjenområdet falder formentlig bort på baggrund af modstanden i Københavns Amt, som jeg nævnte. Det har vi ikke fået på skrift endnu, men det er i hvert fald det seneste, jeg har hørt.

Og så er der ganske rigtigt tale om en ændring på lungemedicinen, men slet ikke så voldsom, som Lars Hutters og også lidt, må jeg sige, Grete Henius fik nævnt det her. Altså det lød jo næsten, som om lungemedicin nu er noget, vi overhovedet ikke kan i HS mere.

Helt bortset fra hvor meget det betyder at flytte den specialiserede del af lungemedicinen til Københavns Amt – det skal jeg vende tilbage til – så lad mig lige starte med at berolige med, at ikke bare på astma- og allergiområdet, men også når det gælder lungemedicin i øvrigt, den ikke specialiserede del, indgår det jo som en del af vores medicinske centre på samtlige HS-hospitalerne. Det vil det fortsat gøre. Det ved Lars Hutters jo godt, hvis han tænker nogle timer tilbage.

Så der er ingen grund til at prøve at fremmane et billede af, at nu kan HS intet på lungemedicin mere.

Så må jeg sige, at jeg kan ikke lade være med at være noget sarkastisk over for Lars Hutters. Nu har vi jo ikke udvalgsbehandling for åbent tæppe her i salen i aften, og de oplysninger, Lars Hutters beder mig om at have i ærmet, har jeg ikke, og det kan jeg sige med sindsro, for det er der heller ingen mening i, at jeg skal have.

Lad mig bare sige til Lars Hutters, at hvis det virkelig skulle være sådan, at de mere specialiserede dele af lungemedicinen, at sygdomsbilledet på det område, at folkesundheden på det område – folkesundheden er noget, jeg går utroligt meget op i, som Lars Hutters ved, det er vi jo enige om – blev truet gevaldigt af, at man flyttede lungemedicinen den fysiske afstand, der er fra Rigshospitalet til Gentofte, så må jeg sige, at jeg er glad for ikke at bo i Ringkøbing Amt eller et af de andre jyske amter, for så må det være forfærdeligt at bo dér.

Altså nu skal vi også passe på, at vi ikke overdriver den geografiske afstand. Hver eneste gang, vi har en hospitalsdebat, så er Lars Hutters en af dem, der taler mest, højest og længst om serviceniveau, om øget indsats og om, at nu må der bruges nogle flere penge på dette eller hint.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Så må det også gå op for Lars Hutters, som det er gået op for regeringen og alle andre, at der må altså også ske en samlet specialeplanlægning.

Vi har gjort det i HS. Vi skal også gøre det i forhold til vores naboamt, Københavns Amt, og vi kommer til at gøre det på flere områder. Jeg kunne faktisk godt tænke mig, at ændringerne blev større – jf. bemærkningerne til Martin Geertsen – end dem, der ligger her, men det er ikke tilfældet. Det må vi så leve med. Der er ingen grund til at dramatisere det på den måde.

Der, hvor der er et reelt problem for mig at se på lungemedicinens område, er tuberkulosen, som vi bl.a. på Grete Henius' foranledning, men i øvrigt i enighed i udvalget – jeg tror ikke, vi skal konkurrere i aften om, hvem der er mest bekymret for det – har drøftet nogle gange, og som har en bekymrende udvikling i vores by.

Det er det, som jeg sagde i mit første indlæg, at et enigt Sundheds- og Omsorgsudvalg, Lars Hutters, der faktisk har behandlet sagen, og hvor der har været stillet spørgsmål, rent faktisk har valgt at sige, at det prioriterer vi højt fra Københavns Kommunes side. Vi vil bede alle vores repræsentanter – Grete Henius, jeg blander mig også – i HS-bestyrelsen om at sikre, at det forebyggende arbejde skal fortsætte. Det må ikke blive svækket af, at funktionen flyttes til Gentofte, snarere tværtimod.

Det gør vi, hvad enten vi skal gøre det gennem særlige klinikker, eller, hvad jeg tror mere på, den opsøgende del af arbejdet i form af busser eller andet. Metoderne skal vi nok finde, målet er det vigtigste. Det burde Lars Hutters kunne tilslutte sig, i stedet for at se ethvert dagsordenspunkt, hvor navnet HS er nævnt, som optræk til at tro, at der nu er en ny folkelig skandale. Det sker ikke hver gang.

Lars Hutters (L): Må jeg allerførst specielt sige tak til Grete Henius fra De Konservative, som forstår min bekymring ved det her, og som jeg kan forstå også har haft det rejst i Sundheds- og Omsorgsudvalget. Det sætter jeg virkelig pris på. Det er rart, at der er et medlem af Sundheds- og Omsorgsudvalget, som virkelig holder øje med en lang række af de her ændringer.

Må jeg så i øvrigt konstatere, at det ikke er mig, der har ønsket en sagsbehandling her i salen. Jeg havde gerne, ikke mindst omkring specielt det økonomiske, ladet det få en korrekt behandling, og hvad jeg stadig væk forventer, at der skal ske, en korrekt behandling i Økonomiudvalget.

Hvis man endelig havde ønsket, at der skulle være den sammenlægning, hvorfor nedlægger man først en ganske fortræffelig specialafdeling, lungemedicinen på Bispebjerg Hospital, og med dyre omkostninger flytter den ind på Rigshospitalet, og bagefter flytter man den derud?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Der vil jeg også godt have lov til at fremhæve specielt Grete Henius, som er meget ærlig. Det har intet som helst at gøre med folkesundhed eller med helhedsmæssighed. Det har noget at gøre med, at der er nogle konger i de forskellige amter, der har siddet og spillet kort, og så har Københavns Amt insisteret på, at hvis det her skal være, så skal vi have lungemedicinen. Det har jo ikke noget at gøre med, at man tager specielt hensyn til sundheden i den københavnske befolkning.

Hvad er det, den socialdemokratiske amtsborgmester hedder, som er i samme parti som Peter Martinussen? – Vibeke Storm Rasmussen. Hun har da insisteret på, at den skal derud, til trods for at enhver ved, og det sagde Grete Henius fra De Konservative også, at de svage grupper får tuberkulosen. Tager de ud til KAS Gentofte, til Amtssygehuset i Gentofte? Vel gør de da ej. De føler sig i øvrigt ualmindelig dårligt behandlet, når de kommer derud, fordi det er slet ikke noget miljø, som de kender, og der er utrolig lang vej.

Så står der her planlægningsarbejde med en bus og jeg ved ikke hvad. Jamen det er jo ikke engang vedtaget. Man vil haste det her igennem, uden at der egentlig er lavet en reel planlægning og taget beslutning om, hvordan det stigende antal tuberkulosetilfælde – det havde jeg trods alt forventet, at vi havde haft en borgmester Peter Martinussen, med et så alvorligt problem som en stigende tuberkulose hos de hjemløse, som Grete Henius meget rigtigt sagde, på Christiania, hos indvandrerne. Det er virkelig meget stærkt stigende, det ved borgmesteren godt, og på en måde burde tallet have været forelagt her i aften.

Hvad koster det egentlig, hvis en tuberkuløs københavnere ikke bliver behandlet ordentligt? Hvad koster det i penge? Men hvad koster det ikke mindst, hvis det på grund af en fejlagtig planlægning herinde i Borgerrepræsentationen sker med det pågældende menneskes liv? Det vil jeg under ingen omstændigheder acceptere.

Og så bliver der sagt af Marlene Krogh fra SF – jeg synes, det her udstiller præcis, hvordan SF behandler denne sag, over for en meget ansvarlig Grete Henius fra De Konservative. Hvor er dokumentationen for, at det her ikke kommer til at skade den københavnske befolknings sundhed? Hvor er dokumentationen?

I har siddet og behandlet det, kan jeg høre, med adskillige spørgsmål. Kan jeg få den dokumentation frem her, Marlene Krogh? Hvor er den henne? Marlene Krogh ved udmærket godt, at jeg i min budgettale henviste til overlæge Kaj Viskum fra Lungemedicinsk Afdeling, og som i øvrigt enhver, der er interesseret, bør følge med i, hvad der sker på sundhedsområdet, kan læse i Ugeskrift for Læger. Den pågældende overlæge advarer på det kraftigste, og det er landets førende ekspert på dette område, imod, at det her skete, fordi det vil true sundheden.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Har Marlene Krogh fra SF efterfølgende sørget for at få en dokumentation på bordet, som viste noget andet end den førende ekspert på dette område? Jeg spørger, jeg forventer, at Marlene Krogh fra SF kommer herop på talerstolen om lidt og redegør for, hvor dokumentationen er henne. Jeg kan se på Marlene Krogh fra SF, at det findes ikke.

Jeg synes ikke, at vi i Københavns Borgerrepræsentation kan acceptere, at fordi vi har en eller anden kejser eller konge eller dronning ude i Københavns Amt, som insisterer på, at den lungemedicinske afdeling skal ligge derude og ikke på Rigshospitalet, og selv om det truer den københavnske befolknings sundhed, så skal den derud. Det synes jeg ikke, vi kan acceptere.

Jeg kunne godt tænke mig, at Sundheds- og Omsorgsudvalget tænkte sig grundigt om en gang til, for det er efter min opfattelse, når man nedlægger ekspertise, og vi har en folkesundhedsplan, som jeg ved Marlene Krogh fra SF går utrolig meget op i, og som jeg på mange leder og kanter er enig med Marlene Krogh i, at vi skal have et forebyggende arbejde og skal have et tæt samarbejde med de eksperter, der er på det område, simpelt hen torskedumt i selve sundhedsplanlægningen at afgive den her ekspertise.

Jeg synes, vi skal tænke os grundigt om. Nu når vi må høre, at amtet er ved at trække tilbage med øjenkirurgien, kan vi så ikke få en runde til, hvor man overvejer det her meget grundigt, og så tager den tilbage her i salen?

Under alle omstændigheder vil jeg have behandlet denne sag i Økonomiudvalget.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Peter Martinussen**: Bare 2 små ting.

For det første skal jeg én gang til for Lars Hutters' skyld gentage, at jeg allerede i mit første indlæg lagde vægt på det forebyggende arbejde. Det blev sagt både første og anden gang, Lars Hutters, men Lars Hutters kan jo se debatten senere på Internettet. Så kan han se, hvad han gik glip af under debatten her i salen.

Så vil jeg med fare for at ødelægge Lars Hutters' fjendebilleder – og det er jeg selvfølgelig ked af, for jeg kan godt se, at det er næsten synd så langt inde i debatten – sige, at udspillet til ændring på lungemedicinens område og sammenlægningen af funktionen på Københavns Amts Sygehus i Gentofte ikke er udtænkt af hverken Vibeke Storm Rasmussen eller Peter Martinussen. Den er et samlet oplæg fra de 2 afdelinger i dag og dermed fra den faglige ekspertise på lungemedicinområdet.

Jeg er ked af det, Lars Hutters, men vi har faktisk lyttet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Vi går til tredje runde.

Lars Hutters (L): Misforstod jeg, at borgmester Peter Martinussen for lidt siden sagde heroppe fra Borgerrepræsentationens talerstol, at den samlede ekspertise anbefalede, at den lunge-medicinske afdeling på Rigshospitalet skulle flyttes ud til Amtssygehuset i Gentofte?

Så vil jeg da godt have lov til at spørge borgmester Peter Martinussen: Har Peter Martinussen så frasorteret overlæge Kaj Viskum, som alle steder er vurderet til at være eksperten på dette område? Eller jeg kan også spørge på en anden måde: Ønsker borgmester Peter Martinussen ikke at tillægge den største ekspert på dette område, Kaj Viskum, nogen som helst betydning? Det hørte jeg nemlig ikke, og jeg vil da bede borgmesteren om at forklare sig én gang til.

Så med hensyn til profylakse. Jeg har ikke sagt noget som helst om, at borgmester Peter Martinussen ikke ønsker profylaktisk arbejde. Tværtimod sagde jeg om Marlene Krogh, at jeg ved, Marlene Krogh er meget engageret i det, og jeg ved da også godt, og det forventer jeg da, at borgmesteren er det.

Jeg tillod mig bare, ud fra at jeg godt kender situationen inden for hele lungesygdomsområdet, jeg har sågar haft en samtale i dag med en af specialisterne, at give det råd til dem, der gerne vil have, at folkesundhedskampagnen skal blive noget andet og mere end flot papir, men blive en realitet, alle ved, hvilken rolle de tobaksrelaterede sygdomme spiller i selve overdødeligheden i København, at man bevarede ekspertisen, så man fik en bedre ekspertise og bedre mulighed for at slå igennem med det forebyggende arbejde. Jeg tillod mig at give det råd til borgmester Peter Martinussen, idet jeg netop gik ud fra, at borgmesteren selvfølgelig gik ind for det forebyggende arbejde.

Men jeg kunne altså heller ikke i denne omgang hverken få at vide, hvad man havde spildt af penge, hvis det er det, det drejer sig om i økonomien, ved først at flytte den lungemedicinske afdeling fra Bispebjerg Hospital til Rigshospitalet og så imod befolkningens sundhed flytte den ud i Gentofte.

Jeg kunne heller ikke få at vide, hvor meget sygdommen tuberkulose voksede på Christiania, blandt de hjemløse og blandt indvandrergrupperne. Jeg kunne heller ikke få fremlagt her i aften, hvordan og hvorledes man vil vurdere, at man kan forhindre det. Jeg kan godt se, at man har en overvejelse om, at det skal indgå i planlægningen, men der kan ikke fremlægges saglige argumenter og vurderinger af, hvordan man stopper det her.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Så jeg er ikke faret i flint, som borgmesteren siger, fordi det har noget med HS at gøre. Jeg har tilladt mig, idet jeg havde håbet, at vi havde fået det i Økonomiudvalget, at gøre opmærksom på, at man er ved at begå en fantastisk fadæse og fatal brøler.

Jeg kan slet ikke se det fornuftige i, at man skal slå de her afdelinger sammen. Hvis man endelig skulle, så skulle den ligge på Rigshospitalet, hvor den ligger i øjeblikket, fordi så var der tæt afstand til befolkningen i København, som faktisk har brug for det, og ikke derude.

Men som sagt, jeg ønsker, at sagen skal være korrekt behandlet, og jeg har ikke som økonomiudvalgsmedlem givet overborgmesteren bemyndigelse til at fremsætte denne erklæring. Nu går jeg ud fra, at der kommer en korrekt procedure, så vi skal være fri for at involvere indenrigsministeren i denne sag, fordi det vil han ellers blive, hvis jeg ikke kan få den korrekt behandlet og kan få den i Økonomiudvalget.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Der er ikke flere, der har bedt om ordet.

Jeg skal bare sige om proceduren, at det er en procedure, der er helt i overensstemmelse med den procedure, som blev fastlagt af Økonomiudvalget på et møde i januar 1998, om, i hvilke sager formanden for Økonomiudvalget kunne afgive § 12-udtalelser over sager fra andre udvalg. Det er helt i overensstemmelse hermed.

Er man ikke tilfreds med den afgørelse, formanden har truffet, så begærer man sagen, og det afgør forsamlingen jo, henvist og behandlet i Økonomiudvalget. Det er det, der sker her, så det er sådan set også en korrekt behandling, og det er jeg helt overbevist om, at Indenrigsministeriet vil bekræfte, hvis Lars Hutters skulle afsende en sådan klage.

Forslaget af Lars Hutters, L, om henvisning af sagen til Økonomiudvalget blev forkastet med 34 stemmer mod 14.

For stemte: F, Ø, O og L.

Imod stemte: A, F, V, C, B, P og D.

Udvalgets indstilling blev godkendt med 46 stemmer mod 2.

For stemte: A, F, Ø, O, V, C, B, P og D.

Imod stemte: F og L.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

2) 437/99

Indstilling om at Borgerrepræsentationen ved tillægsbevilling reducerer Sundheds- og Omsorgsudvalgets budget 1999 på 9 mill. kr. fordelt med 5 mill. kr. på konto 5.32.1 og 4,0 mill. kr. på konto 5.32.3, da grundlaget for Borgerrepræsentationens tiltrædelse af BR 236/99 om overførsel fra 1998 til 1999 ikke længere er til stede.

(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal for god ordens skyld præcisere, at det, forsamlingen skal forholde sig til i denne sag er 1. »at« i indstillingen fra Sundheds- og Omsorgsudvalget samt indstillingen fra Økonomiudvalget.

Udvalgets indstilling blev godkendt med 39 stemmer, 8 undlod at stemme.

For stemte: A, F, Ø, V, C, B, P og D.

Undlod at stemme: F, O og L.

3) 423/99

Indstilling om omlægning af realkreditlån i ejendommen Langkildevej 5, Avedøre, 2650 Hvidovre, Danske Handelsrejsendes Plejehjem.

(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Udvalgets indstilling blev godkendt.

4) 433/99

Indstilling om godkendelse af skitseprojekt til indretning af 29 boliger til psykisk udviklingshæmmede i ejendommen, Thomas Laubsgade 4 - 8, om bemyndigelse til Bygge- og Teknikudvalget til at meddele tilsagn om kommunal støtte til projektet i henhold til lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger mv. i form af garanti for realkreditlån under forbehold for By- og Boligministeriets godkendelse, samt om at der til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget gives en kapitalbevilling på i alt 7.131.000 kr. til finansiering af kommunens andel på 14% af anlægsudgiften til boligerne (3.251.200 kr.), køb af service-arealet (3.620.000 kr.) og supplerende montering af servicearealet og flytning (260.000 kr.).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Udvalgets indstilling blev godkendt.

5) 413/99

Indstilling om udpegning af beskæftigelseschef Anders Winge til medlem af bestyrelsen for AMU-Center København, Specialarbejderskolen.

(Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen)

Borgmester **Winnie Larsen-Jensen**: Jeg vil gerne foreslå, at sagen sendes en tur i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, da der er et ønske om at få en mere principiel drøftelse om, hvornår vi udpeger politikere, hvornår vi udpeger embedsmænd, og det synes jeg, vi skal følge og så få den diskussion.

Forslaget af borgmester Winnie Larsen-Jensen om direkte udvalgshenvisning blev godkendt.

6) 412/99

Indstilling om valg af et medlem og en suppleant til bestyrelsen for Københavns Pædagogseminarium.

(Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen)

Overborgmesteren blev bemyndiget til efterfølgende at modtage de pågældende navne

7) 387/99

Indstilling om udpegning af medlemmer til Integrationsrådet, samt godkendelse af, at udkast til forretningsorden til Integrationsrådet sendes til høring i Integrationsrådet, og at der til rådets medlemmer ydes diæter og befodringsgodtgørelse, jf. § 16 a i lov om kommunernes styrelse.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Lars Engberg (A): Vi mener, at indstillingen skal tiltrædes for langt hovedpartens vedkommende, nemlig valg af de 11 medlemmer, som er indstillet af forskellige organisationer.

Men for så vidt angår de 3 medlemmer, som Borgerrepræsentationen skal vælge, foreslår jeg, at den del af sagen sendes til Borgerrepræsentationens Valgudvalg.

Wallait Khan (F): Jeg vil sige, at vi støtter indstillingen, og vi støtter den, som den er. Men jeg vil ikke lægge skjul på, at foreninger, som har deltaget i valg, ikke er de foreninger, som vi har kendt på grund af vores arbejde og deres arbejde, som er rigtige demokratiske foreninger og lokalforeninger fra København, som har mindst 50 medlemmer fra Københavns Kommune, som har arbejdet for integrationen.

Men vi har haft diskussionen i udvalget, og det har gjort os lidt klogere. Jeg ved det ikke rigtig. Men på grund af startfasen kan jeg godt gå med til, at vi støtter denne indstilling.

Men jeg vil sige, at vi skal fremover have klare betingelser for de foreninger, som skal deltage i det her valg, og det skal være lokale foreninger, som har mindst 50 medlemmer i Københavns Kommune, som er demokratiske foreninger, og som arbejder for integration. Det er meget vigtigt, at vi har det klart, at næste gang er det ikke sjusk fra vores side eller fra deres side. Det er meget, meget vigtigt for os.

Lars Hutter (L): Angående proceduren op til valget til Integrationsrådet støtter jeg fuldt ud de udtalelser, der netop er kommet fra Wallait Khan fra SF.

Vi har, som det er Borgerrepræsentationen bekendt, ikke været helt tilfredse. Det var jo baggrunden for, at vi for 2 møder siden anmodede om, at vi fik udsat sagen med henblik på fornyet behandling.

Vi har gennemgået den meget grundigt, og på baggrund af det, som Wallait Khan netop har meddelt, så bør vi lægge meget større vægt på i næste periode, at der bliver lagt afgørende vægt på, at det er lokale foreninger, som er berettiget til at stille op og lade sig vælge til Integrationsudvalget.

Må jeg så have lov til at tilføje i denne alvorlige tid, der er omkring hele dette spørgsmål, at jeg kan selvfølgelig ikke lade være med at tænke på, hvad der sker i mit andet fosterland, Sverige, hvor min gode ven derovre, sammen med andre er blevet truet. Det er Wiehe, jeg tænker på *(Afbrydelse af Preben Møller Hansen)*. Og Preben Møller Hansen. Jeg ser frem til, at Inte-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

grationsrådet meget hurtigt bliver den meget gode dialogpartner til løsning af de meget store og beklageligvis voksende problemer, vi i dag har.

Jeg håber derfor også, at Lars Engbergs forslag om, at de pågældende eksperter bliver udpeget efter drøftelse i Valgudvalget, ikke forsinket det, men at det pågældende møde i Valgudvalget meget hurtigt, helst gerne i aften for mit vedkommende, får det gjort, så Integrationsrådet kan komme i gang med sit arbejde.

Jeg tillægger det meget stor betydning. Vi har nu siddet næsten halvdelen af vores periode. Vi er for et år siden faktisk blevet enige om, at Integrationsudvalget med Integrationsrådet skulle i gang. Nu er der gået et år, og det er stadig ikke kommet i gang.

Jeg tror, at de problemer, som vi ser, og som beklageligvis skaber en polarisering i vores samfund, kun kan løses i dialog og med økonomiske og politiske løsninger med afgørende vægt på velfærdssamfundet.

Jeg siger de her bemærkninger, fordi jeg er meget engageret i det her spørgsmål, hvad jeg også tror, andre i Borgerrepræsentationen er. Så jeg håber, jeg kan få tilsagn fra formanden for Valgudvalget, Johannes Nymark, som også er formand for Den Socialdemokratiske Gruppe. Jeg har et ønske om, at vi allerede efter mødet i aften træder sammen og får afgjort det spørgsmål. Jeg vil gerne forespørge, om ikke det kan lade sig gøre, så der ikke kommer yderligere forsinkelser i denne alvorlige sag.

A. Benhaddou (D): Jeg vil sige, at i Integrationsudvalget var der selvfølgelig bred enighed om, at vi kunne godt gøre det bedre med udpegning af de her integrationsrådsmedlemmer. Men man skal også huske på, når man kigger tilbage, at selve etableringen af det her integrationsudvalg blev jo væsentligt forsinket i forhold til den plan, som vi egentlig havde lagt op til. Det tror jeg var hovedårsagen til, at vi i meget hurtigt, hastværk, fik besluttet os for de her retningslinjer for, hvordan det her Integrationsråd skulle udpeges.

CD mener, at vi fuldt ud kan tilslutte os den udpegning, der er sket i Integrationsudvalget af det her råd, fordi det er for sent at gøre noget ved det nu. Vi kan ikke skrue tiden tilbage, og vi kan ikke komme videre med netop vores arbejde mellem Integrationsudvalget og Integrationsrådet, men ser meget gerne frem til, at vi kan gøre det bedre næste gang, og det kan man altid gøre.

Der er altid nogle startproblemer ved ethvert udvalg eller råd, og det har der altså også været her, og det kan vi ikke gøre noget ved nu, for det vigtigste er, at vi kommer i gang, og det skal vi så gøre nu, og det har jeg i hvert fald store og positive forventninger til.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ja tak, og så spoler Lubna Elahi båndet frem igen.

Lubna Elahi (A): Jeg skal gøre det kort.

Jeg kan tilslutte mig det, Wallait Khan og Benhaddou var inde på, men jeg vil dog ikke formulere, at det var sjusk. Altså jeg opfatter det som en begyndervanskelighed, fordi alle medlemmer, der sidder i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, havde dog fælles ansvar, hvor man gennemgik, hvordan det her skulle foregå.

Jeg synes, det er vigtigt at pointere, at folk, der bor uden for København, overhovedet ikke skal have nogen indflydelse på, hvordan integrationen i København skal foregå; det må være københavnernes.

Det er vigtigt, at foreningerne har et klart formål, som forholder sig til integrationsspørgsmålet og ikke alle mulige andre ting.

Vi vil aflevere nogle bemærkninger til protokollen. Det får I i løbet af aftenen.

De 2 indstillingspunkter minus det 4. »at« blev godkendt med 44 stemmer; 6 undlod at stemme.

For stemte: A, F, Ø, V, C, B, P, L og D.

Undlod at stemme: O.

Udvalgets indstilling blev godkendt.

8) 432/99

Indstilling om tillægsbevilling til budget 1999 finansieret via DUT-midler (det udvidede totalbalanceprincip) til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget og forsøgsbydelene.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Må jeg sige, at det er lidt vanskeligt heroppe, og det oplever alle 3, der sidder her, at høre, hvad der bliver sagt, også hvis der er henvendelser fra salen, fordi støjniveauet er relativt højt. Formentlig er det også noget, som tilhørerne

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

bemærker. Det er meget vanskeligt. Jeg beder om, at man, hvis man ønsker at tale om andet end det, der foregår heroppe, og ikke kan gøre det lavt, så går udenfor for en kort bemærkning..

Udvalgets indstilling blev godkendt.

9) 409/99

Indstilling om offentliggørelse af et byfornyelsesforslag og gennemførelsesprojekt for et fælles gårdanlæg, der omfatter karreen, begrænset af Sylviavej 6-26, Horskildevej 16-20 og Blankavej 1-9 og 15-23, idet forvaltningen efter indsigelsesfristens udløb vil komme med endelig indstilling om byfornyelsesbeslutning og gennemførelsesprojekt, samt at der i forbindelse hermed fastsættes en indsigelsesfrist på 8 uger.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Udvalgets indstilling blev godkendt.

10) 407/99

Indstilling om endelig vedtagelse af forslag til byfornyelsesbeslutning om fælles gårdanlæg i karreen Fanøgade, Nygårdsvej, Romsøgade og Musholmgade.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Udvalgets indstilling blev godkendt.

11) 441/99

Indstilling om endelig vedtagelse af forslag til byfornyelsesbeslutning om fælles gårdanlæg i karreen Marstalsgade, Hobrogade, Gammel Kalkbrænderivej og Silkeborggade.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Udvalgets indstilling blev godkendt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

12) 442/99

Indstilling om endelig vedtagelse af forslag til byfornyelsesbeslutning om fælles gårdanlæg i karreen Ægirsgade, Dagmarsgade, Baldersgade og Mimersgade.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Udvalgets indstilling blev godkendt.

13) 443/99

Indstilling om endelig vedtagelse af forslag til byfornyelsesbeslutning om fælles gårdanlæg i karreen Cumberlandsgade, Prags Boulevard, Tjørnerækken og Holmbladsgade.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Udvalgets indstilling blev godkendt.

14) 408/99

Indstilling om etablering af vejadgang fra Rymarksvej, samt om gennemførelse af ekspropriationer i forbindelse hermed.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Udvalgets indstilling blev godkendt.

15) 411/99

Indstilling om, at Ulla Kristensen, Kommunernes Landsforening indstilles til medlem af Kort- og Geodatarådet for Kommunernes Landsforening, Frederiksberg Kommune og Københavns Kommune, samt at fuldmægtig Michael Ridner, Kommunernes Landsforening indstilles som ligestillingsalternativ for perioden 1. maj 1999 til 30. april 2003.

(Bygge- og Teknikforvaltningen)

Forvaltningens indstilling blev godkendt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

16) 419/99

Indstilling om etablering af hastighedsdæmpende og trafikikkerhedsfremmende foranstaltninger på Valby Langgade - på strækningen fra Annexstræde til Nakskovvej, samt om kapitalbevilling til projektet på i alt 0,6 mill. kr. på konto 2.22.3 (vejanlæg) finansieret af det afsatte rådighedsbeløb.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Udvalgets indstilling blev godkendt.

17) 426/99

Indstilling om udtalelse til Indenrigsministeriet i anledning af borgerrepræsentant Peter Skaarups henvendelse til Indenrigsministeriet om Københavns Kommunes salg af Sankt Hans Gade 25 på Nørrebro.

(Økonomiudvalget)

Louise Frevert (O): Forslagsstilleren er desværre ikke til stede, men er ude i et uopsætteligt ærinde. Det er altid svært lige at overtage en sag.

Men vi kan ikke være enige i overborgmesterens brev, fordi det næstsidste afsnit i den udtalelse, der sendes til Indenrigsministeriet, bilag 1, kan vi ikke gå ind for rent principielt. Vi er ikke enige i afsnittet om, at offentligt udbud kan undlades ved salg til institutioner m.v., som kommunen lovligt kan yde støtte til.

Så vi vil ikke være med til, at det bliver sendt af sted, hvis det stykke er sat ind i brevet.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Jeg skal sige om baggrunden for indstillingen her, at som udgangspunkt er det sådan, at kommunens ejendomme skal sælges ved offentligt udbud. Der er dog visse undtagelser. Én undtagelse er, når en ejendom sælges til en institution, som kommunen lovligt kan yde støtte til. Det er tilfældet med den skole, der nu har købt ejendommen.

Hvis en ejendom sælges uden offentligt udbud, så er det et krav, at ejendommen skal sælges til markedspris. Ejendommen er solgt for kontant 8,8 mill. kr., som er den pris, et uafhæn-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

gigt ejendomsmæglerfirma har vurderet som markedsprisen for ejendommen under hensyntagen til bl.a. den bygningsmæssige stand og ejendommens placering.

Så man må sige, at bestemmelsen om offentligt udbud ved salg af kommunale ejendomme er opfyldt, og jeg skal anbefale indstillingen, som den ligger.

Ole Hentzen (C): Det er jo altid svært at skifte standpunkt eller parti eller skulle tale andres sag, så derfor vil jeg bede Louise Frevert fra Dansk Folkeparti komme herop og forklare forsamlingen endnu en gang, hvad hun mente med det, hun var heroppe og sige. Fordi vi i De Konservative hørte det, som om Louise Frevert fra Dansk Folkeparti bestred rigtigheden af det afsnit, som står i udkastet fra Jens Kramer Mikkelsen, som for øvrigt har været behandlet i Økonomiudvalget.

Kunne jeg få Dansk Folkepartis repræsentant til at komme på talerstolen og måske præcisere, om man mener, at det er direkte urigtigt, hvad der står i denne lovbestemmelse, altså »støtte til, jf. § 2, stk. 2, nr. 5, i bekendtgørelse nr. 472 af 20. juni 1991 om offentligt udbud ved salg af kommunens faste ejendomme«.

Fordi hvis det er det, så er der måske et forståelsesproblem, som resten af Borgerrepræsentationen kan hjælpe Dansk Folkeparti med. Men hvis det bare er sådan en protestaktion, så vil jeg gerne have det bekræftet heroppefra.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Så er det, stadig væk i første runde, Lars Hutters, hvorefter vi går til anden runde.

Lars Hutters (L): Nu er Peter Skaarup fra Dansk Folkeparti ikke til stede, men jeg har jo været til stede i Økonomiudvalget.

Jeg ved, at den principielle grund til, at man ikke har været tilfreds fra Peter Skaarups side, som jeg har forstået det i Økonomiudvalget, er, at kommunen ikke sender de pågældende salg af ejendomme ud i offentligt udbud.

Der varer jo ikke så lang tid i aften, før vi er ved en anden sag på dagsordenen i Borgerrepræsentationen, hvor jeg selvfølgelig, hvis jeg skal forstå Ole Hentzens indvendinger her, at man ikke synes, at sagen skulle have været i offentligt udbud, går ud fra, at der er den politiske konsistens, at man heller ikke lidt senere i aften på dagsordenen ønsker, at den skal i offentligt udbud.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Jeg kan jo godt røbe for dem, som måske ikke har hele dagsordenen præsent, at det drejer sig om Ungdomshuset på Jagtvej.

Denne principielle sag har jeg forstået, at Peter Skaarup fra Dansk Folkeparti har sendt ind til indenrigsministeren. Nu synes jeg ikke, at det tjener en debat i Borgerrepræsentationen, at man laver pindehuggeri, men at man forholder sig til den principielle side af sagen.

Jeg undrer mig sådan set også over den principløshed, der nogle gange er til stede fra flertallets side, at i det ene øjeblik skal det i udbud, i det næste øjeblik – om det så er, fordi man har en eller anden køber på hånden, det kan jeg ikke altid gennemskue, det ved Ole Hentzen fra De Konservative godt, det er jo ikke altid, man har så meget insideinformation, så man ved det.

Jeg kan godt forstå, og på en måde kunne jeg egentlig også godt tænke mig at få afgjort, hvordan og hvorledes disse sager bør forvaltes. Ikke mindst i betragtning af, at Københavns Kommune i disse år sælger en lang række af sine ejendomme, burde der være en principiel beslutning om, hvordan sådan nogle sager skal håndteres.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er det anden runde, og første taler er Louise Frevert.

Louise Frevert (O): Så vil jeg prøve på at artikulere klart og tydeligt, så Ole Hentzen så vil kunne være i stand til at forstå, hvad repræsentanten for Dansk Folkeparti mener i dette tilfælde.

Se, det er overhovedet ikke et spørgsmål om at bestride rigtigheden i, hvad der står. Det er ikke det, vi taler om, nej. Men selv om det konservative medlem af Borgerrepræsentationen måske ikke er enig, så kan man jo godt udvise lidt respekt for andres holdninger og meninger. Det er der mange gange mangel på fra det ærede medlems side, vil jeg nok sige.

Det er overhovedet ikke rigtigheden i det, der står, men det er, at vi er uenige i, hvad der står. Vi er ikke enige i, at det skal være på den måde. Jeg vil læne mig meget tæt op ad Lars Hutters, der også siger, at der ikke er nogen konsistens, der er ikke nogen sammenhæng. Det ene øjeblik skal man gøre det ene, det andet øjeblik gør man det andet. Vi har fra begyndelsen af været modstandere af, at det hus ikke kom i offentligt udbud.

På den anden side er jeg helt sikker på, at man kunne have fået en anden pris for det end de sølle 8,8 mill. kr., der nu vil blive givet for det.

Vi er dybt uenige i fremgangsmåden, det er blevet forvaltet på.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Ole Hentzen (C): Jeg takker selvfølgelig, fordi medlemmet talte så tydeligt, så alle kunne forstå det. Jeg tror så også, at alle derved forstod, at den fortalelse, som Louise Frevert på Dansk Folkepartis vegne gjorde i sit første indlæg, nu er blevet korrigeret, således at forsamlingen også ved, at det var en fortalelse, Louise Frevert gjorde, hvilket referatet af forsamlingens taler også vil vise, at det altså ikke var urigtigt, hvad der er anført i det pågældende bilag, nr. 1, næstsidste afsnit, og at Louise Frevert på Dansk Folkepartis vegne ikke bestrider rigtigheden af optrykket af denne lovbestemmelse, således som den er anført.

Det er da altid noget. Så er forsamlingen nået et langt stykke ved, at Dansk Folkeparti ikke bestrider, hvad der står i lovebekendtgørelsen.

Derfor er det selvfølgelig også vidunderligt, at man nu siger, at man bare ikke er enig i, at der findes en sådan lovbestemmelse. Det Konservative Folkeparti og resten af forsamlingen respekterer også, at Dansk Folkeparti ikke er enig i, hvad lovene i dette land egentlig siger, og så må man prøve at lave lovene om de steder, hvor lovene er, og det er som sagt ikke i Borgerrepræsentationen. Jeg håber, det er gået op for Louise Frevert.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Jeg skal blot sige, at jeg er enig i Ole Hentzens betragtninger. Det giver mindre mening, at man undlader at henvise til den hjemmel, man har for ikke at foretage det, der er den generelle regel, nemlig udbud af ejendommen, og alene siger, at man har fået et mæglerfirma til at vurdere prisen. Så jeg vil anbefale, at man stemmer for indstillingen i dens helhed.

Ændringsforslaget af Louise Frevert, O, om at 4. afsnit udgår af svarskrivelsen blev godkendt med 43 stemmer mod 6.

For stemte: O og L.

Imod stemte: A, F, Ø, V, C, B, P og D.

Udvalgets indstilling blev godkendt med 43 stemmer mod 6.

For stemte: A, F, Ø, V, C, B, P og D.

Imod stemte: O og L.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Indstilling om, at redegørelse om indgåelse af kontrakt med Told- og Skattestyrelsen om ligningen af store selskaber for perioden 1. oktober 1998 og indtil den 31. december 2001 tages til efterretning.

(Økonomiudvalget)

Udvalgets indstilling blev godkendt.

19) 429/99

Indstilling om, at orientering om vurderingsplaner m.v. for perioden 1. april 1999 til 31. marts 2000 tages til efterretning.

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev taget til efterretning.

20) 430/99

Indstilling om godkendelse af ændring af tjenestemandsvedtægten og pensionsvedtægten.

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

21) 438/99

Indstilling om tillægsbevilling til Økonomiudvalgets budget 1999 og 2000 på 700.000 kr. i hvert af årene til dækning af salær for finansiel samt juridisk rådgivning i forbindelse med kommunens låneoptagelse samt porteføljepleje.

(Økonomiudvalget)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ønsker nogen ordet? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet ... undskyld. Velkommen hjem, Morten Kabell.

Morten Kabell (Ø): Tak for det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Enhedslisten kan ikke tilslutte sig, at Borgerrepræsentationen giver denne tillægsbevilling. Endnu en gang skal det naturligvis være os, der økonomisk er de mest ansvarlige.

Nå, men mere seriøst handler grunden til, at vi ikke kan det, om, at vi ikke ser, at der er nogen speciel grund til, at Økonomiudvalget – forvaltningen eller Økonomiudvalget – gives denne. Det må være rimeligt, at Økonomiudvalget og dermed økonomiforvaltningen på linje med kommunens andre forvaltninger og bydelene selv må gå ind og dække sådan nogle ting, som i den grad må kunne have været forudset.

Vi forsøgte at spørge på Økonomiudvalgets møde, om der var noget i denne sag, der pludselig var kommet op, som man ikke havde kunnet regne med i løbet af året, og som man ikke havde kunnet forestille sig, da man lagde budgetterne. Det var ikke tilfældet.

På samme måde som andre forvaltninger og bydelene får besked på, at når de overskrider deres budget med noget, som har været klart fra starten, eller som man godt kunne have taget forbehold for på andre tidspunkter, jamen så må man klare det inden for sin egen ramme. Den samme logik må gælde Økonomiudvalget og økonomiforvaltningen. Ellers ender vi i den situation, at der gælder 2 sæt regler, et for Økonomiudvalget og et for resten af kommunens institutioner.

Det vil ikke være rimeligt, og derfor må vi stemme imod tillægsbevillingen og anbefale, at Borgerrepræsentationen gør det samme.

Borgmester Søren Pind: Det har jo tidligere i denne sal været til diskussion, hvordan man skabte sig fundamentet for en rammeudvidelse. Da jeg selv har været genstand for den pågældende drøftelse, så skal jeg blot gøre opmærksom på, at vi selvfølgelig i Venstre har noteret os dette her.

Vi stemmer ikke imod. Vi synes sådan set, det er rimeligt nok, når man ser på sagens aspekter, men vi vil selvfølgelig senere til andre sager have sagen i meget venlig erindring.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Det er klart.

Lars Hutters (L): Morten Kabell fra Enhedslisten stiller det spørgsmål, om økonomiforvaltningen – det er jo det, det drejer sig om – skal have en særlig status og specielt have nogle særligt gode økonomiske forhold.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Nu ved alle borgerrepræsentationsmedlemmer, som den 14. oktober vedtog budgettet, at man kan ikke ligefrem sige, at økonomiforvaltningen er dem, der økonomisk står dårligst, når administrationen skal udføres.

Men Morten Kabell fra Enhedslisten stiller det spørgsmål. Jeg havde forventet, at formanden for Økonomiudvalget, som også er formand for Borgerrepræsentationen, og som i øvrigt ved 1-mands-valg blev overborgmester for Københavns Kommune, Jens Kramer Mikkelsen, var gået ind og havde givet en seriøs og saglig forklaring på det.

Når der bliver stillet den slags spørgsmål, og når vi i øvrigt udmærket ved, vi, der sidder i Økonomiudvalget, hvor velstillet og godt kørende økonomiforvaltningen er, så synes jeg ikke, at så længe der ikke er kommet nogen saglige begrundelser på bordet – jeg bemærkede også den venlige tone, som Søren Pind fra Venstre havde fremme for lidt siden, at sådan set havde Søren Pind fra Venstre egentlig måske det samme ønske som Morten Kabell fra Enhedslisten, at man stemte imod det her – så kan det ikke være rigtigt, når vi ved, hvad der skete den 14. oktober, hvordan andre områder, som har stor betydning, jeg tænker selvfølgelig på børnefamilierne i København, må holde hårdt for.

Det er måske små beløb det her, men der skal være nogle principielle måder, hvor det bliver markeret, at der ikke er noget, der er specielt vigtigere end andet.

Fordi jeg er helt enig med Morten Kabell fra Enhedslisten i, at det kan se ud, som om, hvis det her går igennem, at økonomiforvaltningen er højt hævet over alle mulige andre forvaltninger, og det kan jeg selvfølgelig heller ikke acceptere.

Så hvis der ikke kommer en fornuftig, saglig vurdering fra formanden for Økonomiudvalget, som er formand for Borgerrepræsentationen, og som er overborgmester Jens Kramer Mikkelsen, så vil jeg anbefale, at Borgerrepræsentationen stemmer dette forslag ned.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Jeg er ikke helt sikker på, hvem det er Lars Hutters holder sin tale for. Jeg tror godt, at de fleste ved, hvem der er indehaver af de forskellige hverv, og hvilke partier de er medlemmer af.

Jeg skal bare sige som svar til Morten Kabell, og som sådan også som kommentar til Søren Pind, at jeg er enig i, at sager skal behandles på samme måde, hvis forudsætningerne og når forudsætningerne er de samme.

Det har tidligere været sådan, at disse rådgivningssalærer direkte har været modregnet i låneprovenuet som omkostninger – det blev vi også orienteret om på det pågældende økonomiudvalgsmøde af forvaltningen – i forbindelse med lånoptagelse.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Den ændring, som er klart beskrevet i den skriftlige indstilling, bevirker, at hvor salærerne tidligere har været bogført under de ikke-rammebelagte poster, overføres de fremover til de rammebelagte poster.

Jeg gør opmærksom på, at den variation, vi taler om her, det, indstillingen handler om, mere for at kommentere over for Lars Hutters eller dem, der måske skulle blive lidt vildført af de svimlende beløb, der måtte være tale om, så taler vi om 700.000 kr. på budgettet i 1999, vi taler om 700.000 kr. i budgettet for år 2000 overført, bogført til de rammebelagte poster.

Jeg skal sammen med et flertal i Økonomiudvalget anbefale indstillingen.

Martin Günter (F): Inden overborgmesteren begynder at gøre sig tanker om, hvem jeg taler for eller til, så vil jeg sige, at jeg taler til overborgmesteren. Men nu er han jo kommet mig lidt i forkøbet med sine forklaringer, som dog ikke er vældig tilfredsstillende.

Jeg vil bare på egne vegne sige, at jeg synes, at når man tænker på den nidkærhed, hvormed økonomiforvaltningen piner andre udvalg til at afholde selv uforudsete udgifter inden for udvalgets ramme, så er det selvfølgelig mærkeligt, at man ikke skulle kunne afholde en så beskedent udgift på et forudset område inden for sin ramme.

Det betyder dog ikke, at jeg her vil drage den konklusion, som visse andre gør, at jeg vil stemme imod det her, men jeg vil ligesom Søren Pind have det i erindring, når der opstår problemer andre steder.

Jeg ved i hvert fald, at vi allerede på nuværende tidspunkt i Kultur- og Fritidsudvalget er ude for en situation, hvor det viser sig, at vi på et område, hvor der er indgået nogle aftaler via økonomiforvaltningen, opstår underskud i Kultur- og Fritidsudvalget på ejendomsforvaltningen, som herefter skal dækkes ved at tage pengene fra de almindelige kulturområder og kulturaktiviteter.

Der må da være noget, vi kan snakke om, overborgmester, og det vil vi komme med i den allernærmeste fremtid.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det behøver Martin Günter som sådan ikke, fordi jeg har da en klar erindring om, at det har formanden for Kultur- og Fritidsudvalget allerede nævnt på et af de forrige økonomiudvalgsmøder.

Udvalgets indstilling blev godkendt med 39 stemmer mod 7; 3 undlod at stemme.
For stemte: A, F, O, V, C, P og D.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Imod stemte: Ø og L.

Undlod at stemme: B

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Schyyy - nogle gange tænker jeg på, at det måske var bedre, at de, der taler meget højt herinde, alligevel ikke helt kom ind. Men det ville jo være i strid med reglerne, hvis jeg opfordrede folk til ikke at være inde i salen, så det gør jeg ikke.

22) 440/99

Indstilling om redegørelse om Hovedstadens Udviklingsråd.

(Økonomiudvalget)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Baggrunden for den redegørelse, vi har her i dag, var en drøftelse i Økonomiudvalget for et par uger siden, hvor der var et ønske om, at det arbejde, der er i gang med forberedelsen af igangsætning af Hovedstadens Udviklingsråds virke fra årsskiftet og senere i midten af år 2000, hvor rådet gerne skulle være kommet op i gear for alvor, at der er en bred bevidsthed om det arbejde med udgangspunkt i det, som jeg meget klart vil sige, at det forberedende arbejde, der sker i øjeblikket, er et arbejde, der udføres af forvaltningen og de 5 amtskommunale enheder i hovedstadsområdet, er et arbejde, som også sker ved drøftelser mellem de 3 amtsborgmestre, Frederiksbergs borgmester og undertegnede.

Jeg er meget enig med dem, der har det synspunkt, at det råd, der skal i gang, skal være hele hovedstadsregionens råd og ikke være det, nogle har kaldt en borgmesterklub for 5 borgmestre i hovedstadsområdet. Det vil jeg meget gerne sige startmæssigt. Det skal være et råd for hele regionen.

Det udviklingsråd, loven om det, som Folketinget vedtog i slutningen af maj måned i år, har som formål, formålet med udviklingsrådet, med HUR er, at de opgaver, som går på tværs af amts- og kommunegrænser i det sammenhængende byområde, som er grænseopdelt i hovedstadsregionen, får samlet en række af de opgaver i et fælles politisk, administrativt organ og dermed sikrer en bedre sammenhæng og en bedre koordinering i det samlede hovedstadsområde af de store og væsentlige opgaver, som er nu, og som vil komme i de kommende år ikke mindst.

Derfor blev det fastlagt, at hovedindsatsområderne for

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

udviklingsrådet bliver regionplanarbejdet, den overordnede fysiske planlægning, det er trafikplanlægningen, som efter min opfattelse ikke mindst de kommende år kommer til at trænge sig på også i investeringsmæssig sammenhæng.

Det handler om den regionale erhvervs politik, det handler om de regionale kulturaktiviteter, og det handler ikke mindst om Øresundsperspektivet, Øresundssamarbejdet i relation til udviklingen i vores del af Øresundsregionen.

Der kan naturligvis, og det har vi jo drøftet her tidligere, peges på problemer i forbindelse med den valgte konstruktion. Det er min opfattelse, det er velkendt, at etableringen af HUR er et skridt i den rigtige retning, ikke det fulde skridt, men et skridt i den rigtige retning.

Jeg er overbevist om, at HUR vil kunne give muligheder for bedre koordinerede beslutninger, vil kunne give mulighed for i forhold til i dag klarere beslutningsprocesser, også mere åbenhed og forhåbentlig også mere enkelhed i administrationen i regionen.

Det er sådan, at til Hovedstadens Udviklingsråd vil i henhold til loven, som den blev vedtaget, medlemmerne blive valgt her i løbet af de to første uger af året. Nogle steder er der klarhed over, hvilke medlemmer ud over de fødte medlemmer der kommer til at sidde i rådet. Det vil være sådan, at HUR skal afholde sit konstituerende møde i anden halvdel af januar måned år 2000 og overtager ansvaret for opgaverne i midten af år 2000, nærmere betegnet den 1. juli år 2000.

Som forsamlingen kan huske, så har vi f.eks. omkring vedtagelsen af HT-budgettet, der også blev behandlet her, og en række andre ting, forudsat også den overtagelse i midten af år 2000.

Den mere præcise varetagelse af rådets arbejdsopgaver er et anliggende for HUR selv. Det er ikke et anliggende, som hverken de 5 borgmestre, de 3 amtsborgmestre eller borgmestrene i København og Frederiksberg eller de 5 forsamlinger, 3 amtsråd og Borgerrepræsentationen og kommunalbestyrelsen, kan træffe. Det er et anliggende for Hovedstadens Udviklingsråd selv.

Det er klart, at man jo ikke bare mødes tilfældigt der i slutningen af januar måned og sætter sig ned og så starter. Det er nødvendigt, at der sker en vis forberedelse af rådets etablering for at sikre en hurtig funktionsdygtighed efter konstitueringen i januar 2000. Derfor har der været drøftelser, som nævnt tidligere, i regionen om et forberedende arbejde på en række centrale områder, ikke beslutninger, som vil og kan foregribe, hvad HUR måtte beslutte.

Arbejdet med at afklare problemstillingerne på området er formålet, at få dem afklaret og også at få givet et kvalificeret beslutningsgrundlag for udviklingsrådets medlemmer, når de er valgt der i begyndelsen af år 2000.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

For så vidt angår spørgsmålet om stillingsbesættelser m.v., som vi også drøftede i Økonomiudvalget her for nylig, ja, så er der behov for at have gjort sig nogle tanker klar om det. Det vil være sådan, at i den proces, stillingsopslag, stillingsbeskrivelse, har jeg givet tilsagn i Økonomiudvalget, på samme måde, som jeg har tilkendegivet det over for de øvrige deltagere i forhandlingskredsen, i drøftelseskredsen, om, at de stillingsopslag vil jeg have drøftet i vores Økonomiudvalg, og jeg tror, man vil gøre noget tilsvarende de andre steder.

Der er derfor aftalt en proces, hvor de 5 amtsborgmestre i forhold til den ansættelsesproceduren optræder som ansættelsesudvalg, alt sammen med henblik på, at HUR skal træffe beslutningerne.

Det er forventningen, at man i begyndelsen af december på et møde mellem de 5 enheder efter drøftelse som sagt i vores Økonomiudvalg kan godkende stillingsprofil og stillingsopslag.

Må jeg sige, at jeg tror, det er helt afgørende, og det er også formålet med redegørelsen her, som jeg startede med at understrege, at der er en bred viden og en bred forståelse om det, der ikke på alle områder men på en række centrale regionale områder kommer til at give en anden arbejdsgang.

Vi kommer til at aflevere opgaver til HUR. Jeg tror også, at vi med etablering af Hovedstadens Udviklingsråd kan få et frugtbart forum, som også kan bidrage til at inddrage andre end dem, der lige nøjagtigt sidder i det pågældende råd, det være sig amtspolitikere, kommunalpolitikere og andre i hele regionen.

Kaja Jacobsen (F): Jeg kan sige, at i SF er vi mere bekymrede, end vi er overraskede over, hvor diskussionerne om HUR bærer os hen for øjeblikket. De formodninger, vi havde, om, at HUR mere er til for borgmestrene, end de er til for demokratiet, bliver ikke gjort til skamme for øjeblikket.

Jeg skal ikke gentage SF's principielle modstand mod HUR. Overborgmesteren har brugt vores tid på at gentage, hvorfor han er for, det vil jeg undlade. Jeg skal bare forholde mig til, hvad der sker lige i øjeblikket.

Før mere end halvdelen af HUR's medlemmer er udpeget officielt, så er borgmesterklubben nemlig i fuldt sving, og der diskuteres alt fra ansættelser og stillingsbesættelser til kommende struktur.

Forslagene fra borgmesterklubben bliver stadig mere skingre. En fuldstændig overdimensioneret udvalgsstruktur med op til 7 forskellige fagudvalg er et af forslagene, sandsynligvis for at kunne imødekomme de betydningsfulde medlemmers ønske om hver at få en formandspost.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Når det skal gå helt galt, helt absurd, så svinger borgmesterklubben sig også op til, at der skal være et økonomiudvalg eller forretningsudvalg, som skal bestå af 5 medlemmer. Det er også det samme antal, som der er borgmestre, det er påfaldende.

I SF mener vi helt klart, at en borgmesterklub slet ikke lige skal ordne den slags, inden udvalget bliver nedsat. Vi kan acceptere, at man går i gang med den her stillingsbesættelsesprocedure, men det skal ikke forstås som nogen blankocheck til at gå i gang med alt muligt andet.

Jeg har en forventning om, at Jens Kramer er helt enig med SF i det her.

Borgmester **Søren Pind**: Nu kan man vælge at behandle denne sag ud fra mange synspunkter. Man kunne også gentage den diskussion, vi havde, da vi diskuterede HUR principielt. Det finder jeg ikke anledning til i denne forbindelse.

Det, denne sag i virkeligheden drejer sig om, er spørgsmålet, om det forberedende arbejde skal antage en karakter, der gør, at HUR kan virke bare nogenlunde seriøst, når det starter. Jeg føler, der i øjeblikket er kræfter i gang, der er ude på at ødelægge de muligheder, HUR har for at få en ordentlig start, og det vil jeg godt sætte spørgsmålstejn ved.

Hvis man studerer loven, hvilket så godt som altid kan være klogt, så vil man se, at vi rent faktisk først kan vælge de øvrige medlemmer af Hovedstadens Udviklingsråd i perioden mellem den 1. og den 15. januar.

Derfor må jeg bede nogen afklare for mig, om man mener, man kunne foretage det valg tidligere. Mit svar er, at det kan man ikke, for som bekendt skal kommunale handlinger have hjemmel, og den hjemmel, vi har, er at foretage valget mellem den 1. og den 15. januar.

Så alternativet, man her fremstiller, er altså ikke at fremrykke valgene, for det kan man ikke, men at man åbenbart ønsker at vente, til de øvrige medlemmer er udpeget, med at forberede arbejdet i Hovedstadens Udviklingsråd.

Jeg mener, det er en uansvarlig holdning. Jeg tror, det vil skade HUR's bestræbelser på at være en ordentlig aktør i hovedstadsområdet. Jeg mener også, at der i forhold til det arbejde, der skal planlægges, er sikret nogenlunde konsensus om, hvad der skal ske, idet de 5 borgmestre i det forberedende arbejde jo skal være enige om, hvilke tiltag der skal ske.

På den baggrund kan Venstre tilslutte sig det her forslag. Jeg vil godt udtrykke, at jeg forstår godt det ønske, man nærer, om at få de øvrige medlemmer ind i arbejdet, men sagen er bare den, at det ikke kan lade sig gøre, hvis Hovedstadens Udviklingsråd skal have en ordentlig start, og det mener vi faktisk i Venstre, at det skal.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Lars Engberg (A): Jeg vil godt sige til SF sådan virkelig i al venskabelighed og tage tråden op fra det, som Kaja Jacobsen slutter med, at i virkeligheden er vi jo ikke uenige om noget som helst.

Vi er jo ikke uenige om, at det står i loven, som også Søren Pind siger, at valgene skal finde sted i første halvdel af januar. Selv om det ikke måtte stå i loven, og vi kunne foretage vores valg, så har vi ikke nogen mulighed for at tvinge de 4 andre enheder til at foretage deres valg, sådan at det samlede Hovedstadens Udviklingsråd kunne mødes inden sidste halvdel af januar måned.

Jeg er også sikker på, at vi er meget enige om, og det tror jeg også, Kaja Jacobsen sagde heroppefra, at selvfølgelig må man gå i gang med de der praktiske tiltag, som det er at forberede en ansættelsesprocedure, sådan at rådet faktisk kan fungere fra den 1. juli 2000.

Vi er også enige om, det vil jeg da i hvert fald meget gerne sige her fra talerstolen, at dette ikke må blive en borgmesterklub. Derfor har vi også sagt i hvert fald i Økonomiudvalget, men for min skyld også gerne her fra talerstolen eller andre steder fra, at vi ikke er enige i det forslag, der ligger, om, at forretningsudvalget skal bestå af de 5 fødte medlemmer. Der er vi også enige.

Vi er i øvrigt heller ikke enige i, at der skal være en sådan meget voluminøs udvalgsstruktur, sådan at næsten alle kan få en formandspost. Det er vi heller ikke enige i er en god idé.

Så jeg havde nær sagt: Hvori består uenigheden? Derfor vil jeg gerne henstille til SF, at vi starter det her samarbejde, som vi meget gerne skulle have over en bred front her i salen om Københavns Kommunes holdninger i HUR, ikke med uenighed og med forbehold og afstemninger, men i så høj grad som overhovedet muligt i enighed.

Så derfor en henstilling, en meget alvorlig henstilling og en venligt ment henstilling til SF om at ændre sit forbehold til en udtalelse, som så er jeres, men som vi måske til syvende og sidst alle sammen mere eller mindre er enige i, i hvert fald i tankegangen bagved. Jeg vil meget henstille, at vi starter på den måde og ikke starter med, at noget så uskyldigt som en redegørelse om, hvad der er sket indtil videre, skal man have en afstemning om.

Borgmester H. Thustrup Hansen: Min gruppe kan tilslutte sig indstillingen.

Jeg synes, det er meget væsentligt, at vi har fået disse »at«'er med, særligt dette med, at HUR fremover medtages med fast meddelelsespunkt på Økonomiudvalgets møder. Det er allerede sket et par gange nu, og jeg synes, det er væsentligt, at overborgmesteren orienterer udval-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

get om de drøftelser, der er imellem de 5 faste medlemmer af HUR. Vi får muligheder for at drøfte uformelt, hvordan vi ser på de overvejelser, man gør sig.

Vi har da drøftet, det kan jeg vel godt røbe, ting som hvor mange udvalg, om overhovedet nogen udvalg, skal der være under HUR, hvor mange led der skal være. Jeg synes, disse ting er væsentlige at få drøftet. Jeg føler mig egentlig ganske velorienteret om det allerede efter de gange, hvor vi har modtaget en orientering.

Dette at stillingsopslag forelægges udvalget med henblik på eventuelle bemærkninger synes jeg også er en vældig god ting. Jeg føler faktisk ikke, at der foregår noget gedulgt omkring disse ting. I og med at vi er i den situation, at vi ikke kan udpege de resterende 2 medlemmer fra BR på nuværende tidspunkt, så er det her den bedste løsning.

Jeg synes faktisk, at overborgmesteren indtil nu har været meget åben i sin drøftelse med Økonomiudvalget. Det kan mine kolleger i Økonomiudvalget også kun være enig med mig i, og det er vi som sagt tilfredse med i min gruppe. Så vi støtter disse afstemningspunkter.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Lars Hutters – medmindre samtalen med Preben Møller Hansen er mere attraktiv.

Lars Hutters (L): Der er mange, der har den opfattelse, at detaljen kan bestemme helheden. Man kan også sige, at hvordan en udvikling forberedes, inden HUR træder i kraft, kan også meget bestemmes.

Når jeg siger de her ting, så er det, fordi jeg godt vil have lov til at understrege, at jeg faktisk er enig med SF i, at der er en politisk risiko for, at der er kræfter, der ønsker, at HUR skal blive til en borgmesterklub. Det er med omhu, jeg vælger formuleringen, for jeg peger ikke på kræfter inden for Københavns Borgerrepræsentation, men der er helt givet kræfter udenfor, i et nærliggende amt, det er jeg helt overbevist om efter min vurdering.

Søren Pind fra Venstre var inde på, at de øvrige medlemmer ifølge loven først kan udpeges i januar år 2000. Det synes jeg var en lille smule kæntring af lovens bestemmelser. Loven siger, at HUR's medlemmer udpeges i januar år 2000, og det gælder samtlige medlemmer.

Må jeg sige, at selv om der står, at der er nogle, der på forhånd skal være medlemmer, så er det først i januar år 2000. Og hvis vi begynder at tage fejl af det, så har vi allerede borgmesterklubben.

Jeg vil godt bede om, at Søren Pind kommer herop om lidt og siger til mig eller til forsamlingen, at selvfølgelig er det sådan, der er ikke nogen at udpege i øjeblikket. Selv om vi godt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

ved, at f.eks. vores overborgmester ifølge lovbestemmelserne vil blive udpeget i januar, så gud bevare hans helbred, at vi ikke har en anden overborgmester på den plads i januar år 2000.

Jeg synes også, at sådan som sagen nu udvikler sig, og jeg kan selvfølgelig også tilslutte mig Hans Thustrup og måske sige, at vi kan takke vores overborgmester for den åbenhed. Nu forventer jeg altid en saglig åbenhed fra vores overborgmester, også i denne sag, så overborgmesteren gør bare, hvad overborgmesteren bør gøre, hvis det skal være en god overborgmester.

Men hvis det kommer til at forløbe sådan, som der står i de »at«'er, som vi grundigt har drøftet i Økonomiudvalget, herunder ser jeg meget gerne, at Økonomiudvalget med henblik på forelæggelse til drøftelse i Borgerrepræsentationen også kommer til at drøfte den fremtidige struktur af HUR inden januar år 2000; jeg ved udmærket godt, at det er HUR, der vedtager det, men jeg synes også, det vil være udmærket for politisk at forhindre, at det bliver en borgmesterklub, at Borgerrepræsentationen i detaljer får kendskab til, hvordan strukturen skal være.

Vi skal ikke have, at der skal skaltes og valtes og handles, så de forskellige store borgmestre rundt omkring i området uden for os skal sikres forskellige formandsposter og dermed får en kæmpeadministration. Der tror jeg, vi alle sammen er enige, men det ville være hensigtsmæssigt, at vi fik den drøftelse i Borgerrepræsentationen.

Må jeg som slutbemærkning endnu en gang have lov til at understrege, at der ikke er nogen medlemmer af HUR endnu, og der skal ikke vælges eller udpeges øvrige medlemmer af HUR i januar år 2000. Alle medlemmer skal først udpeges i januar år 2000.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Jeg vil godt kvittere for bemærkningerne fra Thustrup Hansen og andre omkring åbenheden i processen. Jeg vil gerne understrege, at jeg tror, det er helt afgørende for legitimiteten af Hovedstadens Udviklingsråd, at det at rådet kommer godt i gang, er helt afgørende for succesen og for betydningen for regionen i de kommende år.

Jeg vil godt sige, at jeg er fuldstændig enig i det, som flere ordførere har sagt, herunder Kaja Jacobsens indlæg om, at det er afgørende, at flere er med, og at det er afgørende, at det ikke udvikler sig til en forsamling af 5 borgmestre, fordi så var der ingen grund til at etablere HUR.

Jeg vil også godt sige, at det er min klare opfattelse, at det er også den brede opfattelse hos de 3 amtsborgmestre og Frederiksbergs borgmester.

Jeg vil også godt sige, at det forslag, som Kaja Jacobsen henviser til, med et forretningsudvalg, eller hvad man kalder det, og en lidt omfattende, for at sige det mildt, udvalgsstruktur, ik-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

ke er et produkt af et arbejde i den kreds af borgmestre. Det har været drøftet. Det baserer sig på nogle tanker, man har i Københavns Amt.

Jeg vil sige, at jeg er enig med Kaja Jacobsen og andre i, at man ikke i et organ med 11 medlemmer skal etablere et forretningsudvalg på 5, og jeg er enig i Kaja Jacobsens og andres karakteristik, at en så kompliceret udvalgsstruktur som den, vi har set beskrevet, ikke vil gøre Hovedstadens Udviklingsråd til et beslutningsforum, som skal træffe de væsentlige beslutninger, der er tale om her. Det er jeg meget enig i.

Jeg vil om Lars Engbergs henstilling, det tror jeg er meget afgørende, sige, at København har fået en position i hovedstadsregionen her i løbet af den seneste årrække, ikke som sleeping-partner i processen, men som en ganske central aktør i samarbejdet med andre i det, der fører til styrkelsen af hovedstadsregionen og Øresundsregionen.

Jeg håber meget, at den tilgang, vi kan have til arbejdet i udviklingsrådet, uanset om vi har været enige eller ej i strukturen og sammensætningen, og nogle havde måske gerne set andre løsninger, så har der været bred opbakning til, at vi skulle fortsætte linjen med at søge mest mulig indflydelse, jeg håber meget på, at det også kan ske ved en bred tilslutning til den redegørelse, der ligger her i dag.

Om det med valg af medlemmer osv. er det jo korrekt, at medlemmerne først kan vælges, inklusive overborgmesteren og de øvrige såkaldt fødte medlemmer, i første halvdel af januar måned.

Det er lige så klart, at man kunne jo godt, hvis man havde fuldt overblik over, hvem det var der kom til at sidde der fra en enhed som f.eks. Københavns Kommune, det ville være 3 medlemmer. Jeg tror, det er vigtigt, at det gøres til et anliggende i denne forberedelsesfase for mere end 3 medlemmer. Derfor den løbende diskussion i Økonomiudvalget om det og et fast punkt på dagsordenen med orientering fra mig om, hvad nyt der måtte være passeret.

Kaja Jacobsen (F): Til Lars Engberg: For klarhedens skyld og i al venskabelighed vil jeg sige, at SF ikke ønsker afstemning om redegørelsen. Vi ønsker nogle tilkendegivelser, som vi er ved at komme frem til efterhånden, at det, som man skal beskæftige sig med, før man har den fulde udpegning af HUR, er en stillingsbesættelsesproces, det er ikke en udvalgsstruktur i Hovedstadens Udviklingsråd.

Der er det så, jeg bliver lidt usikker, fordi Lars Engberg siger et, og Jens Kramer siger noget andet, at vi ikke ønsker, og det ville da være rart at vide allerede nu, et forretningsudvalg bestående af 5 medlemmer, borgmestre eller ej. Det er det råd ikke stort nok til.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Til Søren Pind vil jeg sige, at vi er klar over, at der står i loven, at man skal udpege i starten af januar. Men vi er også klar over, at det ikke står noget som helst sted i loven, at man skal ned-sætte en borgmesterklub i august eller i juni måned 1999, som skal forberede udpegningen i januar eller forberede strukturen. Det er faktisk en kompetence, som man selv har taget sig.

Det sidste, jeg vil sige, er, at i virkeligheden så i forhold til den her udpegningsprocedure, hvor man først udpeger i januar, men allerede går i gang i sommeren 1999, så kunne man spørge sig selv om, hvorfor borgmestrene ikke opfordrer hinanden til at fremskynde denne proces sammen. Men det kan jo hænge og svæve.

Borgmester **Søren Pind**: Jeg synes ikke altid, at politik skal handle om jura. Men når nu Lars Hutters spørger, så vil jeg dog, uden at have læst andet end paragrafferne, gøre opmærksom på, at det, der står i § 15, er, at »Medlemmerne af Hovedstadens Udviklingsråd vælges første gang« etc.

Men det, der samtidig er essensen, er, at de fødte medlemmer vælges ikke. De er udpegede, de er fødte medlemmer. Derfor er det naturligt at tildele dem en særlig rolle. Man ved, hvem de er, i hvert fald funktionsmæssigt, i embeds medfør, om Lars Hutters vil.

Derfor synes jeg, det er meget fornuftigt, og jeg mener næsten, man kan gå så langt som til at antage, at det er helt i overensstemmelse med lovgivningens intentioner, at sige, at selvfølgelig bør og kan det forberedende arbejde, der skal være, koordineres af de 5 fødte medlemmer. De vælges ikke, de er fødte medlemmer.

Jeg synes faktisk, vi har fået en åben orientering om, hvad der foregår på møderne, selvfølgelig måske på nær hvilke diskussioner der er om formandsposten, men det kan jo også være vanskeligt, det er der jo ikke nogen forpligtelse til at orientere om.

Så synes jeg faktisk, vi har fået et tilbud, som er vanskeligt at sige nej til, nemlig at vi vil drøfte det løbende på økonomiudvalgsmøderne, om nødvendigt også her i borgerrepræsentationssalen.

Så for mig er det sådan mere et praktisk spørgsmål om, hvordan vi gør det bedst muligt, og lovgivningen hjemler altså ikke, at vi kan udpege medlemmerne før den pågældende dato, nemlig mellem den 1. og den 15. januar. Så jeg har svært ved at se, hvordan vi kan gøre det anderledes.

Borgmester **H. Thustrup Hansen**: Jeg tror egentlig, at min gode ven Lars Hutters må være enig med mig i den betragtning, jeg kommer med nu, nemlig at det da er meget rart, at vi 13 i

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Økonomiudvalget repræsenterende mange partier i øjeblikket er med til at drøfte HUR's fremtidige struktur. Det er da egentlig rarere, end hvis de 3 udpegede medlemmer af BR nu sad sammen og bagte den kage, der skulle bages.

Jeg regner ikke selv med at blive medlem af HUR, men jeg synes, det virkelig er rart, at der er lagt op til nu, vi har erfaring fra det allerede, at vi er mange, der bliver taget med på råd om, hvordan organisationen og hvordan arbejdsformen skal være fremover i Hovedstadens Udviklingsråd.

Det har tit og ofte undret mig, hvordan det kan være, at venstrefløjens altid er så utrolig formalistisk. Der er, som Søren Pind også sagde det, rent faktisk 5 udpegede medlemmer, fordi der står rent faktisk i loven, at overborgmesteren og de 4 borgmestre i de andre amter er permanente, faste, på forhånd udpegede medlemmer.

Jeg må også sige til Lars Hutter, at mine mange års erfaring siger mig faktisk, at vi ikke kan vente til januar med at bygge det hele op. Det er nødvendigt med de tidsfrister, der er, at gå i gang med arbejdet allerede nu. Jeg tror oven i købet, at vi skal drøfte det ganske meget, og jeg er meget tilfreds med, at vi på det ugentlige møde, vi har i Økonomiudvalget, løbende følger op, kan drøfte videre, bevæge os hele tiden fremad i spørgsmålet om, hvordan Hovedstadens Udviklingsråd skal virke fremover.

Så vil jeg gerne sige til Kaja Jacobsen – man må jo godt citere, hvad man selv har sagt i et udvalg – at jeg ønsker heller ikke noget forretningsudvalg i HUR. Jeg mener også, at med det begrænsede antal medlemmer, der er i HUR, 11, kan man ikke lave et forretningsudvalg på halvdelen af medlemmerne. Det giver ikke nogen mening.

Det er muligt, man skal have et trafikudvalg, fordi trafikstrukturen, vejstrukturen osv. bliver en meget afgørende ting for HUR. Men stod det til mig, så skulle vi helst slet ikke have nogen udvalg, men kun have de 11, som kunne egentlig koordinere det hele, have overblikket over det hele, og ikke begynde at uddelegere. Jeg er bange for det bureaukrati, der kan komme, og de problemer, der kan komme undervejs, hvis man begynder at nedsætte udvalg.

Men nuvel, det kan da være, man har brug for et eller to udvalg, men bestemt ikke noget forretningsudvalg. Det er faktisk ting, vi allerede er i gang med at drøfte, hvad Kaja Jacobsens partifæller i Økonomiudvalget kan bekræfte.

Lars Engberg (A): Jeg vil også gerne sige til Kaja Jacobsen, at vi har jo besluttet i Økonomiudvalget, og det bliver så også noget af det, vi beslutter her i aften, at vi fremover skal have et fast meddelelsespunkt på økonomiudvalgsmøderne om det, der sker i HUR.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Det vedrører naturligvis stillingsopslaget, det er også nævnt specifikt, men det vedrører naturligvis også, hvad der måtte komme af forslag, som bliver behandlet, om udvalgsstruktur og andre strukturelle spørgsmål i HUR. Jeg vil gerne besvare det bekræftende; det vil også være noget af det, vi skulle orienteres om og indhente kommentarer til fra Økonomiudvalget.

Så vil jeg også sige om forretningsudvalget, at vi ikke er tilhængere af forretningsudvalg, og det er uanset sammensætning og uanset størrelse. Så det har ikke noget at gøre med, at det ikke bare er en borgmesterklub. Men jeg er enig i det, som borgmester Thustrup Hansen siger, at 11 medlemmer simpelt hen er for lille en forsamling til, at man ud af den overhovedet skiller et forretningsudvalg, der skal have særlige opgaver. Så det er vi ikke tilhængere af.

Lars Hutter (L): Det er Søren Pinds bemærkninger om, at Søren Pind juridisk mener, at det er ganske naturligt, at de kommende udpegede medlemmer af HUR forbereder selve etableringen af HUR.

Det er med andre ord egentlig efter min opfattelse at sige, at det er ganske naturligt, at forberedelsen sker i en borgmesterklub med de nuancer, der er i, at vi bliver hørt i Økonomiudvalget.

Det kan jeg ikke leve med, det må jeg sige. Borgmester Thustrup Hansen ved ganske udmærket godt, at jeg var enig i Økonomiudvalget, men jeg synes, at Venstres Søren Pind har skærpet situationen heroppefra, og hvis vi tager den redegørelse til efterretning, der er, så tager vi også det.

Derfor skal jeg fremsætte et *tillæggsforslag* til det, der skal til afstemning:

»HUR skal ikke være en borgmesterklub. Derfor finder Borgerrepræsentationen ikke, at det er politisk acceptabelt, at de udpegede medlemmer af HUR forbereder etableringen af HUR.«

Jeg mener, det er nødvendigt, at den præcisering kommer ind, og det ligger helt klart, at det skal foregå på den måde, der i øvrigt står i den ganske udmærkede, og som jeg selv har tilsluttet mig i Økonomiudvalget.

Jens Kjær Christensen (Ø): Det kan jo være lidt livsfarligt at komme op efter Lars Hutter, for han har givet mig en masse ideer til, hvilke forslag jeg kan stille, om, hvad HUR ikke skal være. Jeg har faktisk rigtig mange gode ideer.

Men det, jeg kommer herop for, er for at prøve at få overborgmesterens udlægning af den tekst, han selv har været med til at forelægge Borgerrepræsentationen her i dag. Der er mange krummelurer omkring hele denne konstruktion.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Det, jeg refererer til, er på side 4. Jeg har prøvet at indhente kvalificerede vurderinger af, hvad der menes, og der vil jeg nok sige, at det er svært at få noget helt præcist, så nu vil jeg selvfølgelig gå til hovedet – nu håber jeg ikke, hovedet sidder under armen ... (*Afbrydelse af overborgmesteren*). Det er på plads, godt. Der står på side 4 i 1. spalte:

»Behandlingen af forslag til kommuneplaner og lokalplaner bør placeres centralt i HUR's administration, idet det er her den faglige kompetence og indsigt i regionplanen fremover vil være størst.«

Det er sådan et af de her bureaukratbolcher, man lige skal tygge lidt på for at finde ud af, hvad det er for en slags næring, der er i det.

Man kunne, hvis man ikke kommenterer det her, faktisk forstå det på ganske mange forskellige måder. Jeg ved ikke, om den rigtige tolkning er, at man nu i HUR vil ansætte de bedste folk fra kommunerne til at sidde og gennemgå alle de lokalplanforslag og selvfølgelig kommuneplanforslag, der vil blive forelagt inden for hele HUR's område.

Har man en eller anden funktion i HUR til at kunne gå ind i forhold til kommunerne og sige: Hov, hov, hov. I kan ikke lave sådan en lokalplan, fordi der mener vi, at der er et eller andet, der er i konflikt med regionplanen? Eller hvad?

Hvad er det, man skal sidde og beskæftige sig med, når vi nu snakker lokalplaner? Er det de bedste eksperter, der skal sidde og udtale sig? Skal det faktisk udvikles den vej, at vi ikke kan lave en lokalplan her, før vi har spurgt i HUR, om vi godt må få lov, og om HUR, udviklingsrådet, synes, at det strider mod regionplanen? Eller hvad menes der overhovedet?

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Vi er i tredje runde.

Kaja Jacobsen (F): I SF er vi glade for, at den kritik, som vi har haft af Hovedstadens Udviklingsråd, egentlig fører til, at også Thustrup Hansen ønsker at diskutere det her.

Vi er helt med på, at der skal gives orientering på økonomiudvalgmøderne, og at der skal følges løbende med. Men vi skal være opmærksom på i den forbindelse, at det ikke er Økonomiudvalget, men Borgerrepræsentationen, som har hals- og håndsret over vores medlemmer af Hovedstadens Udviklingsråd. Så vi har ikke noget imod, at man fortsat diskuterer det her i Økonomiudvalget.

Så skal jeg sige, at vi ikke kan stemme for Lars Hutters' forslag og vil undlade at stemme til det, fordi vi altså mener, det er vigtigt, at man går i gang med denne her ansættelsesprocedure.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Det, som er vores pointe i denne forbindelse, er, at der ikke er nogen grund til at gå i gang med at nedsætte udvalg og opbygge strukturer, før man har et helt og samlet HUR nedsat.

Borgmester Søren Pind: Jeg vil godt indrømme, at ved nærlæsning af det pågældende afsnit bliver også jeg bekymret.

Det har aldrig nogen sinde været Venstres hensigt, at der med Hovedstadens Udviklingsråd skulle skabes mulighed for og allerede på nuværende tidspunkt eventuelt skulle gives accept fra Københavns Kommune på, at lokalplanerne skulle behandles, vedtages, og at man kun skulle tage hensyn til, som der står, »Amtsenhedernes eventuelle bemærkninger i relation til sektorplanlægningen indgår i sagsbehandlingen.« Det har aldrig været Venstres ønske.

Jeg vil derfor foreslå, da jeg er sikker på, at der er tale om en anden fortolkning af det, der står, end det, der umiddelbart fremlægges, at man tilbagesender den til Økonomiudvalget for lige at få en ekstra behandling af sagen, så vi kan få en afklaring af den pågældende sag. Det tror jeg ville være hensigtsmæssigt. Jeg hører i hvert fald meget gerne overborgmesterens kommentar hertil.

Lars Hutter (L): Jeg må indrømme, at jeg forstår ikke helt Kaja Jacobsen fra SF i denne sag. Jeg har ikke på noget tidspunkt sagt, at vi ikke skulle godkende det forslag, der er fra Økonomiudvalget, som jeg mener rent faktisk er en præcisering af, at det ikke er en borgmesterklub.

Når jeg har fremsat et forslag, så skyldes det alene, at jeg synes, det trængte til en præcisering, at det ikke skal være, sådan som Søren Pind fra Venstre formulerede det i sin anden runde, at det er naturligt, og oven i købet henviste til lovgivningen, at det er de 5 udpegede, overborgmesteren og de 3 amtsborgmestre og borgmesteren fra Frederiksberg, der forbereder selve HUR's dannelse.

Det er ikke noget, der har ligget i Økonomiudvalget. Det er ikke noget, som overborgmesteren har givet udtryk for. Egentlig er det en opbakning til, at det bliver sådan, som et flertal i Økonomiudvalget gerne så det, oven i købet med den ekstra understregning, hvis det bliver vedtaget i Borgerrepræsentationen, at HUR ikke skal være en borgmesterklub. Så jeg forstår ikke helt, hvad Kaja Jacobsen fra SF mener om det her.

Jeg så også gerne som Søren Pind, at vi yderligere drøftede det her igennem i Økonomiudvalget. Nu er det jo sådan, at det ifølge redegørelsen jo er på dagsordenen som et fast dagsordenspunkt på hvert eneste økonomiudvalgsmøde, så det bliver vel ganske naturligt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Hvis Søren Pind så kunne gøre undertegnede den tjeneste at bekræfte, at det bliver sådan, som det er i Økonomiudvalget, og ikke naturligt går over i den der potentielle borgmesterklub, så skal jeg da gerne trække forslaget, som åbenbart har så stor en ulyst hos SF. Det efterlyser jeg hos Søren Pind.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): O.k., jeg vil også godt sige, at det er jeg glad for, at ... undskyld, jeg vil lade Inger Marie Bruun-Vierø få ordet før mig.

Inger Marie Bruun-Vierø (B): Jeg er glad for, at der bliver påpeget en fejl i denne redegørelse, og jeg mener også, at når der bliver påpeget en fejl, som er så åbenbar, som det er blevet i dette tilfælde, der handler om, at lokalplaner bør placeres centralt – det kan der da ikke være nogen i denne forsamling, der ønsker – så må vi jo se i øjnene, at vi har behov for at få den sag tilbage til Økonomiudvalget igen. Vi må også en gang imellem æde, at vi kommer til at træffe nogle forkerte beslutninger, fordi det burde vi have set på det tidspunkt, hvor sagen var i Økonomiudvalget.

Så det må vi have om igen, og det behøver jo ikke at tage forfærdelig lang tid at få set på den sag igen.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Må jeg sige, at man kan gøre, hvad man vil med redegørelsen, men jeg tror, vi skal sige, at dette ikke er den sidste redegørelse, som jeg eller Økonomiudvalget sender i Borgerrepræsentationen om denne sag.

Derfor kunne jeg godt forestille mig, at vi efter de løbende drøftelser, vi får i Økonomiudvalget, bliver enige om endnu en redegørelse over for Borgerrepræsentationen inden jul, og dermed inden HUR træder sammen, hvor yderligere tydeliggørelse af det, der måtte være usikkerhedspunkter, vil være indeholdt i en sådan redegørelse.

Må jeg sige, at jeg ikke er uenig i, at den formulering, der er i andet hele afsnit på side 4, 1. sp., kan give anledning til usikkerhed om, hvad Hovedstadens Udviklingsråds ansatte i det, der måtte blive en planafdeling, eller hvad man nu kommer til at kalde det, regionplanafdeling, ikke lokalplanafdeling, ikke kommuneplanafdeling, skal beskæftige sig med.

De skal nemlig ikke beskæftige sig med lokalplaner, som kommuner er pligtige at sende ind til godkendelse. Lokalplankompetencen ligger i kommunerne, kommuneplankompetencen ligger i kommunerne, regionplankompetencen, det, vi taler om, ligger i Hovedstadens Udvik-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

lingsråd. Den afgiver vi, den afgiver de tre amter og Frederiksberg Kommune. I dag er vi pligtig at samordne de 3 regionplaner.

Det vil heller ikke være sådan, det vil jeg godt sige klart, at der skal foregå nogen behandling af lokalplaner indsendt fra kommuner. Det vil heller ikke være sådan, at kommuner skal indsende til godkendelse lokalplaner i Hovedstadens Udviklingsråd.

Det er HUR's forpligtelse, også efter loven som regionplanmyndighed, at følge med i, hvorvidt kommuneplaner i Stenløse Kommune eller Københavns Kommune eller lokalplaner efter det, man jo ser, når de offentliggøres, strider mod regionplanlægningen.

Jeg vil godt sige, at jeg vil være helt enig med Søren Pind og Jens Kjær om, hvordan det her skal ses i forhold til den lokalplankompetence, der ligger i Københavns Kommune, og synes, hvis vi bliver enige om en ny redegørelse inden jul, så også at få tydeliggjort det. Jeg er helt overbevist om, at både Jens Kjær og Søren Pind og jeg er enige om det her.

Må jeg sige til spørgsmålet om udvalgsstruktur, at jeg er for så vidt enig med Thustrup Hansen i udgangspunktet, at det er HUR, der er det kompetente organ. Det er jo så vedtaget, at der skal etableres, det fremgår af loven, et § 17, stk. 4-udvalg, et landzoneudvalg med også primærkommunal repræsentation, som skal tage sig af disse zonelovsdispensationssager.

Bare for at illustrere det i relation til det, vi lige drøfter om lokalplaner, at det ville være dødens pølse for HUR, hvis HUR skulle beskæftige sig, og det ved Martin Günter og Thustrup Hansen, som begge har været medlem sammen med mig af det hedengangne Hovedstadsråd, at det kunne godt tage en uforholdsmæssig stor del af debatten i det pågældende råd, at det er placeret i et særligt 17-4-udvalg, har den baggrund omkring detaljerne.

Må jeg så sige om struktur i øvrigt, at jeg tror, Thustrup Hansen, at der kan være behov for på trafikområdet at etablere et udvalg. Om det skal etableres som et stående udvalg eller et 17-4-udvalg, synes jeg, man må se videre på, og det er HUR, der beslutter det, hverken amtsborgmestrene eller de 5 enheders politiske forsamlinger.

Jeg tror, der kan være behov for at lave noget særligt på kulturområdet, hvor hele teaterområdet suppleret med nogle af de fællesfinansierede kulturinstitutioner ligger.

Så i min optik er der noget omkring trafikken, der er noget omkring kulturen, der tilsiger et udvalg.

Så har der været ønske om en større koordination i regionen af Øresundskomitearbejdet. Det var en idé, som en af amtsborgmestrene havde, nemlig at det medlem, der sidder i formandskabet fra dansk side i Øresundskomiteen – i dette tilfælde er det mig, det kan i næste periode være en anden – har ansvaret for forud for Øresundskomite møderne at indkalde dem, der repræ-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

senterer regionen, det vil også være nogle, der ikke sidder i HUR, der er medlemmer af denne forsamling, og der er medlemmer af de andre 5 enheder, der sidder det pågældende sted, for at få koordineret storkøbenhavnske eller hovedstadsregionale synspunkter.

Men i min optik taler vi om et par udvalg ud over det pligtige. Endelig er der den mulighed, at HUR kan beslutte på et særligt område efterfølgende, om man vil nedsætte andre udvalg eller ad hoc-udvalg.

Men jeg er meget enig med Kaja Jacobsen og andre, som har talt imod den meget vidt-forgrenede udvalgsstruktur, som har været tænkt i Københavns Amt, inklusive spørgsmålet om et forretningsudvalg, som jeg er glad for, at der er så bred dækning til at sige nej til her.

Borgmester H. Thustrup Hansen: Det er selvfølgelig lidt flovt det her. Jeg må indrømme, at vi har mange sager, og hvis man er udvalgsformand også og medlem af Økonomiudvalget, så får man undertiden tilbøjelighed til at læse skråt henover.

Jeg må indrømme, at jeg ikke har anet nogen fare, da jeg kom til afsnittet »Planområdet«. Derimod interesserede det mig meget med besættelse af nøglestillinger og udvalgsstrukturen.

Nu har jeg læst det igennem et par gange, og jeg tror faktisk, at vi uden skade, overborgmester, kan fjerne det afsnit, der begynder med »Behandlingen af forslag til kommuneplaner og lokalplaner ...«, fordi det er et afsnit, der står alene, og så tror jeg faktisk, at i hvert fald det brede flertal er enig. Så lad det være mit forslag, at vi tager det afsnit ud, som Jens Kjær gjorde opmærksom på.

Jeg vil også godt sige, at det jo er rigtigt, som overborgmesteren siger, at vi var nogle, der også var medlem af det hedengangne Hovedstadsråd, og ikke engang dér var lokalplanerne jo oppe og skulle placeres centralt på nogen som helst måde. Det var kommuneplanernes forhold til regionplanerne, der i sin tid blev behandlet af Hovedstadsrådet. Ordet »lokalplaner« var jo ligesom at sige »fanden« i kirken i relation også til det hedengangne Hovedstadsråd.

Så for en sikkerheds skyld vil jeg egentlig bede overborgmesteren om, at vi får lejlighed til at drøfte det her lidt nærmere senere.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi får det her igennem i aften, således at status for HUR med hensyn til fast meddelelsespunkt og dette at stillingsopslag forelægges udvalget osv., at alle de her ting er blevet vedtaget og klaret.

Derfor vil jeg sige, at det her nøjere omkring planområderne synes jeg egentlig vi skal vente med, til næste gang der kommer en redegørelse. Så mit forslag er altså, at vi tager dette midterste afsnit ud her i første spalte på side 4.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Må jeg ikke bare for at undgå, at der kommer meget mere polemik om noget, som jeg tror, hele forsamlingen er enig i, sige, at hvis forsamlingen i enighed tilslutter sig det, som Thustrup her har nævnt, og det er jeg meget enig i, så laver vi en protokolbemærkning om, at redegørelsen tages til efterretning, trækker det afsnit ud med henblik på, når vi vender tilbage med en fornyet redegørelse, så at tydeliggøre, hvad der er op og ned i det her på planområdet.

Så vil jeg godt kvittere for Lars Hutters' tilbagetrækning af forslaget. Det ser jo ud til, at vi nu kan lande denne sag meget, meget bredt, og det lægger jeg ganske meget vægt på.

Jens Kjær Christensen (Ø): Undskyld, jeg kom til at læse det igen, undskyld mig. Jeg havde heller ikke set det i første omgang, så det var også først, fordi der har været sådan en dejlig god tid til at sidde og læse her i aften, at man pludselig opdager, hvad der egentlig står.

Det, jeg egentlig synes er mest bekymrende, er jo, hvem der har fundet på, at det skulle stå der. Vil man virkelig påstå, at den her redegørelse indeholder tilfældige sprogstumper, bogstaver, der er rystet i en pose, og så pludselig ligger det her på papir?

Der må jo være nogle, der har formuleret det her. Er det et udtryk, og ligger det i forlængelse af de forhandlinger, der faktisk har været ført mellem borgmestrene? Det måtte man jo antage, at det her var udtryk for ... (*Afbrydelse*). Jamen det ved jeg ikke. Hvem har så, undskyld mig, i forvaltningen, økonomiforvaltningen, pludselig fået den idé at skrive dette, som et flertal i denne Borgerrepræsentation vil være ganske imod? Det synes jeg er interessant, hvis sådanne tilfældigheder kan opstå ud af den blå luft.

Derfor er jeg ikke enig med overborgmesteren, når han siger, at inden jul skal vi have tydeliggjort, hvad der står i det afsnit. Næh gu skal vi ikke nikke nej. Det her skal fjernes ... (*Afbrydelse*). Ja, undskyld, jeg synes, jeg gjorde det dog sådan en smule elegant, så det ikke lød så væmmeligt.

Det her er måske, jeg ved ikke, nogle embedsmænd, jeg ved ikke, det må være nogle embedsmænd, hvis det ikke er overborgmesterens holdning, der står her, eller hvad. Det skal væk.

Derfor synes jeg, at Thustrup Hansens synspunkt kunne være meget charmerende for at komme videre for så vidt. Man kan jo ikke tage denne redegørelse til efterretning eller godkende den med det her afsnit eller med den fornemmelse og den tanke, at der faktisk er nogle, der vil arbejde videre på det, og så kommer vi nærmere til det, når vi kommer til jul med en ny redegørelse. Nej, det gør vi ikke.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Jeg synes, det her har været så klart tilbagemeldingsmæssigt. Der er et klart flertal, der siger, jamen hvis der skulle være sådanne tanker, så er det altså overborgmesterens pligt også i den kommende periode at arbejde ganske klart imod og sige, at det vil vi ikke være med til.

Så derfor er jeg faktisk mere tilbøjelig til, at vi i Enhedslisten vil støtte Søren Pinds forslag om, at den tydeliggørelse skal finde sted allerede nu. Så derfor støtter vi borgmester Søren Pind.

Borgmester Søren Pind: Jeg er bæret og samtidig bekymret. Hvad er det dog der sker? Jeg tror hellere, jeg må trække forslaget.

Jeg er nødt til at sige til overborgmesteren, at Venstre ikke vil acceptere, at det pågældende afsnit optræder i dette dokument. Venstre vil have det taget ud, og Venstre vil have en klar markering af, at dette ikke er Københavns Kommunes politik.

Det betyder for mig at se, at en protokolbemærkning ikke er nok. Det, der skal videresendes, og det, Borgerrepræsentationen tager til efterretning, indeholder efter Venstres mening ikke denne ordlyd.

Jeg vil samtidig anmode overborgmesteren om en klar politisk tilkendegivelse af, at det inden jul i en ny redegørelse, som overborgmesteren åbenbart stiller os i udsigt nu, præciseres, at lokalplaner ikke på denne måde skal placeres centralt i HUR's administration eller indeholdes. Jeg forstår også, at Hans Thustrup Hansen har sagt, at det var overhovedet ikke tilfældet i det gamle Hovedstadsråd.

Så bare for at præcisere over for Enhedslisten, at hvis det er sådan, at disse forhold er på plads, så kan jeg godt leve med, at sagen ikke tilbagesendes til Økonomiudvalget.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Må jeg ikke godt have lov til at prøve at præcisere, inden det her går ud i det rene Anders And, at det forslag, som Thustrup Hansen kom med før, var, at det afsnit midt i 1. spalte på side 4 trækkes ud. Men det genoptrykkes jo ikke, så derfor vil der skulle stå i beslutningsprotokollen fra dette møde, at det afsnit er pillet ud. Hvis nogen går tilbage og ser på det bilagsmateriale, der ligger fra dette møde, så er det der jo. Jeg vil sørge for og bede forvaltningen om, at nu laver vi et nyt papir, som ikke indeholder det afsnit.

Omkring det med den centrale placering er det jo regionplanlægningen, Jens Kjær, og plan-systemet er bygget op med et landsplanniveau, et regionplanniveau af næsten østeuropæisk tilsnit og så med et kommuneplanniveau, så med et lokalplanniveau. Så er der nogle dispensationer, der skal træffes, og derfor er det forsøgt snøret af.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Det er naturligvis sådan, at i et sådant plansystem skal en regionplan jo underordne sig en landsplanredegørelse, så skal en kommuneplan et eller andet sted, ellers er der jo ikke mening i planlægningen, ellers er det udtryk for det mest liberalistiske fribyttiplanlægningssynspunkt, jeg nogen sinde har hørt, hvis det er det, Jens Kjær giver udtryk for.

Jeg er enig med Søren Pind i, at der ikke skal være en central placering af behandling af regionens lokalplaner, at det er et væsentligt område for HUR og HUR's administration. Det er det ikke. Men den regionplanmæssige kompetence skal placeres tæt på og centralt i Hovedstadens Udviklingsråds administration. Og dér ligger for den administration det at følge med i, hvad der foregår dér af planlægning rundtomkring.

Men det vil ikke være sådan, at det udvalg og den forvaltning, som borgmester Søren Pind beskæftiger sig med, at Plandirektoratet skal sende sine lokalplaner ind til organet. Sådan er det ... (*Afbrydelse*). Hvem har lavet det her? Det er udarbejdet af forvaltningen, det er mig, der lægger navn til indstillingen.

Jeg har ikke den holdning, at man skal sidde i HUR centralt og beskæftige sig med Københavns Kommunes eller Stenløses lokalplaner som noget væsentligt og noget centralt.

Borgmester Søren Pind: Vi har jo en dygtig overborgmester. Når overborgmesteren bemærker, at det er mit forvaltningsområde, jeg her er bekymret for, så vil jeg godt sige, at det er det ikke. Jo, det ligger mit hjerte nær, selvfølgelig gør det det, men det er ikke derfor, jeg er bekymret omkring denne sag.

Dette handler i meget, meget høj grad nemlig om spørgsmålet om, hvad HUR skal udvikle sig til, om vi skal have lokalplanerne behandlet deroppe eller ej.

Så det, jeg igen bare skal bede overborgmesteren om at bekræfte, er, at det pågældende afsnit udgår. Det vil sige, at vi tager ikke den del til efterretning, det udgår. Dernæst, at i den nye redegørelse, der bliver udarbejdet før jul, kommer der en ny tekst på, som vi får lejlighed til at diskutere i Økonomiudvalget og derfor fastlægge, hvad vores egentlige holdning til det her spørgsmål er.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Så er vi meget enige. Dette afsnit går ud. Vi foretager en fornyet drøftelse i Økonomiudvalget løbende, herunder af dette spørgsmål, som vil fremgå af det, der også er enighed her om, en fornyet redegørelse til Borgerrepræsentationen inden jul om Københavns Kommunes opfattelse af det her – ikke HUR's opfattelse, den kommer

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

jo først efter 1. januar. Enighed om det? O.k. Der er ikke flere, der har begæret ... Det har Jens Kjær Christensen.

Jens Kjær Christensen (Ø): Det er også charmerende, at overborgmesteren prøver at snøre mig af. Men jeg vil bare sige stille og roligt, at jeg synes ikke, det er særlig behageligt af overborgmesteren at prøve at grise mig og Enhedslisten til på den måde, som det skete før, ved at ende i noget vrøvl om liberalistisk planpolitik. Altså undskyld, det skriger lidt til himlen det her.

Der er et eller andet i mig, der siger, at der er gået noget galt i den her proces. Det kan faktisk godt være, at overborgmesteren mener det, der står. Han har, som han jo siger, selv lagt navn til papiret, før det er forelagt Økonomiudvalget.

Så enten er der det problem, at overborgmesteren ikke læser papirerne, da han nu erkender, at han ikke er enig i det, der står, eller også er det en af smutterne, og det er da også i orden, hvis det er en af smutterne.

Jeg er enig i de fortolkninger, som vi alle sammen har: Ud med afsnittet. Men altså, jeg er bekymret over den måde, at man finder frem til, at der måske er et problem. Jeg mener, overborgmesteren skal høre på, at der er et klart flertal i denne forsamling, der siger, at planområdet, hvad angår lokalplaner, ikke på nogen måde skal fedtes ind, sådan som det faktisk står beskrevet. Det hjælper ikke, at man kommer med en ny gang lyrik og prosa. Godt.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg er fuldstændig enig med Jens Kjær. Jeg har ikke læst afsnittet sådan, som Jens Kjær og et par andre har gjort det, og der er enighed om fortolkningen af det. Så vidt, så godt.

Redegørelsen minus afsnittet midt på side 4 blev taget til efterretning med den ændring, som fremgår af det andet hele afsnit på side 4 i 1. spalte i redegørelsen.

23) 410/99

Indstilling om godkendelse af 1998-regnskabet for Køge Bugt Strandpark, samt om godkendelse af budgettet for år 2000 og af Københavns Kommunes bidrag i år 2000 til Køge Bugt Strandpark I/S.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Udvalgets indstilling blev godkendt.

24) 431/99

*Indstilling om at der i overensstemmelse med bestemmelserne i bekendtgørelse nr. 1177 af 23. december 1994 om kommunal momsudligning for Københavns Kommune i forbindelse med ejendomsselskabet TOR I/S mellem staten og Københavns Kommune foretages tilbagebetaling af refunderet købsmoms, samt at der gives en tillægsbevilling til Økonomiudvalgets budget 1999, konto 8.87.7 (Udligning af moms) på 45.060.007,78 kr. Der anvises kasse-mæssig dækning for beløbet på Økonomiudvalgets konto 8.03.5 (kassen) i 1999.
(Kultur- og Fritidsudvalget)*

Udvalgets indstilling blev godkendt.

25) 436/99

*Indstilling om, at ejendommen Jagtvej 69 (Ungdomshuset) søges afhændet gennem et offentligt udbud foranlediget af, at »Fonden til fremme af blivende økologisk balance« har afgivet tilbud om at købe ejendommen Jagtvej 69.
(Kultur- og Fritidsudvalget)*

Bo Hindkjær Pedersen (O): Vi har i Dansk Folkeparti et ændringsforslag eller et tillægsforslag til det her, og det er lidt en videreførelse fra Økonomiudvalget, hvor vi godt vil have det med, der hedder:

»Der bør desuden indhentes alternative vurderinger fra mindst 2 ejendomsselskaber, der er helt uafhængige (det vil sige selskaber, kommunen ikke hele tiden benytter sig af), med henblik på afhændelse af grunden og tillige afhændelse af ejendommen. Vurderingerne bedes opdelt efter afhændelse af grunden alene og nedrivning af Ungdomshuset og henholdsvis afhændelse af grunden og ejendommen samlet.«

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Kaja Jacobsen (F): Altså det her er en sag, hvor man hurtigt kan føle sig ført bag lyset eller taget på sengen eller et eller andet, fordi det er jo ikke til at finde ud af, hvad det egentlig handler om.

For SF har det været rimelig klart hele vejen igennem processen og diskussionen om Ungdomshuset, at vi ønsker Ungdomshuset bevaret. Kan det ske ved et salg til Fonden for blivende økologisk bla-bla-bla, så er vi med på den, men det er jo ikke det, vi vedtager i dag. Det er et offentligt udbud, som i princippet kan ende med hvad som helst. Det kommer an på, hvad for nogle kriterier man lægger til grund for det.

Vi vil lægge vægt på, såfremt det her bliver vedtaget, at kriterierne er, at får vi afhændet ejendommen til fonden, så får vi dermed også løst en kommunal opgave.

Vi ønsker, når vi er færdige med de her forhandlinger, at det oprindelige 2. »at« i kultur- og fritidsforvaltningens indstilling bliver sat til afstemning, og vi vil stemme blankt til spørgsmålet om offentligt udbud, fordi vi ikke ved, hvad det ender med.

Mikkel Warming (Ø): I Enhedslisten synes vi det er centralt, at Ungdomshuset på Jagtvej bevares, måske ikke ligesom det har fungeret hele tiden de sidste mange år, det har eksisteret, men som et sted, hvor der er plads til unge, der ikke passer ind i de normale kultur- og fritids-tilbud i København, som et selvstændigt, selvstyrende hus, hvor der er rum og plads til skæve eksistenser.

Debatten, da et flertal herinde besluttede, at Ungdomshuset skulle lukkes, afvikles, et eller andet i den retning, handlede meget om, i hvert fald fra et meget stort parti i flertalskonstellationen, Socialdemokratiet, at København simpelt hen ikke kunne tage ansvaret for det længere, at nu var huset for dårligt, og det ville koste for mange penge.

Det, vi oplever nu, er, at der faktisk er folk, der går ind og siger, vi vil gerne have det her hus for at fortsætte aktiviteterne, som der ikke fra Socialdemokratiets side var så meget imod, i hvert fald ikke alle aktiviteterne. Det vil vi gerne gøre. Vi vil godt gå ind og tage ansvaret for det og dermed i virkeligheden jo også tage ansvaret for, at husets tilstand er tilfredsstillende.

Det tilbud synes vi, man skulle udnytte. Vi stemmer sammen med SF for det 2. »at« i kultur- og fritidsforvaltningens indstilling.

Vi kan ikke stemme for, at tingene går ud i offentligt udbud. Vi synes, det havde været bedre med det samme at slå til. Vi vil heller ikke stemme imod, der vil vi stemme blankt.

Vi undrer os lidt over Dansk Folkepartis forslag. Burde der ikke have været tilføjet noget med, at når først huset var revet ned, så skulle der strøs salt over stumperne, og det skulle pløjes

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

op, ligesom romerne gjorde ved det gamle Kartago, så intet kunne være på denne grund længe. Fordi det er vel nærmest Dansk Folkepartis holdning til Ungdomshuset, at sådan noget skal udryddes og fjernes fra Jordens overflade.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal, lige inden borgmester Thustrup Hansen får ordet, sige, at jeg har opfattet det, som Bo Hindkjær har nævnt – det er mere for, at forsamlingen også opfatter det – at det, der står på side 2, punkt 2, går ind som et ændringsforslag, som et »at«-punkt til indstillingen.

Jeg vil samtidig gøre opmærksom på i forhold til det, som Kaja Jacobsen har nævnt, at jeg er vis på, at når forslaget blev ændret efter forslag fra formanden for Kultur- og Fritidsudvalget fra salg til fonden rent, alternativet til det, der blev resultatet, nemlig Thustrups forslag om offentligt udbud, at det er vurderingen, skal jeg sige – det er mere af hensyn til afstemningen – i økonomiforvaltningen, at ejendommen ikke lovligt kan sælges til fonden uden forudgående offentligt udbud, fordi fondens formål ikke umiddelbart giver hjemmel til, at København kan yde støtte til den efter de bestemmelser, der var i den Sankt Hans Gade-klagesag, vi havde her for nylig.

Borgmester **H. Thustrup Hansen**: Lad mig lige prøve at oplyse baggrunden for, at sagen om Ungdomshuset på Jagtvej endnu en gang er kommet på BR's dagsorden.

Som bekendt besluttede BR i sit møde den 6. maj i år, at Ungdomshusets nuværende aktiviteter skal ophøre, og at ejendommen afhændes. Det blev imidlertid samtidig pålagt kultur- og fritidsforvaltningen at prøve at finde muligheder for, at Ungdomshusets brugere kunne udøve deres aktiviteter et andet sted.

Som det fremgår af indstillingen og de tilhørende bilag, har der da også været udfoldet bestræbelser på at anvise nogle alternativer. Nogle vil måske mene, at overvejelserne ikke virker særligt fantasifulde, men jeg tror også, de fleste vil have forståelse for, at opgaven ikke har været ganske let.

En arbejdsgruppe i kultur- og fritidsforvaltningen gik umiddelbart efter den 6. maj i gang med at vurdere en række alternative placeringer, og så midt i det hele kom henvendelsen fra Fonden til fremme af blivende økologisk balance, det, som Kaja Jacobsen kaldte »Fonden til bla-bla-bla«, og denne fond tilkendegav interesse for at købe ejendommen Jagtvej 69.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Min forvaltning tog i samråd med økonomiforvaltningen og KUC en snak med nogle repræsentanter for fonden, hvor der løseligt blev redegjort for de tanker, man gør sig om husets fremtid, såfremt købet af ejendommen kunne blive en realitet.

Efterfølgende har fonden fremsendt en uddybende skriftlig redegørelse sammen med noget materiale, der belyser fondens aktiviteter.

Der har således slet ikke været tale om realitetsforhandlinger, og fonden har da heller ikke afgivet noget egentligt bud på ejendommen. Det er også helt åbenlyst, at det ville være i strid med Borgerrepræsentationens beslutning den 6. maj 1999, hvis forvaltningen var gået ind i egentlige salgsforhandlinger med en køber, der har til formål bare delvis at videreføre husets aktiviteter.

Som en naturlig konsekvens er det da også op til Borgerrepræsentationen her i aften at beslutte, om der skal arbejdes videre med at realisere et salg af ejendommen.

Jeg synes selv, at ideen med at søge ejendommen afhændet er god. Det er vel ingen overraskelse. Jeg har i alle mine år på Rådhuset gjort mig til talsmand for, at kommunen skal skille sig af med alle de ejendomme, man ikke har brug for.

Men jeg må samtidig slå fast, at det for mig er helt afgørende, at der ved salg vælges det for kommunen økonomisk set mest gunstige tilbud. Så jeg mener afgjort ikke, at ejendommen Jagtvej 69 skal sælges for et symbolsk beløb på nogle få kroner til Fonden til fremme af blivende økologisk balance.

Noget helt andet er, at de omkringboende i området ærlig talt fortjener at få fred for de tilbagevendende gener, der har deres rod i huset.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er det Mona Heiberg ... (*Afbrydelse*). Det er Mona Heiberg, der har ordet, og det er ikke udtryk for sådan en laissez faire-holdning i forhold til systemet.

Mona Heiberg (A): Jeg vil lige læse op, hvad Kultur- og Fritidsudvalgets beslutning den 16. september 1999 var, hvor formanden stillede følgende forslag, og det synes jeg ikke udelukker hverken den ene eller den anden. Men det er faktisk et flertal, der har stemt for det, inklusive SF. Der står:

»Foranlediget af at Fonden til fremme af blivende økologisk balance har afgivet tilbud om at købe ejendommen Jagtvej 69, skal Kultur- og Fritidsudvalget anbefale Økonomiudvalget at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

indstille til Borgerrepræsentationen, at ejendommen Jagtvej 69 søges afhændet gennem et offentligt udbud.«

Her har De Konservative, Venstre, CD, Enhedslisten, Socialdemokraterne og SF stemt for forslaget.

Derfor kan jeg ikke se det store problem i at vedtage det her i dag. Det er et mindretal bestående af en enkelt socialdemokrat og Dansk Folkeparti, der har stemt imod, og der kommer også en udtalelse bagefter.

Det at den kommer i offentligt udbud, udelukker jo ikke den pågældende fond. Og det at den pågældende fond kun har råd til et symbolsk beløb, er ikke mig bekendt, snarere tværtimod. Hvis man søger oplysninger om den pågældende fond, så tror jeg, de reelt er interesserede i at købe huset. Men det vil jo vise sig, når sagen har været i offentligt udbud, hvilket vi alle sammen den 16. september har været enige om, eller i hvert fald et stort flertal af Kultur- og Fritidsudvalget.

Så jeg mener, at det forslag, som blev fremsat af formanden den pågældende dag, og som et stort flertal var enige i, også burde være det, vi går ud med herfra i dag.

Leslie Arentoft (V): Venstre støtter den indstilling, der ligger i dag, at huset på Jagtvej skal i udbud. Men det er vigtigt for Venstre at pointere, at det skal være et reelt udbud. Det vil sige, at udbudsbetingelserne skal altså ikke være skåret, så det kun er én byder, der kan byde på det reelt.

I øvrigt, hvis det viser sig, at der kun kommer én køber, så vil vi forbeholde os ret til at sige, jamen så må vi lige overveje tingene igen, og så må vi have en vurdering af grunden derude.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Så er det Louise Frevert. Der er et lille problem med teknikken lige nu. Det er Louise Frevert – det var ikke Louise Frevert, der var et teknisk problem.

Louise Frevert (O): Ja, det er der jo nogle, der kan synes en gang imellem.

Det her synes Dansk Folkeparti er en forfærdelig sag, og det skal jeg ikke lægge skjul på. Uanset om man har skiftet parti, eller man har den samme politiske habitus, som man har haft hele vejen igennem, så kan det jo nok undre mange, at De Konservative gang på gang kan skifte holdning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Jeg husker, at for en del år siden var De Konservative fuldstændig enige om, og der sad jeg selv i Kulturudvalget, sad i KUC's bestyrelse, at man kun havde én mission her i tilværelsen, og det var simpelt hen at få Ungdomshuset jævnet med jorden.

Det er ganske ufatteligt, at De Konservative nu har lavet en så vag og vattet indstilling som det her. At de overhovedet har villet fravige den ideologi, de havde over for Ungdomshuset igennem 4 år, er rystende, det er simpelt hen rystende.

Men hvis man kigger på bilag 2, så vil jeg nok sige, at der har kultur- og fritidsforvaltningen virkelig ramt det, som er det primære, nemlig at der er skabt basis for at kunne huse de aktiviteter, der foregår ude i Ungdomshuset, alle mulige andre steder.

Derfor er der kun én mulighed, og det er at lægge sig op ad Leslie Arentofts forslag, at hvis det skal i udbud, så skal det være i et ordentligt udbud, og der skal være flere bydere på denne sag.

Desuden er det helt klart, at Dansk Folkeparti ikke på nogen som helst måde kan støtte en indstilling, som også støtter gummiskoartister og andre amatører i denne kategori.

A. Benhaddou (D): Ja, så er det dejligt at tilhøre et parti, der ikke har en ideologisk politik at føre og holde sig til og klamre sig fast til.

Jeg ved ikke, hvordan det er med Dansk Folkeparti, hvad deres ideologi er, men i hvert fald kan jeg stolt sige, at CD ikke har kørt nogen sager frem på en ideologisk baggrund.

Derfor har jeg hele tiden stemt omkring Ungdomshuset af hensyn til omgivelserne osv., og så lå der så det her forslag, som var et kompromis, da vi i sin tid fik forslaget forelagt, det oprindelige forslag, der netop gik ud på, at man sådan set skulle sælge til denne fond.

Så kom formanden, og jeg opfattede det som en slags kompromis for at få en så samlet, bred beslutning som overhovedet muligt blandt Kultur- og Fritidsudvalgets medlemmer. Jeg kunne da ikke se, der var noget galt i, at man foranlediget af den her fond beslutter i Kultur- og Fritidsudvalget, at det her bliver sendt i udbud.

Jeg har da stærk tiltro til, og vi har da også læst det allerede et par dage efter beslutningen, at der er nogle private selskaber, der allerede er godt i gang med at byde.

Altså der er ingen grund til at male fanden på væggen. Det kan godt være, at SF og Enhedslisten måske kan være bekymrede, men der er ingen grund til at sidde her og kaste smuds på hinanden. Lad os lige se resultatet, hvor mange bydere der kommer, og så kan vi tage stilling til, om vi ønsker at sælge eller ej. Så slå koldt vand i blodet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er det Jens Kjær Christensen og derefter Morten Kabell, idet jeg har valgt at gå ind i den prioritering, som Enhedslisten ikke selv kunne finde ud af.

Jens Kjær Christensen (Ø): Vi tager altid imod hjælp, ligesom han forhåbentlig gør.

Det, jeg vil sige noget om, er, at Mona Heiberg har været heroppe og kommentere spørgsmålet om, hvordan vi havde forholdt os i udvalget, hvor vi havde stemt for et flertalsforslag.

Jeg vil ikke begynde at rippe op i selve sagen om, hvad Enhedslisten mener; det har Mikkel Warming også forklaret, der er intet nyt der. Baggrunden var, at det blev oplyst til os, at der ingen mulighed var for at sælge direkte til fonden eller indgå dermed direkte i forhandlinger med fonden med henblik på at sælge.

Nu er det jo sådan i det her system, det ved medlemmerne af Kultur- og Fritidsudvalget i hvert fald, også fra mødet i dag, at der sker jo det med forvaltningsindstillinger, at de kan jo godt skifte hen ad vejen, der kommer nye synspunkter på banen.

Jeg har en fornemmelse af, at Morten Kabell vil gå op og sige, hvad hans indtryk har været fra Økonomiudvalget, som ikke harmonerer med det helt klare indtryk, jeg fik i Kultur- og Fritidsudvalget, hvilket jeg er sikker på er rigtigt. Det giver så et interessant skævt problem om, hvad det egentlig er for et grundlag, vi diskuterer på. Lad være, at vi kan være uenige, men det er rart at vide, hvad det egentlig er, vi har at forholde os til.

Enhedslisten stemte også for forslaget i Kultur og Fritid, ikke under den forudsætning, som man kan se, at Venstre, Konservative og De Radikale vil have lagt ind i det. Der står nemlig hos De Radikale, Venstre og Konservative »det for kommunen økonomisk mest fordelagtige tilbud«. Det er det, man går efter.

Jeg går ud fra, at Socialdemokratiet sammen med SF og Enhedslisten, hvis det endelig skal være, vil gå efter det mest fordelagtige tilbud, som netop omhandler alle mulige andre forhold end alene spørgsmålet om økonomi.

Men det kunne være interessant også at få overborgmesterens forklaring på, siden han ikke har støttet det borgerlige mindretal, hvad overborgmesteren mener ligger i det hersens udbudsforslag.

Morten Kabell (Ø): Jens Kjær havde et vist indtryk af, hvad jeg ville gå op og fortælle lidt om, og det er nok heller ikke helt forkert.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

For det er da i hvert fald mit klare indtryk, at det, vi fik at vide i Økonomiudvalgets møde om denne sag, var, at der fra forvaltningens side ikke sås nogen som helst problemer for et direkte salg, såfremt det var det, man politisk ville ønske. Derfor synes jeg da, at det er lidt interessant, at man nu kommer tilbage med nogle andre meldinger.

Hvis man har bygget sin viden og sin information til os i Økonomiudvalget på det givne grundlag, som jeg har fortalt her, tidligere, og så nu kommer og har en anden holdning til, hvad det er, man mener, så synes jeg faktisk, at det eneste rimelige havde da været, hvis man havde ønsket at forsyne Økonomiudvalgets og Borgerrepræsentationens medlemmer med noget notat på de her ting. Ellers synes jeg, at man lader os andre famle i blinde, mens man selv får papirer, der er i stand til at sikre oplysning. Det synes jeg er forkert.

Jeg kunne da godt tænke mig en melding fra overborgmesteren om, hvorvidt det er sådan det forholder sig. Eller om det mon ikke stadig væk forholder sig på den måde, som det er mit indtryk, at overborgmesteren informerede mig om, nemlig at kommunen sagtens og uden problemer legalitetsmæssigt kan sælge direkte til fonden, som det da i hvert fald er vores holdning, at man burde. Men sådan er det jo.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal bare sige til Morten Kabell selv, at uanset hvad jeg skulle have viderebragt eller sagt på noget tidspunkt, jeg mener ikke, jeg har sagt, at man bare kunne, men jeg er blevet orienteret om, at det er økonomiforvaltningens vurdering, at ejendommen ikke lovligt kan sælges til fonden uden forudgående udbud, idet fondens formål ikke umiddelbart giver hjemmel til, at kommunen kan yde støtte til den.

Kaja Jacobsen (F): Til Mona Heiberg: SF er fortsat ikke imod et offentligt udbud, vi er bare heller ikke rigtig tilhængere af det, fordi vi ved ikke, hvad det ender med. SF er tilhænger af, at Ungdomshuset bevares. Vi har svært ved at se, at der skulle være noget ulovligt i at søge Ungdomshuset på Jagtvej afhændet til Fonden til fremme af blivende økologisk balance.

Derfor genfremsætter vi det 2. »at« fra Kultur- og Fritidsudvalget for at få undersøgt, hvordan det kan lade sig gøre. Hvis man vil det her, så kan det godt lade sig gøre. Vi er overbevist om, at det kan. Ja, slut.

Mona Heiberg (A): Jeg synes ikke, det er nødvendigt at gentage debatten. Vi er nogle herinde, der mener, at Ungdomshuset skal være der, og andre, der ikke mener, at det skal være der. Lad det være, hvad det være vil.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Hr. Leslie Arentoft. Det var dog fantastisk. Et reelt udbud er vel et reelt udbud. Hvad er det, Venstre vil have indført? Hvis Mærsk McKinney Møller kommer og byder på det her hus, så må han ikke få det, fordi han er den eneste? Er det det?

Nej altså. Hvis der er en, der giver et bud på denne ejendom, så har ejendommen været i udbud, lige meget hvad han/hun hedder. Det er jo møgulovligt det her. Man kan jo ikke tilføje noget og sige, jamen hvis der kun er en, venner, så gider vi ikke have ham. Jamen det er da utroligt, at mennesker kan gå ind på denne måde i denne sag, det fatter jeg ikke.

Uanset om sagen er forfærdelig eller ej, Louise Frevert, så er vi altså et flertal, der gerne ønsker denne ejendom i offentligt udbud. Og om det er en forfærdelig sag, om det er en følelsesmæssig ting, man går ind i og siger, det er forfærdeligt det her, kan vi ikke forholde os til.

Vi siger, at nu vil vi gerne have det her hus, og det har et flertal forholdt sig til i udvalget. Det har Økonomiudvalget gået ind og sagt: Det er o.k., venner, lad os gøre det og så få afsluttet denne sag på en ordentlig måde. Vi kender hinandens meninger, hvem der er for eller imod et ungdomshus. Nu handler det om et udbud, og det er det vigtige for os i dag.

Borgmester **H. Thustrup Hansen**: Jeg tror ikke, Louise Frevert er den rette til at beskyldes os Konservative for at skifte standpunkt. Efter min beskedne opfattelse har De Konservative ikke forladt Louise Frevert. Det er Louise Frevert, der har forladt sin konservative baggrund af endnu uforklarlige grunde.

Jeg har forstået det på den måde, at det, der bliver sat til afstemning i aften, er det af formanden for Kultur- og Fritidsudvalget stillede forslag, der går ud på:

»Foranlediget af, at Fonden til fremme af blivende økologisk balance har afgivet tilbud om at købe ejendommen Jagtvej 69, skal Kultur- og Fritidsudvalget anbefale Økonomiudvalget at indstille til Borgerrepræsentationen, at ejendommen Jagtvej 69 søges afhændet gennem et offentligt udbud.«

Det er rigtigt, som Mona Heiberg sagde, at det var det forslag, der fik fuldstændig bred opbakning i Kultur- og Fritidsudvalget. Det var kun Finn Rudaizky og Bo Hindkjær Pedersen, der stemte imod. Derfor regner jeg da også med, at når denne beslutning fra Kultur- og Fritidsudvalget sættes til afstemning i aften, så finder den også bred tilslutning.

A. Benhaddou (D): Som man kan høre på SF's og Enhedslistens taler, så er der jo ingen grund til at bekymre sig fra Dansk Folkepartis side. Det er faktisk omvendt, det forholder sig.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Man kunne jo tydeligt høre, at Kaja Jacobsen gav udtryk for, at hun var bekymret for udfaldet af det her friudbud. Så jeg har helt fuldstændig ro i mit sind, hvad det angår.

Jeg tror simpelt hen, at hvis vi skal være helt ærlige, så skal vi holde os til det, som vi egentlig besluttede i Kultur- og Fritidsudvalget.

Jeg kan slet ikke forstå Leslie Arentoft, fordi jeg havde faktisk en dårlig smag i munden, da jeg hørte, at Venstre i første omgang faktisk var positivt indstillet over for at sælge til denne fond. Det gav man i hvert fald udtryk for til JP København.

Det var faktisk det, der bevirkede, at kulturborgmesteren måtte finde den her midterløsning, der både kunne samle Venstre og CD og Socialdemokratiet, netop at vi sagde i stedet for, at vi sender det her salg ud i frit udbud. Det bedste forslag er det, som vi vil vedtage og har tilsluttet os i Kultur- og Fritidsudvalget og dermed Borgerrepræsentationen.

Så jeg kan slet ikke forstå, at Venstre nu lige pludselig vil gå ind og sige: Vi vil kun være med til at sælge til én bestemt. Det hører da ikke med til almindelig liberal tankegang. Så vidt jeg ved, bygger liberal ideologi på at sælge og få det bedste udbytte. Det er det, man kører efter, og så er man ligeglad med, hvem man sælger til.

Så det passer slet ikke med nyliberalisme. Det må jeg lige have forklaret af Leslie Arentoft.

Leslie Arentoft (V): Nu bliver jeg nødt til at præcisere.

Det, jeg sagde fra talerstolen, var, at jeg ønsker, Venstre ønsker et reelt udbud. Og et reelt udbud betyder altså, at der kommer mere end ét bud. Ellers kan vi ikke finde nogen markedspris, og så må vi have tingene op til vurdering igen.

Så vil jeg sige, at din misforståelse omkring de her ting, Benhaddou, at der skulle være tale om et salg direkte til den økologiske fond, kalder jeg den ganske kort, skal ikke komme mig til last. Jeg har hele tiden vidst, at det, der lå i denne beslutning, var et reelt udbud, og det har Venstre hele tiden stået ved.

Så siger vi, at vi tager forbehold, al den stund vi kun har ét købstilbud. Der vil vi gerne have lov til at vurdere. Hvis der ligger ét købstilbud – det er ligegyldigt, om det er fra A. P. Møller, eller om det er fra fonden – på 2 kr., og de er de eneste, der byder, så vil jeg altså gerne have lov til at sige, at det her mener jeg er mere værd for kommunen. Vi vil ikke acceptere det bud, der ligger. Det synes jeg er fuldstændig reelt.

Det har jo ikke noget med liberalisme eller ikke-liberalisme at gøre, når Benhaddou siger, at jeg ønsker at sælge til en bestemt. Jeg siger jo netop, at der skal minimum være 2 om budet, og så er jeg indstillet på at sælge til højstbydende.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

(Kort bemærkning).

A. Benhaddou (D): Jeg har jo sagt klart og tydeligt, at vi har jo set i medierne, at der allerede er én ekstra byder, så der er allerede mindst 2 at vælge mellem. Det ved alle, der har læst JP København.

Så Venstre burde kunne tage et standpunkt ud fra, at det bliver sådan, at der kommer flere, der vil byde, og så skal vi vælge ud fra det, hvad der er bedst økonomisk osv. Så kan vi bagefter tage stilling til aktiviteterne osv.

Men lad os lige slå koldt vand i blodet og vente, indtil vi ved, hvem der løber af med det her udbud.

Morten Kabell (Ø): Nu får vi jo fået omdelt her i fjortende time, eller hvad det efterhånden er, et notat fra økonomiforvaltningens 9. kontor om salget af denne ejendom.

Uanset indholdet snakker vi her, så vidt jeg kan læse det, stadig meget om, at man kan fortolke. Så vil jeg gerne sige, at jeg synes – og det er direkte til overborgmesteren – det er urimeligt, grænsende til det uacceptable, at man først får dette notat her i aften, oven i købet så lang tid inde i sagens behandling. Det er ikke nogen ordentlig måde at behandle Borgerrepræsentationens medlemmer på. Der er gået så lang tid, fra denne sag har været i Kultur- og Fritidsudvalget, og nu også fra den har været i Økonomiudvalget. Det har ikke været noget problem at kunne fremsende det her notat forinden. Jeg ved godt, det er dateret i dag, men det har heller ikke været noget problem for økonomiforvaltningen at udarbejde et notat, som vi kunne have fået forinden.

Det synes jeg, overborgmester, er urimeligt, og det synes jeg – nu tillader jeg mig at tale direkte – at du bør gøre noget ved i forhold til fremtidige møder og i forhold til din forvaltning. Denne procedure kan vi sgu ikke have.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Nu er det ikke min forvaltning.

Jeg vil bare sige, Morten Kabell, at borgmester Thustrup Hansen beskrev i sin ganske udmærkede gennemgang af historikken, at der havde været et møde med den pågældende fond, da den havde tilkendegivet i givet fald at ville afgive bud, med repræsentanter for kultur- og fritidsforvaltningen og økonomiforvaltningen. Og det, der havde været forvaltningens opfattelse – det fremgik også af debatten i Økonomiudvalget – var, at der burde foretages et udbud.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Jeg får det her notat her til aften, det notat er lavet her til aften, og da jeg har refereret indholdet af det 2 gange tidligere, så synes jeg, det var rigtigst at sørge for, at alle medlemmer af forsamlingen fik notatet.

Jeg er da enig i, at det er sent på mødet, men da jeg nu netop havde brugt det citatmæssigt, så synes jeg, det var relevant, at forsamlingen i sin helhed havde kendskab til det pågældende notat. Det er jo også det, Økonomiudvalget baserede sine overvejelser på.

Lars Hutters (L): Det pågældende notat først. Selvfølgelig er det korrekt af overborgmesteren, at det bliver omdelt nu, når der bliver citeret fra det.

Men når det er sagt, så må jeg jo sige angående drøftelserne omkring udbud m.m. og hele sagsforløbet, det har været igennem Kultur- og Fritidsudvalgets behandling, og det har også været behandlet i Økonomiudvalget, at jeg er enig med Morten Kabell i, og jeg undrer mig lidt over, da nogle af de samme overvejelser var til stede i Økonomiudvalget, at man ikke dér med det samme fik meddelelse om, at et sådant notat ville blive udarbejdet.

Men det er så en sagsbehandling, som vi må drøfte i Økonomiudvalget, fordi jeg kan godt forstå, at medlemmerne af Borgerrepræsentationen i en i forvejen lidt følelsesladet diskussion om Ungdomshuset på Jagtvej føler sig lidt mærkelig til mode over, at det så kommer nu. Men selvfølgelig skal det på bordet.

Det er en holdningsmæssig diskussion det her, som Mona Heiberg fra Socialdemokratiet også har været inde på, og det skal ikke være nogen hemmelighed, og det ved medlemmerne af Borgerrepræsentationen også, at naturligvis er jeg for at bevare Ungdomshuset på Jagtvej. Hvis den løsning, der er foreslået af Kultur- og Fritidsudvalget, når frem til det, så skal jeg hilse det med glæde.

Det var Leslie Arentoft fra Venstres bemærkninger om, at man ikke kunne acceptere fra Venstres side, at hvis der kun var én, der afgav bud ved det offentlige udbud, så kunne man ikke sælge. Jeg skal bare for at forstå det helt korrekt fra Venstres side spørge: Skal det så forstås sådan, at så længe der kun er én, der byder i det offentlige udbud, så ønsker Venstre ikke at sælge Ungdomshuset på Jagtvej, men det skal fortsat drives i kultur- og fritidsforvaltningens regi? Det er bare for, at jeg helt klart kan forstå, hvad det er for et synspunkt, Venstre giver udtryk for.

(Kort bemærkning).

Leslie Arentoft (V): Jeg skal gøre det ganske kort.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Det, Venstre siger, er, at såfremt der kun kommer ét bud, så forbeholder vi os ret til at kigge på det her bud. Hvis budet er 2 kr., så tror jeg faktisk, at alle vil være enige med mig i, at da vi har værdier, der overstiger 2 kr., så må vi lave en anden overvejelse. Jeg kan ikke gøre det kortere.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Må jeg sige ganske kort, mere for at det ikke skal blive hængende i luften, at der skydes et notat ind fra sidelinjen, umiddelbart inden beslutningen her skal tages, at det notat og beskrivelsen af proceduren dér er i fuld overensstemmelse med det notat fra økonomiforvaltningen, et notat, der er stilet til kultur- og fritidsforvaltningen optrykt som bilag til indstillingen på side 11, hvoraf det fremgår, at man ikke fra økonomiforvaltningens side ser nogen mulighed for, at fonden kan købe Ungdomshuset uden forudgående offentligt udbud.

Så det er simpelt hen, Morten Kabell, et supplement til de overvejelser, der har ligget til grund for det signal fra økonomiforvaltningen fra slutningen af august måned i år.

Ændringsforslaget af Kaja Jacobsen om det 2. »at« i Kulturforvaltningens oprindelige indstilling blev forkastet med 35 stemmer mod 13.

For stemte: F, Ø og L.

Imod stemte: A, O, V, C, B, P og D.

Forslaget af Bo Hindkjær Pedersen, O, i punkt 5 om, at der bør indhentes alternative vurderinger blev forkastet med 42 stemmer mod 6.

For stemte: O.

Imod stemte: A, F, Ø, V, C, B, P, L og D.

Udvalgets indstilling blev godkendt med 30 stemmer mod 6; 12 undlod at stemme.

For stemte: A, V, C, B, P, L og D.

Imod stemte: O.

Undlod at stemme: F og Ø.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

*Indstilling om, at der indstilles 6 personer - 3 kvinder og 3 mænd - til brug for justitsministerens udpegning af medlemmer og suppleanter i Politiklagencævnet.
(kultur- og fritidsforvaltningen)*

Formanden blev bemyndiget til at modtage navne på indstillinger.

27) 447/99

*Indstilling om godkendelse af budgetforslaget for I/S Bellevue Strandpark for år 2000, samt at Københavns Kommunes bidrag i år 2000 til I/S Bellevue Strandpark udgør 180.000 kr.
(Kultur- og Fritidsudvalget)*

Udvalgets indstilling blev godkendt.

28) 448/99

*Indstilling om, at alle dieselmotorer, der anvendes af og for Københavns Kommune, pr. 1. januar 2000 kun anvender svovlfattig dieselolie som brændstof, at alle de dieselmotorer, som Københavns Kommune indkøber efter den 1. januar 2000, skal være forsynet med partikelfiltre og katalysatorer, at alle dieselmotorer, der anvendes af og for Københavns Kommune, hvor det er miljømæssigt fornuftigt, pr. 1. januar 2003 skal være forsynet med partikelfiltre og katalysatorer, at kommunens forvaltninger sikrer, at de nævnte forslag om partikelfiltre og katalysatorer også implementeres for så vidt angår de kommunen tilknyttede selvejende institutioner, hvor der er hjemmel til det, samt at Miljø- og Forsyningsforvaltningen i 2003 udarbejder en status over implementeringen af de nævnte forslag.
(Miljø- og Forsyningsudvalget)*

Lars Hutter (L): Det er en sag, som vi har drøftet i Miljø- og Forsyningsudvalget, en sag, som vi i allerhøjeste grad arbejder meget intensivt på, nemlig at få fjernet forureningen, ikke mindst forureningen fra byluften.

Der var diskussioner, om det rigtige ville være at forsyne med partikelfilter, eller om man skulle gå over til en anden form for energi til fremdrift af de pågældende automobiler. Det blev

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

nævnt, at man forskellige steder i Europa udstyrer bilerne med gas, som ikke forurener på den måde, som diesel gør.

Jeg må indrømme, at da vi havde drøftelsen, så forstod jeg, at der ville blive arbejdet videre på det, så derfor havde jeg ikke så mange indvendinger.

Men jeg må sige, også fordi det er blevet mig bekendt fra Dansk Folkepartis repræsentant, at Dansk Folkepartis forbehold imod selve indstillingen ikke er med, og det synes jeg er beklageligt. Dansk Folkeparti talte nemlig lige præcis meget om, at det var meget mere fornuftigt at anvende gasdrevne biler, og det var på længere sigt en meget større og bedre økonomisk investering.

Så jeg kan selvfølgelig nu, når det er så langt, tilslutte mig i aften, men jeg vil godt sige, at jeg synes, det er beklageligt, at vi skal have ødelagt vores gode arbejde i Miljøudvalget ved, at de forbehold, der kommer fra medlemmerne, ikke bliver noteret.

Så jeg skal med denne bemærkning tilslutte mig forslaget og så anmode formanden, borgmester Bo Asmus Kjeldgaard fra SF, om at være opmærksom på, at når medlemmerne siger det, så mener de det rent faktisk.

Borgmester Bo Asmus Kjeldgaard: Jamen jeg synes da det er dybt beklageligt, at det, hvis der har været taget forbehold i den her sag fra Dansk Folkeparti, ikke er kommet med.

Nu er det jo sådan, at beslutningsprotokollen har været ude, og jeg har ikke hørt nogen gøre indsigelser mod det. Men der er måske sket en smutter, jeg ved det ikke. Vi har i hvert fald ikke hørt noget fra vores repræsentant for Dansk Folkeparti, da beslutningsprotokollen kom ud.

Jeg vil sige om det her forslag, at det handler jo kun om dieselmotorer, og dem har vi faktisk en hel del af i Københavns Kommune. Vi har også en hel del, som kører for os, som bruger dieselmotorer.

Vi har jo for nylig set en undersøgelse fra stads- og embedslægen, som siger, at forureningen fra de små partikler, som stammer fra dieselmotorer, er årsag til mellem 100 og 300 for tidlige dødsfald om året.

Det er så dokumenteret, at vi ved den her metode kan gøre noget ved problemet. Kombinationen af ny lavsvovldiesel og de her CRT-filtre gør, at vi kan reducere den her partikelforurening med 90 pct. Minimum 90 pct. af partiklerne vil forsvinde.

Det betyder ikke, at vi kan redde alle mellem 100 og 300 menneskeliv om året, men vi vil få en meget mærkbar forbedring af luftforureningen i København, og vi vil få en forbedring af sundhedstilstanden i København.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Så derfor skal vi selvfølgelig vedtage det forslag, som jo også er indstillet af et enigt udvalg. Og nu er jeg så gjort opmærksom på, at Dansk Folkeparti tog et forbehold, hvad jeg ikke kan huske selv.

Så er der spørgsmålet om gas, og det skal vi selvfølgelig arbejde videre med, og det har vi arbejdet videre med siden udvalgets behandling af denne sag, som jo er sket for ganske nylig. Men det ændrer ikke ved, at vi med dette forslag kan gøre noget ved de dieslbiler, vi har i dag, og det er det, vi skal.

Louise Frevert (O): Jeg vil sige tak til Lars Hutters for den pæne redegørelse.

Der er åbenbart sket en misforståelse fra Dansk Folkepartis medlem. Men vi vil undlade at stemme til denne indstilling, ikke fordi vi er imod, at der skal sættes filtre på eller noget andet, men fordi vores repræsentant i udvalget havde en anden idé, netop at man kunne sætte nogle motorer med gas ind også i de gamle biler eller bruge rapsolie. Det er den forståelse, jeg har fået af det.

Vi undlader at stemme til forslaget, men vi er selvfølgelig imod, at der er forurening i København. Så derfor er vi for.

Borgmester Bo Asmus Kjeldgaard: Jeg skal til forslaget om, at vi kan sætte gas ind i de eksisterende dieslbiler, sige, at jeg tror nok, en vurdering vil sige, at det vil blive meget, meget bekosteligt i forhold til de filtre, som vi kan sætte på her, fordi så skal bilerne bygges fuldstændig om.

Her taler vi om, at vi kan sætte filter på, det er økonomisk overkommeligt, og der bliver givet en 3-års-periode til det, og vi kan så herved få det her markante fald i partikelforeningen.

Det ændrer ikke ved, at når vi skal foretage nyindkøb, og når vi skal gøre andre ting, så skal vi selvfølgelig overveje muligheden for gasbiler.

Lars Hutters (L): SOL ser naturligvis frem til, at der med denne foranstaltning inden for de næste 3 år kommer et markant fald i partikelforeningen fra dieslbiler.

Vi vil selvfølgelig også fastholde formanden, borgmester Bo Asmus Kjeldgaard, på, at der så kommer overvejelser, som vi må have drøftet i Miljø- og Forsyningsudvalget, om, hvordan nyinvesteringer med henblik på indkøb af gasbiler kommer til at ske i fremtiden. Så jeg er meget glad for borgmesterens tilslutning til dette.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Louise Frevert (O): Jeg kan være ganske enig med Lars Hutters i hans synspunkt om at investere i nye gasdrevne biler. Men så vil vi da gerne i Dansk Folkeparti have en pris på, hvad det koster, eftersom det åbenbart vil koste mellem 35.000 og 50.000 kr. at få installeret de her filtre i bilerne, det står i indstillingen.

Så jeg vil gerne bede om tal for, hvad det vil koste at få installeret disse små gasmotorer af mekanikere i de eksisterende dieslbiler.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard:** Jeg skal love, at vi i det videre arbejde med dette spørgsmål får en vurdering af, hvad det vil koste både at købe gasbiler og installere gas, og hvad det alternativt vil koste at købe elbiler i de tilfælde, hvor det er relevant, fordi det er også en del af problematikken.

Men jeg mener ikke, det er til hinder for, at vi kan vedtage det forslag her, fordi jeg er overbevist om, at en økonomisk vurdering af, hvad det koster at ombygge eksisterende lastbiler til gas, sammenlignet med, hvad det rent faktisk vil koste at sætte de her filtre på, klart vil vise, at det vil være langt billigere at sætte filtrene på.

Udvalgets indstilling blev godkendt med 41 stemmer; 7 undlod at stemme.

For stemte: A, F, Ø, V, C, B, P, L og D.

Undlod at stemme: O.

29) 446/99

Indstilling om kapitalbevilling på 10,0 mill. kr. til udførelse af kloakering af ukloakerede områder og til supplerende kloakering af områder med ændret anvendelse.

(Miljø- og Forsyningsudvalget)

Udvalgets indstilling blev godkendt.

30) 417/99

Forslag til beslutning (stillet af Tine Peters og Søren Pind, V):

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

"Forsøget med taxi i busbaner forlænges til 31. december 2001. Sagen forelægges derefter Bygge- og Teknikudvalget på baggrund af en fornyet evaluering«.

Tine Peters (V): Jeg vil starte med at kommentere lidt på de konklusioner, som er opstillet meget i pindform her i indstillingen. Den første konklusion, der blev udledt af selve evalueringen af forsøget, var, at taxaer undlader i stort omfang at benytte busbanerne, hvor det er tilladt. Ja men taxaselskaberne har jo udvist en interesse for at benytte sig af dem i enkelte tilfælde.

De har også fremført i et brev, som ligger oppe i den røde mappe i dag, fra de storkøbenhavnske taxachaufførers arbejdsgiverforening, at de har fortolket det på den her måde, at chaufførerne i taxaerne vurderer, hvordan trafiksituationen er, og vælger den mest hensigtsmæssige løsning, og det vil sige, at de bruger kun de busbaner, det er tilladt til at køre taxa i, når behovet er der.

Jeg synes ikke, det er nogen begrundelse at sige, at fordi taxaer ikke benytter dem nok, så kan man ikke videreføre det her forsøg.

I pind nr. 2, der er listet op, står der:

»Der synes ikke at have været nogen væsentlig afsmitning af forsøget i form af, at busbanestrækninger, hvor taxi ikke er tilladt, benyttes af taxi i betydeligt omfang.«

Hvad betyder så denne her formulering? Den betyder, at taxaerne har respekteret, at de kun kunne benytte de udvalgte strækninger.

Den tredje konklusion:

»Forsøget har ikke ført til væsentlige ændringer i trafikmængderne af taxi eller andre køretøjer på forsøgs- eller referencetrækningerne.«

Af denne konklusion kan vi så udlede, at resten af Københavns privatbilister altså også har kunnet overholde loven, og at de altså ikke har kørt ulovligt på de strækninger, der var udlagt til forsøget. Det, der nemlig var den største frygt hos de politiske modstandere ved, at det her forsøg skulle igangsættes, var, at der kom totalt trafikalt anarki i København.

Den fjerde konklusion:

»Der er en tendens til, at i de busbaner, hvor taxi er tilladt, er der færre andre biler, som benytter busbanerne«.

Det var sådan set det, jeg lige var inde på.

Den femte konklusion:

»Det har ikke været muligt at påvise nogen ændring i antallet af færdselsuheld eller i uheldenes art, som kan henføres til taxis benyttelse af busbanerne«.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Der er altså ikke trafikalt noget til hinder for, at taxierne kan køre i Københavns busbaner.

Den sjette:

»Der er ikke noget, som tyder på, at udvalget af strækninger er uheldigt eller skævt.«

Man mener altså, at det er udmærkede strækninger, man har valgt til forsøget. Der kan jeg så sige, at både vognmændene og HT har haft stor accept af de strækninger, som vi har valgt, og deres relevans.

Det syvende er, at af de interview og de undersøgelser, der er gennemført, fremgår det tydeligt, at taxichaufførerne er meget tilfredse. Altså igen, de er meget tilfredse med at få muligheden – og jeg understreger: at få muligheden – for at køre på de her strækninger.

Som det også fremgår af Bygge- og Teknikforvaltningens indstilling, så vurderes det, at det her grundlag for den her evaluering ikke er tilstrækkeligt på nuværende tidspunkt til at kunne drage nogen ordentlige konklusion på det her forsøg. Dette forsøg strakte sig kun fra den 1. juli til den 31. december. Det er meget, meget kort tid at ændre folks adfærd.

Forvaltningens indstilling lægger altså op til, at forsøget skal udvides og forlænges, så der bliver et solidt grundlag for at træffe denne afgørelse og så dermed afgøre forsøgets skæbne.

De, der er for forsøget eller i det hele taget for taxaer i busbaner, kan fremføre, at der ikke er nogen gener for den kollektive trafik. De kan fremføre, at der ikke sker nogen større uheld og større trafikusikkerhed.

De, der er imod taxa i busbaner, kan så fremføre, jamen det giver ikke nogen tidsbesparelser, ikke egentlige konstaterede tidsbesparelser i hvert fald. Og så kan de fremføre, at de her busbaner ikke blev benyttet særlig meget af taxaerne.

Hvis man vejer de to ting mod hinanden, så mener jeg, at følgende to ting kan konkluderes: Der er ikke noget, der taler imod et forsøg, og at evalueringsgrundlaget er for dårligt. Jeg mener altså, at vi skal have en ordentlig evaluering på det her.

Jeg mener, at det forsøg skal have den tid, som det skal have. Jeg mener, det er latterligt, hvis ikke vi gør det. Laver vi forsøg for forsøgets skyld, laver man forsøg bare for sjov? Nej, man skulle meget hellere lave forsøg for at afprøve en ordning, som man mener vil være relevant for at indføre en permanent ordning, og de konsekvenser skal man selvfølgelig rent praktisk afprøve.

Forlæng forsøget ... jeg er færdig lige om lidt ...

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det trækker vi fra Søren Pinds taletid.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Tine Peters (V): Forlæng forsøget, fordi det sker jo ikke på andres bekostning end jeres politiske obsternasighed. Det har ingen økonomiske konsekvenser overhovedet. Det har ingen menneskelige omkostninger whatsoever, men en forlængelse vil én gang for alle kunne be- eller afkræfte, om taxa i busbaner kunne være en fremtidig mulighed for at smidiggøre trafikafviklingen i Indre By og resten af København og hvem ved, måske resten af landet.

Manja Sand (A): Jeg skal ikke trætte forsamlingen med at ridse alle de ting op, som Tine Peters har været inde på. Men jeg kan sige, at et flertal i Bygge- og Teknikudvalget den 25. august ikke kunne anbefale, at vi forlængede forsøget med taxi i busbaner.

En af de væsentligste årsager, som Tine Peters ikke nævnte, var, at uanset at busserne ikke blev forsinket ifølge de målinger, der blev foretaget, er det for os et vigtigt argument, at buschaufførerne er meget utilfredse med ordningen.

Der har tidligere været et forsøg inden det her forsøg, vi har kørt på nuværende tidspunkt, og når man sammenligner de to forsøg, der har været, så viser det sig, at der faktisk ikke er nogen forskel i resultaterne af de to forsøg. Så vi mener ikke, at det at lave et tredje forsøg eller en forlængelse af det nuværende forsøg vil give nogen ændringer i resultaterne. Derfor mener vi, at en forlængelse er fuldstændig absurd.

Så må jeg supplere med at sige, at hvert år bruger både vi og HT mange midler på at forbedre busfremkommeligheden i København, og i budgetaftalen er der afsat ekstra midler også til at forbedre busfremkommeligheden, og så virker det temmelig absurd at lade andre trafikanter benytte busbanerne, specielt når buschaufførerne finder ordningen utilfredsstillende.

Fordi den her sag handler også om arbejdsmiljø, og buschaufførerne har i forvejen en stressende arbejdsdag, og hvis den ordning påvirker chaufførernes arbejdsmiljø, er det endnu et argument for ikke at fortsætte ordningen.

Så vi støtter selvfølgelig indstillingen.

Mikkel Warming (Ø): Man kan jo vende og dreje tingene på mange måder, og det gjorde Tine Peters sandelig også. Det var sådan: Jamen det har jo ikke haft nogen særlige konsekvenser, så lad os endelig fortsætte.

Man kunne også sige det på en anden måde, som Manja Sand så korrekt gjorde det: Jamen hvis det ikke har haft nogen særlige målbare konsekvenser, hvorfor så fortsætte? Hvorfor så fortsætte? Fordi det er jo også korrekt, at det forsøg, der evalueres nu, jo er det andet. Der har jo været et før, som gav nogenlunde samme resultater.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Så den her såkaldte saglighed, der hedder, at nu skal vi have en masse forsøg, så vi kan evaluere på et rimeligt grundlag, holder ikke. Resultaterne bliver nok ikke så anderledes, medmindre, og det er det, der kan ske, taxaerne i endnu højere grad bruger busbanerne, at busserne for alvor bliver generet, at chaufførernes arbejdsdag bliver endnu mere stressende. Det kan ske.

Det kan godt være, det er det, Tine Peters og Venstre vil, det er jeg faktisk ret overbevist om, men det er ikke det, vi ønsker. Vi synes oprigtig talt, at når vi kan se, det måske ikke har de store effekter, så må vi spørge os selv: Hvad er meningen med busbaner? Er det for at sikre bussernes fremkommelighed? Det var det vel egentlig. Eller er det for at sikre forskellige udvalgte grupper af trafikanters fremkommelighed ud over bussernes, som vi nu finder det godt?

Vi synes, specielt i en situation, hvor man arbejder meget på bussernes fremkommelighed, hvor vi ved, at chaufførernes hverdag er blevet mere og mere stressende i de sidste 5-6 år, der kan siges mange ting om udlicitering og stramme køreplaner og alt det der, men taxa i busbaner kan udmærket være en af grundene.

Så vi synes ikke, der er nogen grund til at fortsætte det. Vi synes, at busserne, den kollektive trafik skal have den bedst mulige fremkommelighed. Det kan vi få ved at lade være at fortsætte forsøget, dvs. igen reservere busbanerne til dem, de er lavet for, busserne, og det gør vi så.

Så skal jeg lige skynde mig at sige, at det er jo herligt, om end ikke så tit, på et trafikpolitisk spørgsmål at være hundrede procent enig med Socialdemokratiet.

Wallait Khan (F): Jeg vil ikke komme med en lang kommentar eller noget som helst. Jeg vil bare sige, at jeg er taxachauffør, jeg kender realiteterne. Hver tredje kunde har travlt, hver tredje kunde har problemer, og vi taxachauffører sidder og er stressede, og kunderne bliver også stressede. Vi har travlt, og der er ledige baner, og vi kan ikke benytte dem. Jeg synes, det er politisk hykleri, at vi ikke vil tillade dem at bruge dem.

Vi tænker bare på buschaufførerne. Hvad med taxachaufførerne? Det er også en servicebranche. Jeg synes, det er meget vigtigt, at vi åbner øjnene for trafik og nødvendigheden. Derfor vil jeg sige, at vi skal tillade taxi at benytte busbanerne. Det er meget, meget vigtigt.

Peter Skaarup (O): Jeg mener, at Wallait Khan har fuldstændig ret. Det er jo egentlig skønt at høre en, der virkelig har problemerne inde på livet, fortælle heroppefra, hvordan det er.

Problemet er, netop som Wallait Khan siger, at mange mennesker har travlt, og de, der tager en taxa, tager en taxa, fordi de har travlt. Hvis de tager bus, så har de ikke så voldsomt travlt, fordi busserne er forhindret på mange måder og kan ikke køre særlig hurtigt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Derfor er det, at vi i hvert fald støtter ønsket om at forlænge forsøgsordningen. Faktisk vil vi helst omdanne forsøgsordningen til en permanent ordning.

Jeg kan fortælle jer, at f.eks. i Washington D. C. har man det sådan netop på grund af de her problemer, at man har lavet en særlig bane for taxaer, der skal til lufthavnen. Det kunne man måske så gøre i det mindste og så sige, at den bane, der har med Lufthavnen at gøre, og måske nogle andre vigtige steder at komme hen for folk, der har travlt, jamen lad os da få åbnet de baner for, at der kan køre taxaer.

Det er altså at sparke os selv over benene, hvis ikke vi forlænger en ordning som den her eller gør den permanent. Altså mennesker fra andre byer griner ad os, hvis ikke vi tillader sådan noget som det her. Turister vil ikke forstå, hvorfor de skal sidde og vente i lange køer.

Så skulle vi ikke for en gangs skyld lade fornuften råde og så glemme ideologien en lille smule?

Ole Hentzen (C): Denne sag opstod jo, fordi Socialdemokratiet havde brug for nogle Fremskridtsstemmer – det er til den nye del af forsamlingen. Så kunne man pludselig i Socialdemokratiet selvfølgelig godt se, at det måske ikke var så vanskeligt at samtænke, at taxaer også er en del af transportsystemet her i København.

Derfor var der også nogle, som ligesom sagde, jamen når det kan lade sig gøre i de andre nordiske hovedstæder og sådan nogle steder, så kan det måske også lade sig gøre i København, så derfor stemte Socialdemokratiet selvfølgelig for det her fine forsøg.

Nu er Fremskridtspartiet jo ikke blevet genvalgt til forsamlingen, og de kan så selvfølgelig ikke håndhæve det glimrende forlig, de indgik med Socialdemokratiet på dette punkt, men så lad da os andre genopfriske det for forsamlingen.

Det er stadig et transportbehov, der dækkes gennem, at taxaerne kører i busbanerne, og taxaer, der ikke har noget at gøre i uautoriserede busbaner, skal selvfølgelig straffes på lige fod med alle andre bilister, der foretager sig ting, de ikke må i trafikken. Derom er der ingen tvivl. Det ved taxaorganisationerne også.

Der er jo ikke i denne evaluering overhovedet kommet nogen som helst beviser, tegn på, at det er blevet vanskeligere for buschaufførerne at betjene kunderne.

Nej, alt hvad der er blevet vanskeligt for buschaufføren, er selvfølgelig, at de har fået stress ved at skulle betjene kunder, altså kort sagt det at køre med passagerer. Det kan vi ikke løse for dem her i Borgerrepræsentationen. Så må vi lave en lukket busbane, hvor de kan få lov at ligge

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

og køre rundt uden passagerer, og der har vi sådan set kun Ørestaden til rådighed, altså arealer i denne størrelse, hvor det kan etableres.

Fordi hvis vi vil have et transportsystem, hvor busserne skal indgå, så er buschaufførerne altså en integreret del af, at der er cyklister og biler, herunder taxaer, til stede.

Det kan foregå alle andre steder i verden, uden at der kommer lange, store stressrapporter om, hvor vanskeligt det er at være københavnsk buschauffør, hvor man nu også skal kæmpe ud over cyklister, som man ikke offentligt tør sige, man kæmper mod, men som jo er en pestilens og en stressfaktor uden lige for buschaufførerne, fordi disse forbandede cyklister jo cykler ud og ind og oven i købet påstår, at de har en vis forkørselsret ifølge færdselsloven i forhold til busserne, som ellers har fået forkørselsretten over for alle andre bilende køretøjer. Det må være stressende ad Pommern til.

Men der er intet i rapporten, der giver belæg for, at taxaerne ikke skulle kunne køre i busbanerne. Så derfor er det et figenblad, Manja Sand, at man nu ligesom vil sige: Åh gudskelov er Fremskridtspartiet ikke længere i forsamlingen – det kan man selvfølgelig ikke sige offentligt, men det er jo et faktum – og derfor afbryder vi nu møget og siger nej. For der er jo intet belæg i evalueringsrapporten, der overhovedet giver grundlag for denne ting.

Jeg har ikke villet hive de gamle taler frem af Socialdemokratiet, hvor man syntes, det var så udmærket en ide at forsøge dette, fordi det indgik som en del af transportsystemet. Men det burde jo næsten hives frem igen, og hvis nu debatten varer længe nok, så skal jeg gå over og finde forhandlingerne og så citere derfra, for det var jo det klare formål, at taxaer opfylder et transportbehov inde i byen.

De måtte ikke genere busserne, og det var derfor vi kørte et forsøg for at afgøre, om det kunne lade sig gøre. Forsøget er gennemført, og de generer ikke busserne. Men buschaufførerne er blevet stressede i mellemtiden, og så kan man selvfølgelig altid hive taxaerne frem som en faktor.

Men det er altså alle de forbandede kunder, som vælger at køre med busserne, de bliver stressede af de der chauffører, og så må de sgu finde sig noget andet arbejde – undskyld, formand.

Lars Hutters (L): Jeg ved ikke, om jeg som inkarneret cyklist efter Ole Hentzens indlæg vover at tage ordet i denne sag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Men må jeg have lov til at stille det spørgsmål: Er det pr. definition, at der skal være konflikt imellem HT-chauffører og taxachauffører? Er det sådan, at enten tilhører vejen HT-busserne, eller også tilhører vejen taxaerne?

Er det ikke sådan, hvis vi skal se på, hvis ikke man selv har en bil og absolut skal ud i det der bilhelvede, at det er meget godt, at vi kan bruge en HT-bus? Hvis det kniber, Jens Kjær fra Enhedslisten, at nå det med en HT-bus, og ens cykel er punkteret, er det så ikke meget rart, at man kan tage en taxa?

Jeg vil bare med det her sige, at jeg synes på en eller anden måde efter at have siddet og hørt på denne debat, at den kører på et eller andet åbenbart noget, der er lagt i den forrige periode om et eller andet, hvor man absolut skal hidse HT-chauffører op mod taxaer og omvendt.

Jeg synes, begge transportmidler i det moderne samfund er utrolig vigtige. Jeg mener faktisk med det, jeg siger, sådan som jeg også har oplevet det i mit andet fosterland, Sverige, at indimellem er taxaer også et kollektivt transportmiddel.

Med det skal jeg da med det samme løfte sløret for, at jeg synes da, det er fuldstændig fjollet, at taxaer ikke får mulighed for at køre i busbanerne. Jeg vil stemme for, at forsøget fortsætter. De problemer, der er rejst, vil jeg til enhver tid tilslutte mig, og der er det så, jeg er ked af, at Borgerrepræsentationens repræsentant i HT's bestyrelse i denne meget vigtige diskussion har forladt forsamlingen, nemlig overborgmester Jens Kramer Mikkelsen.

Fordi det, der bliver trukket frem, det er nemlig rigtigt, og det vil jeg også godt støtte: HT's buschauffører er stresset ud over alle grænser, ikke på grund af, at der kører taxaer i busbanerne, men på grund af, at de er presset igennem udliciteringerne. Jeg tror, det ville tjene sagen, at man tog fat på det. Og at man så også i den forbindelse i HT tog fat på at gøre noget ved alle de ulykker, der sker for passagererne i HT-busserne.

Så er det store og afgørende spørgsmål, som gør, at både taxachauffører og HT-chauffører bliver meget stressede, er den fantastisk store u hensigtsmæssige trafik, der går ind igennem byen. Se, det var jo noget helt andet noget for det store Socialdemokrati og ikke mindst ... nå nej, overborgmesteren sidder jo ikke på sin plads – at tage fat på (*Afbrydelse*). Nå o.k.

Jeg er ked af, jeg synes på en eller anden måde, det var noget, jeg lærte i gamle dage, jeg synes, det er en lidt fejl konfliktsituation, der er imellem HT-chauffører og taxachauffører. Jeg mener slet ikke, det er det; det er de andre ting.

Så med fare for, at jeg bliver ekskluderet fra det gode selskab på venstre fløj, stemmer jeg altså for en fortsættelse af forsøget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

A. Benhaddou (D): Her til aften har vi glædeligt kunnet se, at Københavns Kommunes integrationspolitik er ved at lykkes, idet Wallait Khan og Peter Skaarup er gået i enighed.

Lad mig så fuldende det her selskab ved at sige, at CD også varmt støtter, at der skal være taxaer i buskørebanerne. Det gør jeg ikke mindst ud fra den holdning, at jeg synes, det er til gavn for både turismen og erhvervslivet.

Så kan man sige: Hvorfor? Jo altså, det er jo ikke noget med, at man er rig og velhavende, at man lige skal nå en ting meget hurtigt hu hej og i hastværk. Det er jo fordi man simpelt hen i vores, dagens København skal nå en masse ting, og så skal der selvfølgelig være mulighed for, at man hurtigt kan komme frem til diverse møder osv.

Vi ved desuden, som Wallait Khan også har sagt her, at hvis man egentlig skal tale om arbejdsmiljø osv., om buschauffører, så ved jeg, at taxachaufførerne også har et utrolig dårligt arbejdsmiljø, og de har oven i købet en dårlig indkomstsituation, som de er i og befinder sig i og ved, at vi ikke giver dem den mulighed for at fortsætte og kunne følge med.

Vi har jo metroen, der er ved at komme til osv. og forbedrer den kollektive trafik, men stadig skal de kunne følge med. Hvis taxabranche skal kunne følge med, så er vi altså nødt til at anbefale, at det her forsøg skal udvides til 31. december 2001, og det vil jeg selvfølgelig varmt tilslutte mig.

Jeg lagde mærke til, at Manja Sand var heroppe og sige, at det var absurd med hensyn til buschaufførerne, at vi ikke sådan tog hensyn til dem. Så vidt jeg ved, så har diskussionerne ude i pressen om buschaufførernes arbejdsmiljø ikke drejet sig om, hvorvidt der skal være taxaer i buskørebanerne eller ej, men det har udelukkende drejet sig om netop køreplanerne, som Mikkel Warming let kørte hen over og sagde, at det ikke var noget, han ville sige så meget om.

Det er jo den stramme køreplan og også det, som blev nævnt heroppefra af Ole Hentzen, cyklisterne. Det er ikke, fordi jeg specielt har et had til cyklister, men der er da ingen tvivl om, at buschauffører altid skal holde utrolig meget øje med cyklisterne, og det er jo ikke alle cyklister, der lige er engle i de københavnske gader. Det kan godt være, at Lars Hutters er det, men det ved vi, de ikke er alle sammen.

Derfor tror jeg, at det er det, der er kernen i spørgsmålet om buschaufførernes arbejdsmiljøproblemer. Og så er det så, jeg siger, at det er absurd af Manja Sand omvendt at gå op og sige, at det lige er, fordi der er 2 eller 3 taxaer, der kører igennem på buskørebanen foran en bus. Det tror jeg simpelt hen ikke på. Det kører de alt for hurtigt til i forhold til at stå i vejen for en bus.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Hvis vi også skal ind og fuldende det med at tale om miljøbevidsthed, så er det altså også mere miljøforurenende at have de her taxachauffører holdende i lange køer og ose med benzin og diesel. Så er det meget bedre at have dem ude i buskørebanerne. Det er til gavn for miljøet.

(Kort bemærkning).

Ole Hentzen (C): Jeg gjorde mig skyldig i en frygtelig fejltagelse ved at tage Socialdemokratiet til indtægt for det her i 1995, og det vil jeg gerne over for forsamlingen beklage.

Det var SF, den senere tilkomne socialdemokrat Birgit Petersen, som dengang repræsenterede SF, med hvem det hele blev udspillet. Det beklager jeg, og jeg ønsker selvfølgelig at korrigere det, inden det bliver en del af debatten, som trænger til saglighed og ikke til fejltagelser. Beklager.

Lars Rimfalk Jensen (B): Det skal være sagt med det samme, at det her ikke er en stor sag for Det Radikale Venstre.

Vi har selvfølgelig meget tilovers for, at vi gør noget for den kollektive trafik. Men vi har også besluttet os for, at det her forslag, der ligger, er et spørgsmål om, at vi skal forlænge et forsøg, og derfor har Det Radikale Venstre besluttet, at vi støtter, at man forlænger forslaget, og vil derefter evaluere det.

Kaja Jacobsen (F): Jeg skal såmænd bare sige, at hvis der var nogen, der skulle være blevet i tvivl, så er SF's officielle og vedtagne politik, at vi ikke går ind for, at der skal køre taxaer i busbaner.

Martin Günter (F): Jeg vil bare bekræfte, hvad Kaja Jacobsen siger, at det er SF's officielle politik, at der ikke må køre taxaer i busbanerne. Dermed vil jeg også gerne tilkendegive, at jeg synes egentlig, det er en meget god idé, og derfor skal jeg, inden der skal stemmes her om et øjeblik, finde ud af, om jeg ligesom Lars Hutters er ligeglad med, om jeg skal tilhøre det gode selskab på venstrefløj, eller om jeg skal stemme efter min overbevisning.

Hjertet sidder til venstre hos mig, så selv om jeg mener, at jeg egentlig synes, det er en god idé, så tror jeg, jeg retter ind efter partiet i denne sag.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Vi går til anden runde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Tine Peters (V): Jeg er meget enig med Lars Hutters i, at taxa er en del af den samlede gruppe, som med busser og tog udgør et alternativ til privatbilismen, og det er jo det, vi er ude efter.

Til Mikkel Warming fra Enhedslisten vil jeg sige, at ja, nuvel, vi har arbejdet på bussernes fremkommelighed i København, men vi har arbejdet lige så meget med bilernes fremkommelighed. Vi har arbejdet i form af Trafik- og Miljøplaner, og vi arbejder i form af utroligt mange sager i Bygge- og Teknikudvalget for at få en fleksibilitet og en smidig trafikafvikling, som jeg mener, at det her forsøg vil være medvirkende til.

Oh, jeg blev ellers helt glad for, at der kom nye toner fra SF, og Wallait Khan var oppe og påpege netop noget meget væsentligt: Taxachaufførernes stressethed.

Hvad koster det at videreføre forsøget? Ikke noget. Det synes jeg også, at Lars Rimfalk var inde på. Det koster ikke noget økonomisk. Det, vi snakker om nu, er en forlængelse, så vi kan få en ordentlig evaluering.

Socialdemokratiets argumentation står og falder med, at HT-chaufførerne er utilfredse. Den er vurderet på baggrund af, at taxachaufførerne i meget begrænset omfang har benyttet de her busbaner. Altså kan man ikke tillade forsøget, fordi buschaufførerne er utilfredse med ordningen.

Jamen hvad så med pædagogernes utilfredshed? Skal vi så gå ind og kigge på budgetforliget? Hvad med sygeplejerskernes utilfredshed? Skal vi kigge på HS-forliget igen? Hvad med lægerne på Kommunehospitalet? Skal vi se på en bevarelse?

Jeg synes, I skal stemme for forsøget.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Jeg skal bede om lidt mere ro i salen.

Manja Sand (A): Til Wallait Khan: Ja taxa har travlt, det er vi da enige om. De mennesker, der benytter taxaerne, har travlt.

Og Lars Hutters og Tine Peters betragter taxier som en del af det kollektive transportsystem. Der er den væsentlige forskel på taxi og på busser, at busserne skal følge nogle bestemte ruter igennem byen, for ellers kan de ikke tage passagererne med. Det skal taxi ikke, de har mulighed for at vælge alternative ruter. Jeg har aldrig nogen sinde oplevet, at en HT-bus holder nede foran min gadedør for at køre mig derhen, hvor jeg vil. Jeg må bevæge mig hen der, hvor bussen er, for at den skal transportere mig videre frem i systemet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Så at sammenligne taxier med busser som kollektive transportmidler synes jeg er latterligt, for at sige det pænt. De har intet med hinanden at gøre.

Peter Skaarup, busserne kan ikke komme igennem. Nej, og det er også derfor, vi ikke vil have taxierne i busbanerne, fordi vi ønsker, at busserne kan komme hurtigere frem. Det er også derfor, vi ønsker at forbedre busfremkommeligheden, det er derfor, der er afsat ekstra midler til busfremkommeligheden i København.

Taxibaner til Lufthavnen er da en god idé, men her i København gør vi noget andet: Vi har et tog direkte til Lufthavnen, vi har en metro, der er på vej til Lufthavnen, så vi har ikke brug for specielle baner til taxier til Lufthavnen.

Benhaddou, taxi kører hurtigt, når de kører i busbanerne. Tja, men de blokerer altså også ved lyskurvene, således at busserne ikke kan komme hurtigere frem. Tilmed gør taxierne det, som de ikke må, de ligger og siksakker ind i busbanen og ud igen. Rent faktisk er det sådan, at hvis de ønsker at følge busbanen, skal de blive i den, men det har jeg aldrig nogen sinde set en taxa gøre.

Med hensyn til Trafik- og Miljøplanen, at vi skal have en bedre trafikafvikling: Det kan godt tænkes, men vi skal også have begrænset den gennemkørende trafik i København.

Det kan godt være, at trafikafviklingen skal forbedres, men det gælder så sandelig også for vores busser og for busfremkommeligheden. Derfor mener vi stadig væk ikke, at dette forsøg skal forlænges, fordi de to tidligere forsøg, vi har haft, giver samme resultat. Derfor tror jeg ikke på, at en forlængelse af dette forsøg vil ændre på noget.

Ole Hentzen (C): Tidligere havde denne forsamling nogle mennesker, der havde som erhverv at køre taxa. En stor del af de kunder, de havde, kom sådan set fra den arbejdsplads, som Manja Sand er beskæftiget på, nemlig Christiansborg. Og en ikke uvæsentlig del af disse mennesker har åbenbart det som erhverv, at de flyver meget, og derfor skal de altid til Lufthavnen.

Så hvis nu Manja Sand havde belyst sagen derhen, at hun havde spurgt nogle af de kolleger, måske oven i købet dem, der var valgt til Folketinget, uanset politisk niveau, om de egentlig syntes, at det var almindelig sund fornuft, hvis man fjernede alle stressfaktorer, børnefaktorer, blyfaktorer og hvad der nu ellers kunne inddrages i debatten fra Manja Sands side, og ligesom sagde: Ville det være en god idé, hvis taxaerne også kunne køre i busbanerne, hvis de ikke generede busserne, f.eks. når man skulle til Lufthavnen? så tror jeg, at Manja Sand havde fået et næsten enslydende svar: Ja naturligvis, for det gør man jo alle andre steder i verden, så hvorfor ikke her i Danmark, og hvorfor gør I det for øvrigt ikke i København?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Så derfor kan man godt forstå, at Manja Sand ikke spørger, fordi så skulle hun jo svare: Det er fordi jeg ikke vil have det, og vi i Socialdemokratiet ikke vil have det, fordi hos os er taxaer ikke noget, der transporterer mennesker, det er noget, der forurener. Det er jo Manja Sands officielle holdning her fra talerstolen. Taxaer er ikke noget transportmiddel, det er noget, der forurener og generer buschauffører.

I øvrigt kan de bare køre ad nogle alternative ruter. Jamen de alternative ruter er jo dem, byen, altså bystyret, hvor Manja Sand er en del af det parlamentariske flertal her, har sørget for, at taxaernes alternative ruter bliver begrænset og begrænset og begrænset, fordi vi jo netop indfører stilleveje og jeg ved ikke hvad, for at sikre, at busser og taxaer og almindelige biler kører de steder, hvor vi vil have det.

Og nu siger så Manja Sand: De kan bare vælge nogle alternative ruter. Jamen hvad er det for nogle ruter, Manja Sand? Det er jo dem, vi søreme har sagt, at de ikke må tage, fordi vi vil gerne have dem på de store veje for netop at befolkningen her i København ikke skal lide under, at der kører biler på deres veje.

Nej, Manja Sand kunne gå herop og bekende sig som den største bilhader overhovedet, byen har fået, og så kan hun prøve at markedsføre sig på det, og så er det ligegyldigt, om der står »Taxa« på dem, »Bus« på dem eller noget som helst andet. Så snart det har hjul under sig, og det ikke er cykelhjul, så hader Manja Sand dem. Det er søreme ærligt nok, men det gør jo ikke sagsbehandlingen særligt saglig, for at sige det lidt mildt.

Wallait Khan (F): Det var ikke meningen, jeg ville komme igen, men nu er der begyndt at komme stærke udtalelser fra mine partifæller.

Altså det er hovedbestyrelsen, som har besluttet. Al respekt for vores hovedbestyrelse, men jeg synes, det er vigtigt, at man især overvejer, hvad det er for et transportmiddel, vi har, som kaldes taxa. Det er et transportmiddel, som er meget, meget vigtigt.

Nu snakker vi om busser. Alle de busser, når de bliver forsinkede, hvad sker der med arbejderne? Man skal ikke bare tænke på, at det er en rigmandstransport. Det er det ikke, det er hele samfundets transport, vi snakker om.

Når bussen bliver forsinket, og en arbejder, som har stået 20 minutter, 30 minutter og har ventet på bussen, og bussen er ikke dukket op, fordi buschaufføren har sovet for længe, hvad sker der så? Så tager han bare taxa, fordi han skal nå hen på den arbejdsplads, som er meget vigtig for ham; ellers bliver han fyret, hvis han bliver flere gange forsinket.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Når bussen bare er kørt, fordi det er lige i busbanen, og han har ikke ventet, fordi der var ikke flere kunder eller flere passagerer, som har ventet på busstoppestedet, og så er bussen bare kørt, og så kommer manden og ser: Nej, der er 2 minutter endnu, men han er bare kørt. Hvad sker der så? Så tager man bare en taxa.

Hvis konen har ringet til manden: Ved du hvad, vores 2-årige søn er på hospitalet, der er sket sådan og sådan. Hvad gør man så? Så tager man bare en taxa.

Der er så mange ting, man kan nævne, så mange ting, og alle de gamle mennesker, skal de bare sidde og vente, selv om der er en ledig busbane, men taxaer står i kø, taxachaufførerne kan tjene fedt på det, men hvad med de gamle mænd eller kvinder, som sidder og venter i taxa for at komme frem, for de kan ikke gå, de er handicappede. Der er så mange mennesker, som bruger taxa.

Så samtidig er der heller ikke noget galt i at tænke på alle de turister, som får at vide, at man kan nå til Lufthavnen på bare 10 minutters tid. Ved du hvad, skal de også vide, at der er en halv times ventetid i transport, før man kommer frem?

Jeg synes, det er latterligt, at man ikke tænker på alle disse mennesker, og alle de behov, man har for at give også taxachauffører den mulighed, at de også kan komme frem og køre de passagerer, for hvem det er meget, meget vigtigt at komme frem. Man tænker kun på bussen og cyklisterne.

På et eller andet tidspunkt skal vi også overveje: Hvad med cyklisterne? Hvis vi skal tænke på, at vi alle skal komme frem til det, det er vigtigt at komme frem til, så er det vigtigt, at vi tænker på det hele, ikke bare på bussen, ikke bare cyklen. Taxaer er en vigtig del af transportmidlerne. Vi skal ikke have den angst hos venstrefløjens for, at det er en rigmandstransport. Det er det ikke, det er hele samfundets transport.

Det er derfor, jeg siger, det er vigtigt, at vi støtter det her, ikke alene en forlængelse, jeg vil hellere gå frem og sige, at det skal være en fast beslutning, at det skal være tilladt for taxichaufførerne at bruge busbanerne.

Mikkel Warming (Ø): Et øjeblik følte man sig jo hensat til sådan en blanding af hyrevognmændenes årsmøde og et bestyrelsesmøde i FDM København.

Altså skulle man forstå Wallait Khan rigtigt og tage det hundrede procent bogstaveligt, det, der blev sagt, så sad før 1. juli 1998 gamle mennesker og groede til i mug, mens de ventede på en taxa ... (*Afbrydelse: Det er rigtigt*).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Pointen er, at det selvfølgelig ikke er rigtigt. Det her halve års forsøg har jo netop vist, hvis Wallait Khan havde læst indstillingen, at der ikke var den store effekt, ej heller målbar effekt på taxaerne.

Så kommer valget. Det politiske valg hedder: Hvem er det så, man skal prioritere i de busbaner, vi har anlagt? Det er det politiske valg, som denne sal skal foretage i dag. Fordi man kan sagtens fortsætte forsøget, det er det, Venstre lægger op til.

Hvis det skal have nogen anden effekt end de evalueringer, vi nu har 2 af, der viser det samme, så er det, fordi det skal vælte ind med taxaer i de busbaner – der nikkes, det er det, der er formålet. Så vil man opleve, tror jeg, meget sikkert, at de ting, som HT-chaufførerne peger på omkring dårlige arbejdsforhold, omkring stress, bliver endnu stærkere, og man vil for alvor opleve køreplanerne bryde sammen.

Valget er nu: Jamen hvem er det, man skal prioritere? Busserne, bussernes fremkommelighed, som i forvejen har det besværligt i myldretidstrafikken, det ved alle, der bruger det kollektive system, er det det, vi prioriterer et lille nøk til, et lille nøk til, eller gør vi ikke? Det er det politiske valg.

Vi prioriterer den kollektive trafik. Det er vi glade for, at Socialdemokratiet og det meste af SF også gør.

Lars Hutter (L): Jeg ved nu snart ikke rigtig, fordi det må jeg nok sige, der kom jeg under forhammeren fra Manja Sand. Hvad var det for noget sludder og vrøvl, jeg sagde om taxa og kollektiv trafik. Taxaer var aldeles ikke nogen som helst form for kollektiv trafik. Nu sagde jeg rent faktisk heller ikke, at taxa var kollektiv, det gjorde jeg faktisk ikke. Jeg sagde, at taxa er en form for kollektiv trafik, et supplement.

Nu er det altså sådan, og jeg mener stadig væk, det er sådan, jeg har jo siddet i HT's trafikudvalg, og der har vi rent faktisk haft ringbus kørende i yderområderne, og dette blev foretaget af taxaer. Det blev foretaget ikke engang på den samme rute, men efter det behov, der var i de meget lidt benyttede. Så der blev taxa direkte brugt som kollektiv trafik, hvad de i øvrigt også gør i alle de lande i Norden, som HT samarbejder med.

Jeg har været på et hav af lokalnordiske trafikkonferencer i Sverige, i Norge og i Finland, hvor de i stor udstrækning naturligvis supplerer busserne i de tyndt befolkede områder. Og der hvor der af forskellige grunde ikke menes at være dækning nok for at køre med en stor bus, bruger man rent faktisk taxaerne.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Og hvis vores medlem af HT's bestyrelse, overborgmester Jens Kramer, havde været til stede, så er jeg sikker på, at overborgmesteren ville have bekræftet det, jeg sagde her.

Men lad det nu være. Jeg kunne godt tænke mig at stille det spørgsmål til Socialdemokratiet og til Enhedslisten og til de medlemmer af SF, der fortsat fastholder, at der ikke længere skal være forsøg med taxa i busbanerne: Hvis der nu bliver sagt nej af flertallet i Borgerrepræsentationen til, at taxa fortsat kan køre i busbanerne, vil man så efterfølgende opleve, at der kommer en større fremkommelighed i København for busserne? Vil man opleve det, som åbenbart har været kernepunktet, at HT-chaufførernes stress-situation og dårlige arbejdsvilkår vil blive bedre?

Det vil jeg godt bede om, at man forholder sig til, ikke mindst Manja Sand fra Socialdemokratiet, fordi det er jo blevet hævdet.

Manja Sand ved udmærket godt, når jeg stiller dette spørgsmål, at det ikke er rigtigt, for det er helt anderledes forhold, der gør sig gældende, der er skyld i, at HT-chaufførerne har de ualmindeligt dårlige, meget dårlige arbejdsvilkår, og det synes jeg, man skulle gøre noget ved.

Og så skal man ikke bruge HT-chaufførernes dårlige arbejdssituation til at forhindre, at man får afprøvet noget fornuftigt, der kan fremme fremkommeligheden.

Man skal heller ikke fra Socialdemokratiets side bruge det her som et forsøg på at lade være med at gøre noget ved det, der er forfærdeligt i denne by, at det bliver værre og værre at komme frem med bilerne i byen. Der skal gøres noget ved det i stedet for at forsøge at forbyde, at taxaerne, som udfører, jeg erkender også på individuel basis, men også på en lang række andre punkter, meget store kollektive opgaver i vores samfund, sygekørsel og hvad ved jeg. Manja Sand ved det i øvrigt udmærket ganske godt.

Jeg synes ikke, at Socialdemokratiet eller Enhedslisten eller SF kan være tjent med denne debat, fordi man ved jo udmærket godt, at man vil bryste sig af, at det er fordi man vil den kollektive trafik. Jeg vil ved gud den kollektive trafik. Jeg vil aldrig nogen sinde anskaffe mig en bil, jeg vil altid bruge den kollektive trafik, og når den kollektive trafik ikke kører om natten, så bruger jeg taxaer, og så bruger jeg taxa på andre tidspunkter, hvor det vil være fordelagtigt, hvor det kan være svært at bruge den kollektive trafik. Det gør jeg både her og i udlandet, i Sverige med ganske stor omhu.

Så jeg synes, hvis man vil det her, så vil jeg være enig med dem, der har sagt: Lad fornuften tale, og lad os få lidt længere tid til forsøg. Der står jo her, hvis vi endelig ser på HT's kommentarer, at så kan man ikke statistisk konstatere konsekvenserne for busserne ved taxiernes benyttelse af busbanerne. Jamen HT siger jo rent faktisk i sine bemærkninger, at der ikke er nok

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

statistisk materiale til, at man kan afgøre det. Det er faktisk det, HT siger i sine bemærkninger til rapporten.

Hvis man læser indenad, så beder trafikplanlæggerne, analytikerne i HT, rent faktisk med deres egne ord om, at der kommer noget mere statistisk materiale, så man kan vurdere det her.

Så jeg vil appellere om, at man har lidt fornuft og så lader være med at køre med den falske modsætning mellem taxachauffører og HT-chauffører. Det er nogle helt andre problemer, man bør sætte på dagsordenen med henblik på løsningen i denne sag.

Lars Rimfalk Jensen (B): Det er jo rart at komme efter Lars Hutters, fordi så er alt det positive om den kollektive trafik jo sagt.

Jeg skal sige, at det at Det Radikale Venstre støtter, at vi forlænger forsøget, jo ikke dermed er en blankocheck til, at vi så, når vi kommer frem til år 2002, synes, det er en god idé. Vi synes tværtimod, at materialet hverken har dokumenteret det ene eller det andet. Derfor mener vi godt, at vi kan tillade os dette forsøg.

Det, jeg egentlig gik herop for, var, fordi de argumenter, som Socialdemokratiet, her symboliseret ved Manja Sand, har, er meget tynde. Man siger, at taxaerne bare kan køre den direkte vej, og de har ikke mulighed for at vælge alternative ruter. Det vil jeg sandelig heller ikke håbe, de har, fordi taxaer, der ikke kører den direkte vej, kan man faktisk indklage, fordi der er altså et krav om, at de skal køre fra A til B den korteste vej, og de skal ikke begynde at lægge til og lægge fra, de skal køre den direkte vej og den billigste vej. Så der er ikke noget med, at man bare kan følge alternative ruter.

Omkring taxaer, der siksakker ud og ind af busbanerne, vil jeg sige, at det er jo et lovmæssigt krav. Det er et spørgsmål om, at man må bede politiet om at sige, jamen de taxachauffører, der kører over den fuldt optrukne linje, det er en bøde. Så det synes jeg, vi må have andre til at kigge på. Det kunne Manja Sand jo så passende gøre inde på Christiansborg, hvor hun jo har adgang til politikerne, og så bede dem om at gøre meget klart i loven, at det er forbudt.

Samtidig vil jeg sige, at hvis man har busbaner, så må kravet også være, at busserne bruger busbanerne. Der vil jeg da sige, at Manja Sand meget kort fra sin bopæl kan være i stand til at gå ned og kigge på den busbane ind mod byen ved Elbagade og så se, hvor mange busser der ikke benytter denne busbane, men tværtimod kører ud i vognbanen, fordi det er meget lettere at komme over ved krydset nede ved Peder Lykkes Vej-Elbagade-Amagerbrogade. Det vil være noget, man kan se på 4 ud af 10 busser, der kommer den vej ned.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Så derfor synes jeg nok, at man skal sørge for også at feje for egen dør, hvis man gerne vil have de her ting igennem. Busserne skal bruge busbanen. Det blev sagt, at vi gør meget for busfremkommeligheden i København. Det gør vi også, men så må vi også kræve, at busserne benytter de midler, som vi giver dem.

Det sidste, jeg lige vil nævne til Manja Sand, er, at her i København vælger vi toget eller metroen ud til Lufthavnen. Der har hun nok glemt en enkelt person. Der er sådan noget med, at man skal tage alle i ed, og der er jo en socialdemokrat ude på Vestegnen, som ikke mener, at vi skal have en metro til Lufthavnen. Så jeg tolker da dette her som noget positivt. Det må være, at Manja Sand har hørt signaler om, at metroen på østbanen til Lufthavnen nu er på vej. Jeg synes da det er en meget vigtig ting at få at vide i aften, at Manja Sand ved, at det sker.

Omkring SF synes jeg da, det er meget rart at vide, at der er sådan lidt med, at man også har lov til at stemme efter hjertet, og at man også har lov til at stemme efter overbevisning.

Så kan man sige, at i dag modsat det, der skete et par år tilbage, har SF måske ikke noget, der skal købes og handles med, så i dag kan man måske bedre holde partidisciplinen, eller hvad der nu er sagen.

Jeg synes jo nok, at man skal prøve at se på, hvad der vil være fornuftigt i denne sag, og ikke bare rette ind til venstre.

A. Benhaddou (D): Det er jo lidt ærgerligt, at noget af det, jeg ville have sagt, har Lars Rimfalk Jensen sagt, netop det med Vibeke Storm Rasmussen, der hele tiden har spændt ben for udvidelse af vores metroprojekt ud til Lufthavnen. Det går godt for den offentlige trafik i København, må man nok sige, det går godt, hvis man vælger at tage metroen ud til Lufthavnen. Så jeg må sige, at det passer ikke rigtigt sammen.

Med hensyn til lyskurve kan jeg ikke rigtig forstå, at taxaer kan stå i vejen for lyskurven. Er det, fordi busserne meget gerne vil køre over for rødt nogle gange, eller hvordan kan det være?

Så vil jeg gerne have afklaret et spørgsmål hos de SF'ere og dem fra Enhedslisten, som er så miljøvenlige: Mener de, at miljøet er bedre tjent med, at taxaerne holder i lange køer? Vi har jo trods alt flere hundrede taxaer, der kører. Er det bedre for Københavns miljø, at disse taxaer holder i lange køer? det vil jeg meget gerne have svar på.

Hvis man endelig vil bekæmpe privatbilismen, så er det netop det her, der er alternativet til at bekæmpe privatbilismen, for er der noget, der er sværest for en privatbilist, når han skal gå over til den kollektive trafik, så er det netop at vænne sig til køreplanerne osv., netop fordi de

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

ikke bliver overholdt osv. af vores busser. Der er taxaerne altså et alternativ, en mulighed, og ikke for rige, nej, for mennesker, der vil frem.

Manja Sand og andre personer fremfører åbenbart her fra talerstolen, at buschaufførerne har klaget over så mange taxaer. Man får det til at lyde, som om der har været en enorm storm fra buschaufførernes side. Jeg har altså ikke fået et eneste klagebrev fra nogen buschauffører eller noget som helst, der har forsøgt at påvirke mig.

Så jeg vil meget gerne have oplyst her fra talerstolen, fra Manja Sand, fra Mikkel Warming: Hvor mange klagebreve har I fået, hvor mange skriftlige klagebreve har I fået? Fordi hvis det er, som I fremstiller det, at der er en enorm proteststorm, så vil vi jo gerne føle det lidt. Som politikere har vi fået mange protester omkring 4 pct.s besparelserne på daginstitutionerne. Jeg har altså ikke kunnet mærke bare det mindste fra buschaufførernes side. Så jeg vil gerne se beviserne, tak.

(Kort bemærkning).

Mikkel Warming (Ø): Miljøpåvirkningen for det første. Den eneste måde reelt at få et bedre miljø er ved, at flere bruger den kollektive trafik. En af de ting, der kan gøres, for, at flere bruger den kollektive trafik, er, at man kører til tiden og overholder køreplanerne, at man sikrer busserne den bedst mulige fremkommelighed gennem byen, det vil sige sikrer, at de kan benytte busbanerne alene.

Peter Skaarup (O): Jeg tror, vi snart skal til at slutte debatten, fordi det virker ikke, som om det rykker ret meget i øjeblikket.

Når man fortæller f.eks. Socialdemokratiets ordfører, Manja Sand, at der er problemer for taxaerne i dag, så er det ligesom om det simpelt hen ikke har nogen virkning på Manja Sand.

Men problemet er jo f.eks., at nogle af Manja Sands egne partifæller, f.eks. på Christiansborg, lad os bare tage dem, hvis man spørger dem, om ikke de lige kan gå hen og tage toget ud til Lufthavnen, fordi så kan de komme med flyet, så kan jeg da godt sige dig, at det kan de ikke, for det har de simpelt hen ikke tid til, og det er derfor, de tager en taxa for at komme hurtigt af sted, bl.a. via en busbane.

Det samme gælder mange erhvervsfolk. Jamen taxaerne har jo ikke mærket nogen nedgang i omsætningen på grund af det tog, fordi de, der virkelig skal skynde sig og bruger taxaerne, som Wallait Khan siger, er nogle stressede mennesker, der måske er forsinkede i forvejen og har

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

5 eller 10 minutter til rådighed til at komme af sted. Derfor har de altså ikke tid til at tage nogle andre steder hen for at tage et tog.

Så det, det handler om, er, at vi skal lade være med at tænke i nogle meget overordnede baner omkring den kollektive trafik og sådan noget. Det, vi skal tænke på, er ren, sund fornuft. Og den sunde fornuft er, uanset om man har malet sig op i nogle kroge, at det er et problem det her, og det er et problem, som mange mennesker interesserer sig for.

Jeg er helt sikker på, at hvis Socialdemokratiet er afgørende for, at det her forsøg ikke får lov til at blive gennemført, eller en permanentgørelse heller ikke bliver gennemført, så er det noget, Manja Sand og Socialdemokratiet kommer til at høre meget for blandt partifæller rundt omkring. For det er bl.a. nogle af de partifæller, der virkelig brokker sig over, at de ikke kan komme hurtigt af sted, hvis taxaerne ikke får lov at køre i busbanerne.

Så derfor tror jeg, at Socialdemokratiet skal tænke meget over det her og lade den sunde fornuft råde og så for en gangs skyld sige o.k., så er der måske en bus, der bliver en lille smule forsinket. Jeg har godt nok ikke hørt om nogen busser, der er blevet forsinket. Hvis det skulle være, ja, så må de leve med det den ene gang.

Preben Bille-Brahe (V): Jeg føler mig altså lidt provokeret over, at Manja Sand heroppefra står og siger, at det er en prioritering, at man ikke vil hindre busfremkommeligheden, og man vil ikke have nogen problemer for busserne ved rødt lys, og man vil heller ikke have de der problemer med taxaer, der krydser fra den ene bane til den anden.

Når Manja Sand kan stå heroppe og sige det, så rejser det tvivl om, hvorvidt hun overhovedet har læst indstillingen, fordi forsøget viser jo netop, at de her 3 ting ikke har været noget praktisk problem.

Det ærgrer mig også, og det er måske typisk for os politikere herinde, at vi tænker så meget på systemet, at dem, man ligesom giver sin sympati, er buschaufførerne. Jamen hvad med borgerne, for det er jo borgerne, der bliver tabere i det her? De mennesker, der tager bussen, kan være fuldstændig ligeglade, for de kommer lige hurtigt frem, uanset hvad man gør. Men de mennesker, der tager taxa, kommer ikke alene til at betale med deres tid, men kommer også til at betale for det i kroner og øre.

Jeg synes, det er ynkeligt, og jeg synes, det er sørgeligt.

Udvalgets indstilling blev forkastet med 25 stemmer mod 23.

For stemte: F, O, V, C, B, P, L og D.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Imod stemte: A, F og Ø.

31) 416/99

Forslag til beslutning (stillet af Wallait Khan, F):

"Sundheds- og Omsorgsudvalget pålægges at udarbejde en detaljeret handlingsplan for hvordan Københavns Kommune kan hjælpe familier, som ønsker at tage sig af deres plejkrævende ældre familiemedlemmer inden for familiens rammer. Der skal indgå en belysning af mulighederne for at stille store lejligheder til rådighed for familiebofællesskaber på tværs af generationer. Der skal ligeledes redegøres for de økonomiske muligheder for, at kommunen aktivt kan støtte etableringen af sådanne fællesskaber.«

Wallait Khan (F): Vi er heldige i Københavns Kommune, at vi har en hel del familier, som vil tage sig af deres ældre, og at en hel del ældre ønsker at blive passet af deres egne familier.

Spørgsmålet har været, hvordan vi fra kommunen kan gøre det muligt for, at de familier, ældre, kan få det, de ønsker. Det har været diskuteret flere gange i denne sal, men der var ikke flertal for det. Men sidste gang var der flertal, vi var næsten alle sammen enige om, at sagen skal i udvalg.

Efter udvalgsbehandlingen kom det frem, at det kan godt lade sig gøre under den nye servicelovs § 71, stk. 3. Jeg er glad for det, og jeg er sikker på, at mange familier og ældre også vil være glade og lykkelige for det.

Men det er jo ikke nok, at vi siger, det kan lade sig gøre. Det er nødvendigt, at man laver en detaljeret handlingsplan og belyser det så tydeligt, at alle parter, ældre, familier og sagsbehandlere, ved, hvordan og hvor man kan henvende sig og bede om hjælp og vejledning.

Jeg vil godt bede om, at sagen henvises til alle de respektive udvalg, men specielt til Sundheds- og Omsorgsudvalget.

Jette Bergenholz Bautrup (A): Den Socialdemokratiske Gruppe vil meget gerne medvirke til at skabe muligheder for, at typisk ældre plejkrævende familiemedlemmer kan blive passet i familiens skød, så længe det overhovedet er muligt.

Der er ingen tvivl om, at det for den, der har brug for pasningen, i høj grad vil forøge livskvaliteten. Det kan være, at en sådan pasningsordning kun kan gennemføres, hvis familien får

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

en større lejlighed, og familien vil kunne søge om en sådan enten hos private udlejere eller i det almennyttige boligbyggeri.

Kommunen har anvisningsretten til en tredjedel af lejlighederne i det almennyttige byggeri, som jo er en meget begrænset del af den samlede boligmasse i København.

Jeg kunne da forestille mig, at ønsker man en større lejlighed, som er nævnt her, kunne det indgå i overvejelserne. Men mit kendskab til det sociale boligbyggeri er, og det tror jeg, alle er klar over, at der ikke er særligt mange store lejligheder.

Jeg synes også, at der er en anden problemstilling, man må gøre opmærksom på i forbindelse med det her, og det er, at hvis man forudsætter, at familien får en stor lejlighed, og plejeforholdet f.eks. ikke varer så længe, fordi den pågældende enten dør eller f.eks. får en bolig på et plejehjem, vil familien stå med en måske alt for stor lejlighed.

I øvrigt vil jeg sige, at de problemstillinger, der er rejst i Wallait Khans beslutningsforslag, i hvert fald til en vis grad er indeholdt i det beslutningsforslag om bofællesskaber m.v. med ændringsforslag fra Wallait Khan, som Benhaddou har fremsat. Jeg regner med, at det bliver forelagt i Sundheds- og Omsorgsudvalget på næste møde, den 15. november i år.

Jeg vil foreslå, at dette beslutningsforslag også sendes til dette udvalg til udtalelse, så tingene kan blive behandlet i sammenhæng.

Jeg er en varm tilhænger af bofællesskabstanken og mener, at en del af de problemstillinger, der er rejst her, vil kunne løses i forbindelse med etablering af bofællesskaber. Jeg synes blot, det er et problem, hvis familier efter ophør af plejeforhold kommer til at være i en alt for stor bolig og dermed også ofte alt for dyr lejlighed.

Jeg ser frem til behandlingen af forslaget i Sundheds- og Omsorgsudvalget, og jeg mener også og vil i hvert fald foreslå, at der også sker en høring af Bygge- og Teknikudvalget.

Martin Geertsen (V): Venstre stiller sig i lighed med Socialdemokratiet også positivt over for det forslag, som Wallait Khan her har stillet. Vi ser i virkeligheden gerne så mange fleksible ordninger som overhovedet muligt, og det gælder altså også på ældreområdet.

Men det skal selvfølgelig også være ordninger, som er af en ordentlig kvalitet sådan rent interiørmæssigt, så vi skal ikke ud og finde faldefærdige lejligheder. Det er i virkeligheden også det, som vi anser for at være det største problem i denne sammenhæng, nemlig hele boligproblematikken. Altså vi kan være enige i principperne, men vi ser et problem i, for at sige det rent ud, hvor pokker Københavns Kommune skal finde store lejligheder i denne forbindelse.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Men det er i virkeligheden også noget af det, som vi selvfølgelig skal bruge tid på at diskutere, bl.a. i Sundheds- og Omsorgsudvalget, og der er jeg i øvrigt enig i, at Bygge- og Teknikudvalget er den rigtige sparringspartner i den sammenhæng.

Der er også en ting, som er væsentlig for Venstre sådan helt principielt, og det er derfor vi ser med positive øjne på det her forslag, nemlig at man ikke altid skal se hele ældreområdet som et spørgsmål om, at det offentlige skal ind over, at det er den gængse offentlige løsning, som skal ind over vores ældre medborgere, men at man i virkeligheden giver en mulighed for at gå i retning af en ansvarlighed hos børn i forhold til deres forældre, når de bliver i en alder, hvor det er påkrævet.

Så derfor synes vi, at princippet i forslaget er rigtigt, og vi støtter forslaget meget varmt, men vi ser som sagt nogle problemer rent boligmæssigt.

A. Benhaddou (D): Der skal ikke herske nogen tvivl om, at CD'er meget positivt indstillet over for forslaget og er også tilfreds med, at forslaget bliver sendt videre til nærmere behandling i Sundheds- og Omsorgsudvalget med høring af Bygge- og Teknikudvalget, muligvis andre udvalg senere hen.

Jeg ser med tilfredshed frem til, at det her forslag er et led i at motivere de børn, som ønsker at passe deres forældre, men som ikke har mulighed for det i forhold til deres stressede tilværelse osv. Det kan vi slet ikke have noget imod. Vi lever i en verden i dag, hvor vi på grund af vores kamp for at få tjent nogle flere kroner glemmer helt at tage os af vores plejekrævende familiemedlemmer.

Jeg mener ikke, at vi med dette forslag tvinger nogen til noget som helst, men vi skal til gengæld også gøre det nemmere eller i hvert fald give en mulighed for de børn, der ønsker at passe deres plejekrævende forældre, de skal selvfølgelig have mulighed for det.

Det er derfor, jeg selvfølgelig er positivt indstillet over for dette forslag.

Louise Frevert (O): Det er da et meget sympatisk forslag, må man sige. Men nu ved forslagsstilleren jo også, eftersom han sidder i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, at det er jo lidt af et utopisk foretagende at gå ind i. Alene vores bygningsmasse er jo ikke gearet til det.

Der er jo flere af talerne, der har været heroppe og fortælle om de store lejligheder. Jeg kunne da godt tænke mig at vide, hvor Wallait Khan vil skaffe de her lejligheder, fordi alene i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget er der problemer med en familie med en far og en mor og

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

13 børn. Hvor skal vi gøre af dem? Familier med far og mor og 7 børn er der flere af, 5 børn, 6 børn.

Hvis de så også skal have ældre mennesker boende, hvad jeg synes er ganske udmærket, jeg har selv haft min mor boende i flere år, som et familiefællesskab, så må man gøre det inden for de rammer, som man selv er i besiddelse af. Det kan ikke være kommunens forpligtelse at skaffe større lejligheder, hvis man selv går ind i et projekt, hvor man vil passe sin familie, enten fordi de er ældre eller døende.

Vi kan tale om at give lidt hjælp, men ressourcemæssigt og pladsmæssigt må det være det, som er den ramme, man bor og lever i. Det kan ikke være en kommunal forpligtelse.

Ideen er sympatisk, men det skal gøres inden for de midler, man selv er i besiddelse af. Og en seng fra eller til, hvis man alligevel er flere under samme tag, betyder såmænd ikke så meget.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det kan jeg bekræfte.

Marlene Krogh (F): Jeg synes, det var yderst interessant, Louise Frevert, at Dansk Folkeparti lige pludselig indtager en holdning over for andre, som har lyst til at passe deres egne ældre. Det er ikke det, vi har hørt er blevet meldt ud på andre tidspunkter, når Dansk Folkeparti har gjort sig til talsmand for, at vi skal værne om de ældre og give dem de bedste muligheder, de overhovedet kan få.

Jeg synes, man skal lægge mærke til, at der er altså flere muligheder inden for loven, og jeg synes ikke, man skal lade sig skræmme af, at vi har svært ved at skaffe de her lejligheder.

Jeg synes, man skal have med i sine overvejelser, når vi går i gang med at diskutere de her ting, at det selvfølgelig er vigtigt, at den familie, som får tildelt sådan en lejlighed, har økonomisk mulighed for at sidde der.

Det er klart, at jeg mener, at ud over de tilskud, man kan give fra kommunen til at have sådan en ældre boende, og den folkepension, de får, så skal man selvfølgelig sikre sig, at de også har mulighed for at flytte fra den lejlighed, hvis de ikke længere har råd til det. Der må være en vis form for fleksibilitet, og det er der altså også inden for lovgivningen, det er der inden for boligorganisationerne, hvor der er mulighed for at bytte lejligheden igen. Så jeg synes ikke, det kan være svært, hvis vi bare vil det.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Vi går til anden runde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Wallait Khan (F): Jeg er meget glad for at se, at næsten alle sammen støtter tanken. Men selvfølgelig er der nogle praktiske problemer, og det er derfor, sagen skal i forskellige udvalg, og det er det, vi skal diskutere. Der får alle de respektive politikere lejlighed til at drøfte, hvordan de kan løse denne opgave.

Men jeg vil sige, at hvis en far har 5 børn, og når faderen bliver så gammel, eller en mor er blevet så gammel, at hun har brug for, at andre tager sig af hende, så er børnene blevet så store, og de er flyttet hjemmefra. Så er der bare et af dem, bare et af de 5 eller 4 børn, som vil tage sig af dem, ikke alle sammen. Så er der bare den bestemte, sønnen eller datteren og hendes mand og 2 børn. Det drejer sig om 3 eller 4 personer, og det er dem, der vil tage sig af ham eller hende, som har brug for at blive passet.

Så det er et spørgsmål om at skaffe en lejlighed på 4 værelser eller 3 værelser eller 5 værelser. Vi skal også se i øjnene, at så er der 2 familier faktisk, det er 2 lejligheder, de skal forlade, og de skal flytte sammen, så det vil også løse problemer på området, hvor der er 2 lejligheder til rådighed til andre familier, som ikke har brug for en stor lejlighed.

Så jeg kan ikke komme med et eller andet kontant, at vi kan løse det på den måde, at vi kan bygge så store lejligheder, så mange lejligheder. Men jeg er sikker på, at hvis vi tager det seriøst, som vi udtrykker det, så kan vi godt løse det her problem.

Jeg vil sige igen, at jeg er glad for, at alle ser positivt på denne sag, og jeg er sikker på, at når det går til udvalgsdrøftelser, så kommer der en eller andet fælles beslutning derfra eller en eller anden fælles indstilling, som vi alle kan støtte.

Louise Frevert (O): Man bliver jo virkelig harm nogle gange. Jeg plejer at have et ganske udmærket samarbejde med de fleste fra SF, men det virker, som om Marlene Krogh måske ikke helt har hørt efter i timen, hvad der er blevet sagt fra Dansk Folkepartis side, fordi vi er et socialt velfunderet parti, så det er ikke et spørgsmål om kun at skulle sætte vores ældre mennesker på plejehjem. Det er ældre i egne hjem. Jamen hvis man havde mulighed for at passe vores egne, så er jeg helt sikker på, at der ville være en hel del fra Dansk Folkeparti, der ville være glade for både at blive passet i deres eget hjem og af deres børn. Men det er der ikke.

Så man skal lige prøve at belægge sine ord og sådan lige prøve at tænke lidt over, hvad det er der bliver sagt heroppefra, og hvad det er for et emne, der bliver behandlet.

Desuden håber jeg, håber jeg, at det, vi taler om, er, at det er en generel anskuelse, at det ikke kun er for indvandrere, men at det også er for almindelige danskere og indvandrere, at det er en generel ting. Fordi jeg tror ikke, som tiden kommer til at udvikle sig, at det kun vil være et

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

problem, som vil være for indvandrere at blive passet af deres børn, så det håber jeg, for ellers er diskussionen fuldstændig omsonst.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Der er altid plads til en seng til.

A. Benhaddou (D): Jeg vil bare sige med hensyn til at bevare, at vi ved jo, at vi på ældreplejeområdet har haft store drøftelser om lukning af plejehjemspladser osv., og der var der ikke mulighed for kommunalt set at bevare 11 plejehjemspladser. Det var ærgerligt, det var kedeligt, men det var en kommunal opgave, indså Dansk Folkeparti, men så mener Dansk Folkeparti omvendt, at det ikke er en kommunal opgave at gøre det, at skabe mulighed for de her børn, der ønsker at bruge de her alternative plejemuligheder for deres ældre.

Louise Frevert mente i hvert fald helt klart og tydeligt, at det ikke var en kommunal opgave at hjælpe disse børn ved at give dem mulighed for at passe deres ældre i eget hjem.

Hvad kan man gøre? Jo, de første tiltag er f.eks., at man kunne se bort fra at reducere nogle af de enkelte plejkrævendendes hjælpemidler og tilskud til hjælpemidler osv. Det kunne selvfølgelig være en mulighed. Mange børn kan ikke flytte sammen med deres ældre netop af økonomiske årsager. Det kunne man selvfølgelig også begynde at tage til debat i det videre forløb. Mange vil få taget deres ekstra tilskud, pensionstilskud. Det vil blive fjernet, lige så snart man kommer til at bo sammen med sit barn, fordi han eller hun har en indtægt.

Med hensyn til lejligheder er der da en del københavnere, egentlige københavnere, ved jeg, som bor alene i kæmpestore lejligheder. Det er godt nok ikke mange, men der er stadig ikke nogen mulighed for, at deres børn kan flytte ind sammen med dem, fordi vi ikke har en gulerod over for dem.

Så kan man sige, jamen det kommer til at koste noget. Ja, men det kommer også til at spare os for nogle eller reducere nogle af vores udgifter på plejehjemsområdet. Så det kommer til at udligne hinanden på en eller anden måde.

Jeg kan ikke stå heroppe og fortælle, hvor meget i kroner og øre det vil betyde, men hvis den enkelte plejkrævende bliver passet i eget hjem, vil det så også automatisk betyde, at vi kommunalt set ikke skal stille en plejehjemsplads til rådighed for vedkommende. Så i kroner og øre ved man ikke rigtig, om det bliver dyrere eller billigere for kommunen, og det er det, vi skal have undersøgt nærmere i det videre forløb.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Martin Geertsen (V): Jeg tænkte, efter at jeg havde været oppe første gang, at nu var det vel ikke fordi jeg havde været oppe, men jeg troede i og for sig, at ordførerne kun ville tage ordet én gang.

Men så var det lige pludselig, at jeg fornemmede, at debatten alligevel, og det sker faktisk forholdsvis sjældent i den her sal, løb lidt af sporet – det sidste var ironi – fordi enkelte medlemmer tilsyneladende kun hørte det, de ville høre.

Kære Benhaddou, kære Louise Frevert, kære Marlene Krogh. Vi er vel i og for sig enige om de principper, som ligger i det her forslag, principperne om, at vi skal forsøge at gøre vores ældrepolitik og vores tilbud til vores ældre medborgere i København så fleksible som overhovedet muligt.

Der er vel ikke nogen, der har noget imod, at man etablerer olle-koller, hvis der er det, man har behov for. Der er ikke nogen, der har noget imod, at man indretter vores gængse plejehjem, plejecentre så fleksibelt som overhovedet muligt. Jeg kan heller ikke forestille mig, at der er nogen, der har noget imod, at vi får en endnu bredere vifte, end vi har i forvejen, ved at udvide det med de principper, som ligger i Wallait Khans forslag. Det tror jeg i og for sig ikke, vi er uenige om. Men alligevel formår vi at bevæge os væk fra hinanden.

Jeg synes, man skal tage den her diskussion i Sundheds- og Omsorgsudvalget med høring af Bygge- og Teknikudvalget, og så må vi kigge på de praktiske problemstillinger, der er, for jeg er helt sikker på, at det ikke bliver en voldsom udbredt del af viften. Men viser der sig nogle muligheder for, at det kan lade sig gøre, jamen så lad os dog hoppe på den vogn, i stedet for til stadighed at blive ved med at tale os væk fra hinanden.

Borgmester H. Thustrup Hansen: Jeg synes, det er en spændende og interessant debat, vi har her, selv om vi efterhånden er kommet lidt frem i tid.

Jeg er jo gammel boligborgmester, var det i 20 år. Jeg vil gerne sige til Benhaddou, at han har jo så evig ret i, at der bor mange ældre mennesker i store lejligheder, og de ville egentlig gerne hen i mindre lejligheder. Det, der forhindrer dem i det, er, at vi har en huslejeregulering her i byen. Det betyder, at mindre, nye lejligheder er dyre, og det at bo i de gamle, store lejligheder er billigt. Derfor har de gamle ikke råd til at flytte over i de nye boliger. De vil hellere have den gamle bolig med den billige husleje.

Det er et af eksemplerne på den forvredne huslejepolitik, man har her i landet, og København er jo et af de områder, hvor vi har huslejeregulering, og det skaber altså disse forvriddinger, som det altid skaber, når man griber ind i sådan nogle forhold.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Hvis det var sådan, at de ældre mennesker så at sige blev tvunget over i de mindre lejligheder, fordi de gamle blev dyrere, så ville det også betyde, at de unge med kyshånd ville tage imod de ældre lejligheder, fordi de har råd til det, de har flere indkomster osv., og så vil vi få en langt bedre fordeling af boligmassen.

Nu forstår jeg, at man skal drøfte det her i udvalget. Jeg vil gerne sige: Glem nu ikke det her med familieboligerne, glem nu ikke, at vi har meget få store lejligheder relativt her i byen, og det er meget vigtigt, at vi også har familieboliger, det vil sige, at der bor unge mennesker med deres børn i de store lejligheder.

Jeg har al respekt for, at voksne mennesker skal have ældre også boende, men jeg vil gerne have lov til at prøve at skabe den balance i det hele at gøre opmærksom på, at der, hvor vi har problemet i København, er, at vi mangler store boliger til familier.

Lad mig minde om endnu en gang, at da jeg gik i Klostersvængets Skole i 1950, var der 98.000 børn i den københavnske folkeskole. I dag er der 28.000. Det, vi har mistet, er børnefamilierne, fordi de har forladt København i og med at velstanden er blevet større og har måttet søge ud, hvor man havde nogle større boliger eller enfamilieshuse, fordi de ville ikke længere bo i de små boliger.

Det er meget vigtigt, at vi i den meget sympatiske diskussion, der er her, også har for øje, at det ikke bare er de voksne, der skal have deres forældre boende. Det er også vigtigt, at de voksne har boliger, hvor de kan bo sammen med deres børn.

Når jeg siger, diskussionen her er meget interessant, så er det selvfølgelig fordi kulturforskelle er da meget spændende. Siden jeg var 14-15 år, har jeg ikke bestræbt mig på andet end at blive uafhængig af mine forældre, og gudfader bevar mig vel for at jeg skulle have mine forældre boende sammen med mig, når jeg gik hen og blev voksen. Der synes jeg, det er vældig rart, at vi har et velfærdssamfund, der sørger for at tage sig meget af de ældre.

Men jeg synes, det er sympatisk, at der er indvandrergrupper, der synes, det er meget vigtigt at tage sig af de ældre. Det standpunkt respekterer jeg. Jeg vil bare sige for at få balance i tingene, at jeg tror nok, at for almindelige danskere har det været vigtigt at gøre sig uafhængig af deres forældre. Normalt er det i 14-15-års-alderen man gør sig uafhængig, og takket være SU var jeg uafhængig da jeg var 19-20 år og begyndte at studere på universitetet. Men gudfader bevar mig vel, hvis jeg så i en alder af 50 år skulle have de gamle til at flytte ind hos mig.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det kunne føre meget vidt, og det er der sådan set ingen grund til. Ikke flere har begæret ordet. Forhandlingerne er afsluttet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Der har fra flere sider været talt om udvalgshenvisning. Jeg går ud fra, at Wallait Khan med sit udtryk »primært Sundheds- og Omsorgsudvalget« er enig i det forslag, som Jette Bergenholz og Martin Geertsen har stillet, om henvisning til Sundheds- og Omsorgsudvalget med høring af Bygge- og Teknikudvalget ... (*Afbrydelse*).

Jeg vil foreslå, at man henviser sagen til ét udvalg, der så drøfter den generelle problemstilling og hører Bygge- og Teknikudvalget, og finder man i Sundheds- og Omsorgsudvalget ud af, at man godt vil høre synspunkter fra Kulturudvalget eller andre, så gør man det. O.k., nok så meget for også at høre Thustrups erfaringer.

Forslaget af Wallait Khan (F) om henvisning af sagen til Sundheds- og Omsorgsudvalget med høring af Bygge- og Teknikudvalget blev godkendt.

32) 427/99

Forslag til beslutning (stillet af Naser Khader, Inger Marie Bruun-Vierø og Lars Rimfalk Jensen, B):

"Det Radikale Venstre ønsker en redegørelse omkring m²-prisen på samtlige daginstitutioner i København.

Ligeledes en redegørelse over lejeforholdene for de pågældende institutioner.«

Naser Khader (B): I forbindelse med debatten om daginstitutionerne har det været fremme, at tallene for de københavnske daginstitutioner ikke er sammenlignelige med tallene fra andre kommuners daginstitutioner. Grunden skulle være, at de københavnske daginstitutioner betaler en højere husleje på grund af placeringen i hovedstadsområdet.

For at få en afklaring om tallene mener vi i Det Radikale Venstre, at det er på tide, at vi får en redegørelse for, hvad de københavnske daginstitutioner egentlig betaler i husleje, og disse tal skal sættes i relation til prisniveauet i omegnskommunerne.

Hvis redegørelsen viser, at huslejen er væsentligt højere end sammenlignelige tal, vil vi stille forslag om, at kontrakterne genforhandles.

Københavns Kommune kan med loven i hånd kræve, at kvadratmeterprisen ikke overstiger gennemsnitsprisen for erhvervslejemål i det pågældende lokalområde. Jeg ved, at der i andre kommuner er lavet kontraktgenforhandlinger, som har haft et udfald, som var til kommunens og dermed institutionernes fordel. Derfor ønsker vi en undersøgelse.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Vi foreslår, at den fortsatte behandling af forslaget foregår i forbindelse med det udredningsarbejde, som Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen er i gang med efter anmodning fra Økonomiudvalget. Derfor ønsker vi denne sag sendt direkte til Økonomiudvalget.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det er rigtigt, som Naser Khader sagde i sin motiveringstale, at der jo er en redegørelse under udarbejdelse i et samarbejde mellem økonomiforvaltningen og en lang række fagforvaltninger, et arbejde, som Økonomiudvalget har sat i gang her i april måned, som ser på en lang række forhold omkring kvadratmeterpriser.

Den analyse, der er i gang i øjeblikket, det arbejde er afgrænset til i første omgang at koncentrere sig om administration af eksempelvis kontorlokaler og biblioteker, en problemstilling, vi også har været inde på for nylig, og som det andet undervisningslokaler, daginstitutioner, men også boliginstitutioner, f.eks. døgninstitutioner og ældreinstitutioner og herberger, så den analyse er en analyse omfattende ca. 450 lejemål og sådan mere en principanalyse på baggrund af en række nøgleoplysninger om de forskellige lejemål, der blev der så foretaget en sammenlignende analyse af huslejeniveauerne.

Den anden, som Naser Khader og De Radikale stiller forslag om her, vil være en væsentligt mere omfattende og detaljeret undersøgelse, hvor dataene skal indhentes fra Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen og fra U & U-forvaltningen. Den kan, tror jeg, udmærket bidrage til at supplere den mere generelle analyse. Ikke mere om det.

Forslaget om at henvise til Økonomiudvalget, ikke Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, Økonomiudvalget, sådan forstod jeg det, det tror jeg er meget klogt, og økonomiforvaltningen vil så indhente oplysninger fra de 2 forvaltninger, der ligger inde med oplysningerne. Dette er beslutningen, og det kommer også til at fremgå af protokollen.

Forslaget af Naser Khader, B, om at henvise forslaget til Økonomiudvalget blev godkendt.

33) 414/99

Godkendelse i henhold til Lov om Kommunernes Styrelse § 15, stk. 2, af formandens indkaldelse af en stedfortræder for Winnie Berndtson, der på grund af barsel vil være forhindret i at deltage i forsamlings møder fra den 15. november 1999 og til 30. april 2000. 3. stedfortræder, Erik Vinding, indkaldes.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. oktober 1999

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal oplyse, som jeg gjorde indledningsvis, at det ikke er 4. stedfortræder, Hanne Dahlerup, som indkaldes, men derimod 3. stedfortræder, Erik Vinding, idet Sif Holst vender tilbage til arbejdet i forsamlingen den 1. november. Betingelserne i § 15, stk. 2, er opfyldt.

Borgerrepræsentationen anså betingelserne i § 15, stk. 2, for opfyldt og indkaldelsen af Erik Vinding (A) blev godkendt.

Dørene lukkedes kl. 22.18

